

چاوا خوپه روه رده بکه ين

هنده ك دهرسين عه مه لي ژيانا سه جابي وتابعيان

به رهه فکونا

ته حسين نبيراهيم دوسکي

چاوا خۇ پەروەردە بگەين؟

چاوا خۇ پەروەردە بگەين؟

ھندەك دەرسىن ەمەلى ژۇيانا ەھابى و تابعيان

بەرھەفكرن

تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگوئن

ل زه مانه کئی دل تیدا به یار بووی، وهشکاتی گهشتییه رحی ژی.. ل دهمه کئی رۆندکئی ژ چاقان بارکری، وپه لا باوه رییبی تین تی نه مای، وچرای ته قوایی کز بووی، وئیدی گوتنن دلسۆزان کاری ل کهسی نه کهن، زهنگلا ترسی ژ گه لهک لایان شه دئیته لیدان، ومروقتین کاری وان پهروه ده نالینین وان دگه هنه بهر عسمانی، وگه لهک که سین خه ما جفاکئی هل دگرن گازنده یان دکهن، وپسیار ژ گه لهک لایان دئینه کرن:

- بوچی ته ریبه تا مه رۆژ بو رۆژی بهر ب خرابییبی شه دجت؟ نه گهر چنه؟

- وچاوا نه م دئ شیین یا مایی خلاص کهین؟

- نه ری ده لیقه مایه مروقتین دلسۆز کاری بو دهرمان کرنا دهردی بکهن؟ یان ژی دهستی خالی بداننه سهر یی چو تیدا نه، وخۆ ب دهست بی هیقییبی شه بهردهن، و بیژن: مانی کون یا ژ پاتهی مه زنتر لی هاتی!

ومروقتین زانا ب دهر د و دهرمانین جفاکی، باش دزانن کو ب تنی نهو پهروه دهیا ل سهر بناخه یی باوه رییبی دئیته ئافا کرن، دشیت نه فسین نساخ چاره بکهت، ودلین رهق دهرمان بکهت، رحی زه لال بکهت.. به لی، پهروه دهیا ئیمانی، نهوا دلی ب عسمانی شه گری ددهت، ورحی بلند دکهت، وحز و قیانان پاقر دکهت، تشتی دبه نه گهرا هندئ نه فس ورهفتار راست و دورست بین.

وپهروه دهیا ئیمانی نهوا نه م به حس ژئ دکهین نه علمه که ب دهرسینی دئیته وهرگرتن، هندی نهو کاره که ب چاقلیکرن دئیته ستانندن، ونهوین ریکا خودئ گرتی وهیقییا خو کریبه رزگار کرنا نقۆبووین دهریا یا سهر داچوونی ژ ههر کهسه کئی دی فهرترن ل نمونه یین بلند بگه ریین و ب پهنگه کئی عه مەلی ئیکه مین جار ل سهر خو ب کاربینن، وخۆ بو خه لکی دی بکهنه جهی چاقلیکرنی، یان چوننه چوننه وان نمونه یین هلیژارتی ب پهنگه کئی جوان بو خه لکی شه گپرن، وبۆ چاقلیکرنا قان نمونه یان وان داخواز بکهن، و بیرا وان لی بیننه شه،

ودل ئەگەر وەسا ھاتبته چيکرن کو ئەو زوی بيته وەرگيران، وزوی خو ژ بيرقه بکەت، وزوی نازک ژى ببت وروناھيی وەرگرت.. بيرئینان باشتيرين دەرمانه بو وی کو وی نەرم بکەت وتاریی ژى دوير بيخت، وکەس بلا نەبيژت: ما ئاخفتنى چ پيڤه دئيت؟ ھندە ھندی ئەم ديژين وچو پيڤه نائيت! دندکەکا توڤى با د گەل خو دبهت، خەلک ھەمی ھزر دکەن ئەو چوو زەعی بوو، بەلى ل جەھەکی دوير ئەو دندک بن ئاخ دبت، و دەمەکی دوير دارەکا ب خەمل وبەژن بلند ژى چى دبت، قيجا بي ھيقي نەبن.

ودەولەمەندترین دەم بو ھلبژارتنا نمونەيین بلند يین پەروردهيا پاک دەمی صەحابی وتابعيانه، صەحابی ئەوين ل سەر دەستی سەيدايي ئيکی پيڤه مبهري خودی -سلاڤ لی بن- ھاتينه پەروردهکرن، وتابعی ئەوين پشتی ھنگی ل سەر دەستی وان ھاتينه پەروردهکرن، صەحابی وتابعی ئەوين ژ ناڤهرا ھەمی مروڤين ديروکی خودی ئەو ھلبژارتين دا روناھييا دينی وی ل قی دنيايا بەرفرەھ بەلاڤ بکەن.. قيجا ھوين ھزر بکەن ئەو دی دچاوا بن؟!

د قی زنجيرا دەرسين خو دا ئەوين مە ل بن قی ناڤی کۆمکرين: (چاوا خو پەرورده بکەين؟) مە ل بەرە گۆتتین خو ل سەر بناخەيی گۆتن وبوچوونين صەحابی وتابعيان ئاڤا بکەين، ل بەر روناھييا مەنەھجی وان يی (تەرەھوی) بيرا خو ل وان رێکان بينينهڤه يین پيڤيڤه ئەم خو، پاشی ئیک ودو ل سەر پەرورده بکەين.. وھەژى گۆتنييه کو د ئامادەکرن قی بابەتی دا مە ب رەنگەکی سەرەکی مفا ژ فان ھەردو کتیبان وەرگرتييه:

۱- لمحات تربوية من حياة التابعين، يا د. أشرف حسن طبل.

۲- منجد الخطيب، يا أحمد بن صقر السويدي.

۳- صور ومواقف من حياة التابعين، يا سعد يوسف أبو عزيز.

ھيڤييا مە ژ خودايي مەزن ئەو گۆتتین مە د مفادار وبەرھەمدار بن، وئەو وان بو مە ب خیر بنقيست.

دھۆک ۱۴۳۱/۱۲/۱

۲۰۱۰/۱۱/۷

خو په روه رده کرنا ل سهر ئیخلاصی

بهري ههر تشته کی، وبهري هم پینکاڅا ئیکي د په روه رده کرنا خو دا بهاڅیښن، دقیت ل بیرا مه بت کو رپکا ئیکانه بو گه هشتنی د ده رگه هی (ئیخلاصی) را دبورت، وئهو کاری مروث دکه ت نه گهر چند یی مه زن ژي بت، یان ب سهر فه یی جوان وتازه ژي بت، ژي نائیته قه بوبلکرن نه گهر (ئیخلاص) تیدا نه بت.. څیجا ئیخلاص چیه؟ وبوچی ئهو هنده یا گرنکه؟

ئیخلاص ئهو کاری مروثی خوری بو خودی بت، یه عنی: نارمانجا مروثی ب ههر عبادته کی یی ئهو دکه ت خودی ب تنی بت، وئفه هندئ دگه هینت کو نه پنی وئاشکه راییا مروثی یا پاڅر بت، ودلی وی ژ ههر تشته کی زه لالییا وی شیلی بکه ت یی پاراستی بت، وراستییا ئیخلاصی ئهو د ئییه تا خو دا مروث یی بهری بت ژ ههر ئیکي هه بت ژبلی خودی، وئیخلاص -وه کی جونهدی به غدا دی دبیرت- تشته کی نه پنیه د ناقبه را خودی وعه بدی دا، نه ملیاکه ت پی دحه سییت کو بنقیست، ونه شه یطان پی دزانت کو خراب بکه ت!

وتشتی ژ هه میی پتر پیغه مبهری -سلاف لی بن- صه حابین خو لی هشیار دکرن ده می وی ئهو په روه رده دکرن ئهو بو وی ئهو ل گرنکییا دورستکرنا ئییه تنی وپاڅر کرنا دلی هشیار دکرن، وحه دیسا وی یا به لاڅتر د څی مه جالی دا ئهو یا ئیمامی بوخاری کتیبیا خو پی ده ست پی کری، ده می دبیرت: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى﴾ یه عنی: هه ما هندي کارن ب ئییه تانه، وهه ما بو ههر ئیکي ئهو هه یه یا وی کریبه دلی خو. وئینانا ئیمامی بوخاری بو څی حه دیسی د ده سپیکا کتیبیا خو دا بو هنديیه ههر وه کی وی دقیت بیژته مه:

هەر کاره‌کی مړوڅ بکه‌ت ل ده‌سپیکې ئییه‌تا خو ل سهر دئینت، و خودی ب وی ئییه‌تا وی یی زانایه، ئەو دزانت کانې ئارمانجا وی پی کناری خودییه، یان تشتهک ژ دنیا یییه، و ل دویف وی ئییه‌تا وی خودی جزایی وی دی ده‌تی.. لهو دقیت ههر ئیک ژ مه ههر ژ سهری خو ل سهر قی مه‌سه‌لا گرنگ په‌روه‌رده بکه‌ت، یه‌عنی: بزانت کو ههر گوتنه‌کا ئەو بیژت، یان ههر کاره‌کی ئەو بکه‌ت، خودی ل دویف ئییه‌تا وی دی ده‌تی، و چونکی خودی ب ئییه‌تا دلان یی زانایه، و تشتهک ژ ل بهر وی به‌رزه نابت، مړوڅ ئە‌گهر یا دلې خو ل بهر خه‌لکی هه‌میی قه‌شیرت ئەو نه‌شیت وی ل بهر خودی قه‌شیرت، و مه‌سه‌له‌ حسیا ئاخره‌تی ب تنی نینه، به‌لکی گه‌له‌ک جارن ئە‌نجام هیشتا ل قیری ئاشکه‌را دبت، یی ئیخلاص د دلې دا نه‌بت خودی گه‌شاتییا باوه‌ری ل سهر دیمی وی قه‌دمرینت، دلې خه‌لکی ژ سار دکه‌ت، و نه‌ما ئیدی خو گوتنن وی ژی که‌س مفایی ژی وه‌ریگرت، پسار ژ زانایه‌کی هاته‌کرن:

- ئەری بۆچی گوتنا یین به‌ری ژ سه‌له‌فان ژ گوتنا مه ب مفاتره؟

وی گوت: چونکی ئارمانجا وان ژ گوتنی سهره‌رازییا ئیسلامی وریگارکرنه‌فسان بوو، به‌ری وان لی بوو خودی ژ وان رازی بیت، و ئارمانجا مه ئەوه ئەم خو سهره‌راز بکه‌ین، و دنیا یی ب ده‌ست خو قه‌ بینین، و خه‌لکی ژ خو رازی بکه‌ین.

به‌ری خو بده‌نه گوتنن مه، ده‌می ئەم دئاخقین ووه‌عز و نصیحه‌تان ل خه‌لکی دکه‌ین، ئەم چهند دئاخقین، و چهند گوتنان درپژ دکه‌ین، بی ئەم بشیین دلین خه‌لکی ب نک خو قه‌ بکیشین، و به‌ری خو بده‌نه گوتنن زانایین سه‌له‌فان ژ سه‌حابی و تابعیان، ئیک ژ وان ئاخفتنه‌کا کورت دا بیژت و هسا دل دا پی قه‌ژین وه‌کی وی عه‌ردی نهرم و قه‌له‌و ده‌می بارانه‌کا ب به‌ره‌که‌ت لی دبارت، ب وه‌عه‌زه‌کی کورت ئیک ژ وان ب ده‌هان خه‌لکی به‌رزه ل رپکا راست دزقراندن، و هیشتا دیوانا وان یا گریدای ب ده‌هان گونه‌هکار رادبوونه قه‌ و توپا خو رادگه‌هاند!

بۆچی ئەو دوه‌سا بوون، و بۆچی ئەم ده‌وساینه؟

عه‌بدللاه‌ی کوری موباره‌کی دگوت: ((مه ئاخفتنا خو ره‌هوان کر، به‌لی مه چو ژ کاری

چی نه‌کر)).

یې بثیت دهرگههې دلین خه لکی بو قه ببن وهکی کو بو صه حابی وتابعییان قه دبوون، رېک یا ناشکه رایه.. (ئیکلاصا د گوتن وکریاران دا) ئه وه یا دهرگه هین گرتی وکه له پین ئاسی قه دکهت، ونه فسین نه لغا قکری ب سه رنه رمی قه ل رېکا گوهدارییی دزقپنت، ونه گهر ئه م ل دیروکا دهوله مه ندا صه حابی وتابعییان بزقپن دی بینین وان مه دره سین تاییهت بو فیرکنا ئیکلاصی هه بوون، هندهک مه دره سین وه سا بوون هتا نوکه ژی به رده وام به ره مه کی باش پیغه دئیت، وهه ر که سه کی قه ست بکه تی ل چی دهم وچی جهی بت ده ست قالا ژی نازقپت، وچهند تشته کی فه ره بو مه ئه قرو ئه م ئه وین ل وی ده می دژین یی په روه رده یا ئیمانی تیدا گه لهک کیم بووی، خو ب قی مه دره سی را بگه هینین دا فیری ئیکلاصه کا دورست بین.

ومه دره سا وان د ئیکلاصی دال سه ر سی بناخه یین سه ره کی یا ئاقا کریه، ئه و ژی نه قه نه:

۱- خو پاراستنا ژ شوهره تی:

وی که سی ئیکلاصه کا دورست ل نک نابت یی حه ز بکهت ناف وده نگین وی ب وی کاری باش به لاف بین یی وی کری، ئیبراهیمی کوپری نه ده مه می دگوت: ((ئه وه عه بد د گه ل خودی یی راستگو نینه، یی حه ز ژ شوهره تی بکهت)).

ژ بهر قی چهن دی ره قینا صه حابی وتابعییان ژ شوهره تی پتر بوو ژ ره قینا وان ژ هه ر تشته کی دی، بوره یده ئیک ژ وان صه حابیین پیغه مبه ری بوو -سلاف لی بن- یین ل فه تحا خه بیهری ئاماده بووین، وده می کونهک د شویرها خه بیهری قه بووی، وهندهک صه حابیین رحا خو ها قیتی وقه ستا که لی کری، و ب سه ر شویره ی که فتین، بوره یده ئیک ژ وان بوو، وچونکی کراسه کی سوړ د بهر وی بوو، ونه و چوو جهه کی بلند یی وه سا کو هه می وی بینین، پشتی هنگی وی دگوت: ((ئه ز پی ناحه سییم کو من د ئیسلامی دا گونه هه کا ژ وی مه زنتر کر بت)) ومه خسه دا وی پی به لاقبوونا ناف وده نگان بوو.

وصه حابییه کی دی هه بوو دگوتنی: ئه بوو ئومامه یی باهلی، جاره کی ئه و ل مزگه فتی د بهر زه لامه کی را بوړی د سوجدی دا دکره گری، ئینا ئه بوو ئومامه یی ب عیجزه قه گوتی:

((چهند سوځدهکا باشه، بهلې نه گهر ل مالا ته با)) هنده نهو دترسیان شهیطان رېکا خو بو
دلین وان بیئت و ب قی رېکی بیته وان، دا کاری وان پویج بکته، نه بیتره کاره کی باشه
نهز دکهم، چی گاځا بهرې ته مال ئیکی دی ژبلی خودی یان د گهل خودی، نهو کاری ته
پویج بوو!

ئین جهوزی دیبترت: ناف ودهنگین ئیبراهیمی کورې نهدهمی ل باژپه کی به لاف بوون،
جاره کی نهو چوو وی باژپری خه لکی قیا وی بیینن، هنده کان گوت: نهو یی ل ناف فلان
بیستانی، خه لک چوونه ویری ل ناف بیستانی لی گه ریان وگوتن: کانئ ئیبراهیمی کورې
نهدهمی؟ کانئ ئیبراهیمی کورې نهدهمی؟ گاځا وی نهو دیتین، وی ژی خو دا د گهل وان
وگوت: کانئ ئیبراهیمی کورې نهدهمی؟

وخوزیا گلهک زانایین وه کی سوفیانی تهوری وعه بدللاهی کورې موباره کی نهو بوو،
ئیک ژ وان دگوت: خوزی نهز ل جهه کی بامه کهسی نهز لی نه نیاسی بامه!

۲- قه شارتنه کاری:

وچونکی نارمانجا وان ژ کاری باش خودی ب تنی بوو، ئیک ژ وان دهمی باشییهک
دکر خو ژ ئیک ژ مه پتر قه دشارهت دهمی نهم خرابییه کی دکهین، روزه کی سه له مه یی کورې
دیناری شیرتهک ل هه قاله کی خو کر، گوتی: ((خیرین خو پتر ژ گونه هین خو قه شیره)).

بوچی؟

هندي هند نهو ژ ریمه تی دترسیان!

موحه ممدی کورې قاسمی دیبترت: بیست وتشتهک سالان من هه قالینییا موحه ممدی
کورې نهسه می کر من نه دیت جاره کی وی نقیتره کا سوننهت ل بهر چاقین من کربت، دو
رکاعه تین روزه نه نییی تی نه بن، وه هر جار نهو د چوو د مالا خو قه دهر گهه ل خو دگرت،
ومن نه دزانی نهو چ دکته، حهتا روزه کی کوره کی وی یی بچویک هاتیه نک من وبه حسی
وی بو من کری، گوت: دهمی بابی من دئیتته مال نقیتران دکته وقورئانی دخوبنت ودکته
گری، وگاځا قیا دهرکهفت رادبت چاقین خو دشوت ژ نوی دهر دکهفت! گاځا دهیکا وی گوهد لی
بووی نهو پاشقه بر وگوت: وه نه بیتره! وجاره کی من گوهد ل وی بوو گوت: ب خودی نه گهر نهز

شیا بام دا نقیژین خو یین سوننهت ل جهه کی وهسا کهم خو ههردو ملیاکه تین من ژی ئەز نه دیتبام، ژ ترسین ریمه تی دا.

وتابعییهک بهحسی صهحابیان دکهت ودیژت: وان ههز دکر مروقی کاره کی باشی وهسا ههبت کهس پی نهزانت خو ژنکا وی ژی.. ژ بهر قی چهندی عهمری کورپی قهسی یی تابعی بیست سالان رۆژیین سوننهت دگرتن، خه لکی مالا وی ژی پی نه دحهسیان، سپیدی گاڤا ژ مال دهر دکهفت ودچوو دکانا خو فراقینا خو د گهل خو دبر، و ب پشه ئەو ددا فهقیران، وخه لکی مالا وی نه دزانی!

حهسه نی بهصری بهحسی وی دکهت ودیژت: گاڤا وی وههزل مه دکر وگربیا وی هاتبا نه دهیلا رۆندکین وی دهرکهفن، ودهمی نه شیا با رۆندکین خو بزقرینت دا رابت دهرکهفت، وهندهک جاران گاڤا رۆندکین وی هاتبانه خواری وی پشتا خو ددا جماعه تی وچاقین خو پاقر دکرن و دگوت: پهرسیف چهندا نه خوشه! دا خه لک ههز بکهن پهرسیفا ل وی.

وموحه ممه دی کورپی واسعی دیژت: ئەز گه هشتبوومه هندهک زهلامان ئیک ژ وان سهری خو د گهل یی ژنکا خو ددانا سهه بالیفکی وبالیفکا خو ژ رۆندکان تهه دکر بیی ژنکا وی پی بهحسییت، وئیک ژ وان د پیرا نقیژی دا رۆندکین وی ب سهه رویی وی دا دهاتنه خواری وئهو ب پهخ وی قه پی نه دحهسیا.

وبهری خو بدهنی ئیک ژ وان چاوا ریکین نوی دهردیخستن، دا نهفسا خو فیتری ئیخلاصی وخودویرکنا ژ شوهره تی بکهت.. گاڤا طه لحه یی کورپی مو طرفی چویه باژیری کووفه، خه لکی وی لی کۆمبوو دا ئەو قورئانی نیشا وان بدهت، گاڤا وی دیتی ئەو دی (مه شهوور) بت، ئەو رابوو چوو نک ئەعمه شی وقورئان ل نک خواند، گاڤا خه لکی ئەف چهنده ژی دیتی، خه لکی ئەو هیلا وچوونه نک ئەعمه شی.

۳- حالجی وان پشتی کرنا کاری:

ودا ئیخلاصا وان پتر ناشکهرا بت ئیک ژ وان پشتی ئەو کاری باش دکر یی وی قه دشارت، ودهر دکهفته ناف خه لکی، وهسا د خو دینا دهر کو وی چو نه کریه.. ئەییووی

سهختیانی ب شهقی رادبوو بۆ کرنا عیبادهتی، ودهمی سپیده دبوو، وەسا د خو دئینادەر هەر
وهکی یی ژ خەو رادبت، دا کەس نەزانت ئەو یی هشیار بوو.

ووان ئەقە د گەل خو ب تنی نەدکر، بەلکی وان شیرەت پی ل هەقالین خو ژی دکر،
جارهکی پشتی نقیژا سپیدی هەقالهکی رهجائی کورپی حیوهی نقرۆسک هاتتی، رهجائی
گوتی: جارەکا دی وه نەکهی، کو خەلک هزر بکەن ئەقە ژ بەر هشیارییا ب شهقییه!

ئەقە دەرسا ئیکتی بوو صەحابی وتابعییان خەلک ل سەر پەرودەرە دکر، کو ئەو ئنیهتا
خو بەری هەر تشتهکی دورست بکەن، وئارمانجا وان ژ هەر کارهکی هەبت خودی بت، وبهری
وان ل هندی نەبت خەلک ب وی کارئی باش بحەسیین یی ئەو دکەن..

وبهری خو بدەنه حالی مه ئەقرو، ئیک ژ مه تیرکی خو تژی خیشەبهەرک دکەت
ودەردکەفته بازاری، دا خەلک بیژن: چ تیرکهکی تژی وی یی هەی!! وئەگەر وان زانیبا چ یی
د تیرکی وی دا هەی وان حەسودی پی نەدەر، وئەگەر وی زانیبا گۆتینن خەلکی خیشەبهەرکین
وی ناکەنه زێر، وتشتهکی ل سەرمالی وی زێده ناکەن، وی وه نەدکر!!

ئیمامی غەزالی دیژت: ((ب علمی وعەمەلی وعیبادەتی مرۆف دگەهته سه‌عاده‌تی،
ومرۆف هەمی دتیچووینه عالم تی نەبن، وعالم هەمی دتیچووینه عامل تی نەبن، وعامل
هەمی دتیچووینه موخلص تی نەبن، وموخلص یی ل سەر خەطەرەکا مەزن!!!)).

یا رهبی تو مه ژ وان حسیب بکهی یی ئیخلاصا وان ل ئاخه‌تی وان رزگار دکەت،
بلا خەلک ل دنیا یی وان ب چو حسیب نەکەن.

خو په وروډه کرنا ل سهر خو نیاسینی

پینگاڅا ئیکې یا کو دقیت ئەم بهاڅیزین دەمی خو په وروډه دکهین، پشتی ئەم خو فیری ئیخلاصا د گوتن وکریاران دا دکهین، ئەوه هەر ئیک ژ مه باش نهفسا خو بنیاست، سههلی کوړی عهبدللاهی دگوت: ((ههچی خو بنیاست دئ خودایی خو نیاست)) وزانایی مهزن (ئبن قهیم) دبیت: ((ئهوئ خو نه نیاست، چاوا دئ خودایی خو نیاست!!)).

و ژ بهر گرنگیا ئی مهسەلی د په وروډه کرنی دا جیلئ صهحابی وتابعیان پوبته یه کی تایهت ددایی، وئیکه مین خال د ئی مهسەلی دا ژ سه ربوړا وان یا په وروډه یی بو مه بهرچاڅ دبت ئەوه: ئەگر ته بقیت نهفسا خو چیکه ی، دقیت وئ بنیاسی وخرابیئ وئ ژی بزانی، ووهه بیی کوړی وهردی دبیت: ((ژ چاکرنا نهفسا من ئەوه ئەز خرابییا وئ بزانی، وتیرا مرؤقی ههیه مرؤف یی باش نهبت کو خرابییه کی بزانت ووی چی نهکته)).

وههچی خو دلی وی روهن بکته، وچاڅین وی قهکته، ههتا ئەو خو ب دورستی بنیاست، ئەو دئ د نعمه ته کا مهزن دا ژیت، ومه زنتربن عقوبه خودی ددهته وان کهسان یین خودایی خو نه نیاسن ئەوه ئەو ئیکا هند ژ وان چی دکته ئەو خو نه نیاسن، وهکی د ئایه ته کی دا هاتی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (الحشر: ۱۹) یه عنی: گهلی خودان باوهران، هوین وهکی وان نه بن یین خودایی خو ژ بیرکری وئوه حق هیلای یی خودی ل سهر وان واجبکری، قیجا ژ بهر هندئ خودی ئیکا هند ژ وان چیکر ئەو خو ژ بیر بکهن، ئەوین هه نه یین فاسق، یین کو ژ بن ئەمرئ خودی وپیغه مبهری وی ده رکهفتین.

مهعنا وئې چييه مروؤف خو بنياست:

وبه لکي ئيکه مين پسيار ل ئيرى ئهفه بت: مهعنا وئې چييه مروؤف خو بنياست؟
وئيرى ما کي ههيه خو نهياست؟

دبيژن: ل سهر دهرى پهرستگهها (ئهئينا) ئهف گوتنا (سوقراتى) هاتبوو نقيسين:
(ئهئى مروؤف خو بنياسه)، وتو بئيرى ژ هنگى وهره بارا پتر ژ مروؤفان خو ب دورستى
نه نياستى بت لهو خودائين فهلسهفه وئخلاقيتن جفاکى هتا ئهفرؤ ژى هيشتا ئى شيرهتا
سوقراتى دوباره ل ئيک و دو دکهن؟!

گهلهک خوديناس ودينداران ژ بهرى وهره داخواز ژ شاگرده وههفال ودويکهفتيبن خو
کرييه کو ئه وهردهم حسيبى د گهل نهفسا خو بکهن، وئاشکهرايه کو ئه مروؤفى خو نهياست
نeshيت حسيبى د گهل خو بکته.. و يا فهره ههر ئيک ژ مه دهيمى دميينته ب تنى د گهل
خو هزرا خو د خو دا بکته وئى پسيارا بچويک بدانته بهر سنگى خو و ل بهرسفا وئى يا
مهزن بگهريبت:

- روژئى هنده جارن ئهز دبيژم ئهز، ئهري ئهز کيمه؟

يان ئيک ژ مه دهيمى دبيژت: من هو گوته خو.. يان : ئهز هو دبيژمه خو؟

ئهرى جوداهييهک د ناقبهرا (من) و (خو) دا ههيه؟ و (ئهز) کيمه و (خو) کييه
هتا ئهز بيژمه خو؟

وحتا توب سهر بهرسفا ئى پيسارا عنتيکه ونهعهدهتى هل بى، هزرا خو د قان
گوتين کورت دا بکه:

جارهکى کهريبن ته دئى قهن دئى وه ل ته ئيت تولقهکرن، يان ئيشاندنا کهسى بهرانبهر،
ل بهر ته دئى بته خوشترين تشت، وئى توب خو بحهسيبى دئى هند بينى تو بوويه مروؤفهکى
دى بئى ب کيلب وپهنج!! پشتى کهربا ته دادئيت.. ئهو تشتى بهرى بينهکى ل بهر ته
خوشترين تشت دئى ل بهر ته بته نهخوشترين تشت.

ئهرى تو بئى ژ راستى کى ژ قان ههردوانى؟

دئ کتیبه کئی خوبنی، یان گوهدارییا شعره کا نازک کهی، یان د گهل سهرهاتیین
چیروکه کا ب تام ژی.. دئ پی حسییی تو یی چوویه جیهانه کا دی یا تژی جوانی، خوشی،
رحه تی، خیرخوازی، پاشی پشتی تو کتیبی ددانی دئ ل خو زقپری تشته کی ژ وی خوشی
وجوانییا بهری بینه کی تاما وی د دهقی ته دا ل دور ورهخین ته نینه، ژ وی جیهانا خو یا
خه یالی یا خوش دئ زقپریه واقعی خو یی نه خوش، و د ناقبه را قی خوشی ونه خوشییی دا
یا تو د ناقبه ری دا دئییه فه گوهاستن دا فه کا زراف هیه.

نهری تو یی ژ راستی نهوی یی ل کی ژ فان هردو ده مان؟

هر ئیک ژ مه نه فسه کا عه جیب وغه رب هیه، گاف بو گافی دئیته گوهارتن، بیی
مرؤف ب خو بحه سییت، جاره کی ته بهری خو دایه ته صوره کی خو یی بهری پازده بیست
سالان، ویی بهری دهه سالان، ویی بهری پینج سالان، ویی نوکه؟

نه گهر بیژی: بهلی، مسوگر نوکه ته گوئییه خو: نهز چند یی هاتیمه گوهارتن! نه گهر
تو شیابای ته صوری نه فسا خو بگری، نهز باوهر دکهم هر چند رۆژه کان تو دا بیژی: نه فسا
من چند یا هاتییه گوهارتن!

تو دئ حمز ژ ئیکی کهی نهو د چاقین ته دا دئ وه کی ملیاکه ته کی لی ئیت، که ریین
ته دئ ژیفه بن هر نهو ل بهر ته دئ بته شهیتانه کی کریت، نهو ب خو نهو نه هنگی
ملیاکت بوو، نه هنگی شهیتان.. نهو هر نهوی بهرییه، نه هاتییه گوهارتن، بهلی تشتی
هاتییه گوهارتن حاله تی ته یی نه فسییه!

خوشییه ک دئ گه هته ته دنیا د چاقین ته دا دئ بته به حه شت، جهی ته د جلکین ته دا
ناکت ژ که یفان دا، نه خوشییه ک دئ گه هته ته نهف دنیا یا بهری بینه کی د چاقین ته دا وه کی
بویکه کی دئ وه سا رهش بت دئ بیژی: به هیداره کا کو فانداره، وتو دئ عه جیب گرتی بی چاوا
خه لک دشین بکنه که نی! نهو ب خو دنیا هر نهو دنیا یه یا بهری هنگی، تشته ک ژئ
نه هاتییه گوهارتن، بهلی تشتی هاتییه گوهارتن حاله تی ته یی نه فسییه!

هندهک جاران دئ ههست پئ کهى لهشى ته يئ گرانه، هئزا ته نهمايه، نهگه ر ئيک بيژته ته: کانئ دو بهوستان ويژه ههړه، دئ بيژئ: من قهوهت نينه، نهز نه شيم، بهلئ نهگه ر نهو بيژته ته: هشير به ديوار دئ ب سهر ته دا ئيت، تو.. نهوئ بهرى بينهکئ نه دشيائ بهوستهکئ ويژه بچئ، وهکئ خهزالئ دئ باز دهئ کو کهس ب ته را نهگهت؟

نهري نهو هئزا ته ل کيغه بوو؟ وبوچئ بهرى هنگئ تو ئئ نه دکه تي؟

نهري تو يئ ژ راستئ نهوئ يئ ل کئ ژ فان ههردو ده مان؟

هندهک جاران تو دئ خو فيري هندئ کهى ب شهئ زوى بنقى، هتا دئ وه ل ته ئيت تو دئ هزر کهى نهگه ر شهقهکئ تو زوى نهنقى دئ دين بي ژ خهوان دا، شهقهکئ حاله تهکئ وهسا دئ ب سهر ته دا ئيت خهو دئ ژ بييرا ته چت، دئ هند بينئ شهف يا ژ نيقيئ قولبي، هنگئ دئ عه جيگرتئ بي چاوا شقيدئ نهز وهسا زوى نقست بووم، يان نهگه ر تو کهسهکئ جگارکيش بي، دئ هزر کهى خو هزرکرنا د هيلانا جگارئ ژئ دا تشتهکئ موسته حيله، پاشئ حاله تهک دئ ب سهر ته دا ئيت تو مه جوور بي جگارئ نه کيشئ، گاڤا تو خو ديينئ نهقه هنده ساله ته جگاره نه کيشايه، دئ عه جيگرتئ بي چاوا ده مهکئ ته دگوت: نهز نه شيم جگارئ بهيلم!

ژ ئئ هه ميئ من دئيت بيژم: نهگه ر تو خو بنياسئ، وتو بزائئ چهند هئز وشيان خودئ بين داينه ته، چو جاران بو چو تشتان تو ناييژئ: نهز نه شيم ئئ تشت بکه م، يان نه که م، چونکئ تو يئ ديينئ هندهک جاران تو يئ دشيئ وي تشتئ بکهئ، يان نه کهئ، خو بنياسه ويژار نه به، دا تاما ژينئ بنياسئ، وگوه داريا ئئ شيره تا پئغه مبهري - سلاڤ لئ بن - بکه:

نه بوو هوره يرهئ دبيژت: پئغه مبهري - سلاڤ لئ بن - گوت: ﴿المؤمن القوي خير وأحب إلى الله من المؤمن الضعيف، وفي كل خير، احرص على ما ينفعك، واستعن بالله، ولا تعجز، وإن أصابك شيء فلا تقل: لو أنى فعلت كان كذا وكذا، ولكن قل: قدر الله وما شاء فعل، فإن لو تفتح عمل الشيطان﴾ يه عنئ: خودان باوهري ب هئز چيتر وخوشتقيتره ل نک خودئ ژ خودان باوهري لاواز، و د هه ميئان دا

خیر ههیه، یی رژد به ل سهر تشتی مفایی ته تیدا، وداخوازا هاریکارییی ژ خودی بکه، وپیزار نهبه، وئهگهر تشتهک ب سهری ته هات نهپیژه: ئهگهر من هو کربا دا هووسا چی بت وهوسا، بهلی بیژه: قهدهرا خودی بوو وشتی خودی بقییت دی کهت، چونکی (ئهگهر) کاری شهیتانی قهدهکت.

بوچای مروّف خو بنیاست:

ئگهر مه زانی خونیا سینی تشتهکی گنگ وفهه، دقیت بزانی نارمانج ژ خونیا سینی چییه؟ و بوچییه مروّف خو بنیاست؟

وبه رستی ئهه دی ل سهر چند خالهکان لیکه کهین:

ئیک: دا مروّف پیزاری و لاوازییا خو بزانت:

ئیکه مین نارمانج ژ خونیا سینی ئهوه مروّف بزانت کو -ئهگهر تهوفیقا خودی نهبت- ئهوه کهسهکی پیزار و لاواز و نهزانه، لهو ههردهم ئهوی پیتهقی ب (وی) ههیه یی وی سهراست و دورست بکهت، و بهری وی بدهته چاکییی.. وئووی قی چهندی دکهت خودایی و بییه، لهو دقیت ئهوه باش بزانت کو ههر جارهکا وی خو هیلا ب هیقییا نهفسی قه، نهفس دی بهری وی دهته خرابییی؛ چونکی نهفس ههردهم حهز ژ هندی دکهت خو بینته پیش، و ههر تشتهکی ههبت بگههینته خو، ئهگهر خو مافی وی نهبت ژی..

ئیمامی غهزالی دیژت: ((تو بزانه کو دوژمنی ته یی ژ هه مییان مهزنتر نهفسا تهیه، وئهو وهسا یا هاتییه ئافراندن کو گهلهک فهرمانی ب خرابییی بکهت، و مهیلی بو کاری نه یی باش بکهت، و ژ خیری برهقت، و فهرمان یا ل ته هاتییه کرن کو تو نهفسا خو پاقر بکهی، ووی زنجیر بکهی و بهر ب په رستنا خودایی وی قه بهی، و نههیلی ئهوه خو بگههینته شهوهتان، و خو ژ خوشییان بدهته پاش، وئهگهر ته ئهوه ب پشت گوهد قه لیدا، دی شهنبوز بت، و ژ دهست ته ده رکهقت وئیدی تو نهشیی وی بگری)).

مهعنا: نه ب تنی مروّف بیی تهوفیقا خودایی خو یی لاواز و پیزاره، بهلکی ئهوه یی ل بهرانبهر دوژمنهکی دژوار و نهپهنی ژی راوهستایه، کو نهفسا و بییه.

دو: دا ئەو ب مەدحیتن خەلکی د سەر دا نەچت:

گەلەک جاران خەلک ژ بەر وئ هزر باش یا ئەو ژ تە دکەن، وبەلکی هەندەک جاران بۆ دورویاتی ومەصلحەتەک، دئ مەدحیتن تە ب تشتەکی وهسا کەن ئەو تشت ل نک تە نینە، ئەگەر تو ئەو بی یی خۆ بنیاسی وراستییا خۆ بزانی، تو ب مەدحیتن وان نائییه خاپاندن، ژ صەحابییی پیغەمبەری -سلاف لی بن- عەدییی کورئ نەرطەئەهی دئیتە قەگواستن، دبیژت: ئیک ژ صەحابییین پیغەمبەری -سلاف لی بن- دەمی مەدحیتن وی دەهاتنەکرن دا بیژت: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ، وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاجْعَلْ لِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ))^(۱) یه عنی: یا رەبیبی تو وان گونەهان بۆ من ژئ ببەیی بین من کرین وئەو پئ نزانن، وتول من نەگری ژ بەر وی تشتی ئەو هزر دکەن کو یی ل نک من هەهی وئەو ل نک من نەهەهی وتو من باشتەر لی بکەهی ژ وئ هزرئ یا ئەو ژ من دکەن.

سوفیانی ئەوری دگۆت: ((ئەگەر تە خۆ نیاسی، گۆتتا خەلکی چو زیانی ناگەهینتە تە)) مەعنا یا گرنگ ئەو مەرۆف خۆ بنیاست، وهکی دی خەلک د دەر حەقا مەرۆقی دا چ بیژن چ نەبیژن، نە یا گرنگ، ژ بەر کو ب راستی گەلەک جاران شەیتان ب ریکا مەدحی دئیتە مەرۆقین باش، دئ کەسەکی ل ئیک ژ وان (موسەللەط) کەت کو مەدحیتن وی بکەت، حەتا ئەو هزر بکەت کو ئەو یی وهسایه وهکی ئەو دبیژت وویقەتر ژئ! هنگی خۆمەزنکرن دئ ریکا خۆ بۆ دلئ وی بینت، وئەقە مەزنتین دەرد وبەلایه.

سی: دا ئەو هیقینئ خۆ بنیاست:

جارهکی مەزنەکی دنیایی د بەر زاھدی ناقدار مالکی کورئ دیناری را بۆری، ریقەچوونا وی یا وهسا بوو ژئ دەهاتە زانین کو ئەو یی خۆ مەزن دکەت، مالکی گۆتی: ما تو نزانی ئەقە ئەو ریقەچوونە یا خودئ حەز ژئ نەکەت، ئەگەر د جیهادئ دا نەبت؟ وی گۆت:

(۱) بەیپەقی قئ حەدیسی ژئ قەدگوهیژت، و د هەندەک ربوایەتان دا ئەف گۆتنە بۆ ئەبووبەکری دئیتە پالدان، و د هەندک ربوایەتین دی دا ئەو بۆ عەلی دئیتە پالدان، وچو مانعی نینە پتر ژ صەحابییەکی ئەو گۆتن گۆت بت.

دیاره تو من نانیاسی؟! مالکی گوتی: بهلی ئەز باش ته دنیاسم، دەسپیتکا ته تو چپکهکا پیس بووی، و دووماهییا ته دئ بییه مرارهکسی گهنی، و د ناڤهرا ههردوووان دا تو پیساتی د ناڤ خو دا هل دگری.. وی گافتی وی مروچی گوتی: ته ئەز باشی نیاسیم!

مروفت ئەگەر ب دورستی خو بنیاست، وهیثینتی خو ژ بیر نهکەت، چو جارن ئەو خو ل سەر سەری خەلکی مەزن ناکەت، وما بوچی دئ خو مەزن کەت؟ ما نه ژ وی ئاخێ چیبووبه یا ئەو پێ لی ددانەت؟ وپشتی دمەرت دوباره دئ زڤرت هەر بته ئەو ئاخ؟

بەری خو بدە بکری شبلی چاوا ئەو مه ل قی راستیی هشیار دکەت.. شبلی دیترت: ((ئەگەر ته بقیت بەری خو بدەیه دنیایی بەری خو بدە گیفکهکی ئەوه دنیا، وئەگه ته بقیت بەری خو بدەیه نهفسا خو تزی دەستی خو ئاخ بکه، تو یی ژ وی چیبووی، ودی جارەکا بییه ئەو ودی ژئ دەرکهقیهڤه، وئەگەر ته بقیت بزانی کانێ تو چیی، بەری خو بدە وی تشتی تو ل دەمی تارەتی دهافتی.. ئەوی ئەڤه حالی وی بت نابت خو مەزن بکەت)).

مەعنا هەر وهکی قی خودیناسی دقتیت بیژته مه: چی گاڤا ته دیت دفنا ته ل سەر خەلکی بلند بوو، بییه بيرا خو کانێ چ د زکی ته دا ههیه، دا خو ژ بیر نهکەه! تو بیتری ئەوی خو مەزن دکەت ئەگەر قی راستیی ل بيرا خو بینتهڤه دئ خو مەزن کەت؟

چار: دا ئەو بهایی خو ل نک خودایی خو بزانت:

ئەڤ مروفتی هه یی مه هیثینتی وی زانی، ل نک خودایی خو گەلەک یی ب بهایه، بەری ئەو وی چیی بکەت وی ب ملیاکەتین خو دا زانین کو ئەو چیکریهکی بو جیگرییا د عەردی دا دئ ئافرینت، و دەمی ملیاکەتان گوتی: ئەو دئ گونەهان د عەردی دا کەن، خودی بەرەڤانی ژئ کر وگوت: ئەز وی تشتی دزانم یی هوبن نزانن، وپشتی وی مروفت ئافراندی وی فەرمان ل ملیاکەتان کر کو بو قەدرگرتن خو بو وی بچەمینن.. وگاڤا ئبلیس ل بەر نهاتی خو بو وی بچەمینت خودی ئەو ژ رهحما خو بی بارکر، ولهعنهت لی باراندن.

ئەوی مروفت.. ئەگەر تو بزانی بهایی ته ل نک خودایی ته چەنده، تو وی بهایی خو ب کرنا گونەهان کیم ناکه، چونکی ئبلیسی خو بو ته نهچەماند، خودی ئەو ژ خو دویرکر،

ما نه تشته کئی عه جیبه پشته قی چندی تو بچی خو نیزیکی ئبلیسی بکهی، و پشت بدهیه
خودایی خو؟!

خو بنیاسه ونه فسا خو ژ کیماسییان بیارنزه، و بزانه کو ته نه فسه کا و هسا هه یه نیاسینا
وی گه لکه ژ نیاسینا دوژمنه کئی فیلباز ب زه حمه تتره.

یا ره بی تو نه فسا مه ب مه بدهنه نیاسین، وهیثییا مه ژ خو نه بره.

خو په روه رده کرنا ل سهر هشیاریا ل نه فسی

پشتی نهم خو ل سهر نیاسینا نه فسی په روه رده دکهین، پیتقییه نهم خو ل دژواری
وخه طه را نه فسی ژی هشیار بکهین، وهندی ژ مه بیت نهم د گهل خو نه فسا خو کیم بکهین،
وخو ل سهر (تهواضعی) په روه رده بکهین، دا نه فسا مه مه ژ ریکا راست لا نه دهت و نهم
خه لهت د خو نه گه هین، وبهر ب خرابییی قه نه چین.

وده می نهم خو ل سهر هندی په روه رده دکهین کو هشیاری نه فسا خو بین، دو مه سه لیتن
زیده گرنگ هه نه دقیت ژ پیرا خو نه بهین، و ل قییری نهم دی به حسی هه ردووان کهین:

یا نیکی: دقیت نهم ژ خه طه را نه فسی پشتراست و نهمین نه بین:

نهبوبه کړی شلی دبیت: (هندي تول دنیا یی بی ژ نه فسا خو پشتراست نه به، نه گهر
خو تول سهر نافی ب ریقه بچی).

بچی؟

چونکی نه فسا مروقی ب هندهک ریکیین و هسا دنیته مروقی یین مروقی چو هزاران ژی
نه کهت، و مروقی نه گهر باش یی لی هشیار نه بت دی نیته خراندن بیی نهو ب خو بحه سیییت،
جونه یدی به غدادی دبیت: من گوهل سهرییی سه قلی بوو دگوت: (عه یبهک ل نک من
هه بوو سیه سالان نه ز پی نه دحه سیام، نهو ژی نهو بوو نهم چند که سهک بووین ههر جار نهم
زوی دچوینه نقیژا نه نیییی، وهندهک جه مه هه بوون خه لکی هه مییی دزانی نهو جهین
مه نه، جاره کی جیرانه کی مه ل روژا نه نیییی مر، من قیا د گهل جه نازی وی ده رکه قم، لهو
نه ز گیرو بووم، و هتا نه ز هاتیمه نقیژی ونیزیکی مزگه فتی بوویم، نه فسا من گوته من: نوکه

خەلک دى تە بىنن وزانن کو تو يى گىرۆبوى. . قىجا ئەف چەندە بو من گەلەک نەخۆش بوو، هنگى من گۆتە نەفسا خۆ: ھەر وەكى ئەفە سىپە سالە تو رىمەتییى دكەى وئەز نزانم! لەو پىشتى هنگى من ئەو جە ھىلا يى ئەز ھەر جار دەھاتمى، وھەر جارى ئەز چومە جەھەكى، دا چو جە ب ناڤى من نەئینە نىاسىن).

مەعنا: دوىر نەبىنە دەمى تو کارەكى باش وىي خىپرى گەلەک بکەى حەتا ئەو کار د ناڤ خەلکى دا ب ناڤى تە دئیتە نىاسىن، شەیتان د رىکا وى کارى را بىتە تە، جارەكى ئەگەر ئەو کار ژ بەر عوزرەكى تە نەکر، نەفسا تە بىتە تە: شەرمە بو تە تە ئەو کار نەکرى خەلک دى بىژن: بوچى وى ئەو کار نەکر..

(خەلک دى بىژن).. وەى!! ما ژ بەر خەلکى حەتا قى گاقى تە ئەو کار دکر؟ ئەھا ل قىپرى ھشيارى خۆ بە.. و بزانه مەعنا وى چىبە دەمى ھندەک زانابىن مە بەھسى سەلەفان دکر و دگۆت: وان حەز دکر مرۆڤى کارەكى باش ھەبت ژ خودى پىڤەتر کەس پى نەھەسىت.

وھەر ئىک ژ مە دڤىت بزانت کو ئەگەر نەفسا وى دەست ب کرنا طاعەتى وکارىن باش کر، حەتا ئەو کار ل بەر وى گەلەک ب ساناهى بکەڤن و بو بىنە عەدەت، مەعنا وى ئەو نىبە نەفسا تە حەز ژ وى چەندى دکەت، نە.. ئەو ھىز و عەزىمەتا خودى داىبەتە، وئەو ترسا تە ھەى ژ ئاخەرتى نەفسا تە يا مەجبور کرى وى کارى بکەت، وھەر جارەکا نەفسا تە سستىبەک ژ تە دىت دى ل بى ئەمرىيا بەرى زڤر تەڤە، و خۆ د سەر طاعەتى خودايى خۆ را بىنت.. قىجا قى بزانه وھشيارى خۆ بە.

موحەممەدى كورئ مونكەدرى دىبىژت: ((چل سالان من جەھاد د گەل نەفسا خۆ کر حەتا وى خۆ راستكرى)).

ئەگەر تە دوزمەنەك ھەبت ل بەر تە دانابت، بەرى وى لى بت چى گاڤا تو غافل بووى ھىپرىش بکەتە سەر تە، تو دى چ كەى؟ ھەمى گاڤا دى يى ھشيار بى، وما مرۆڤى دوزمەنەكى خرابتر ژ نەفسى ھەى؟ يەھىايى كورئ موعاڤى دگۆت: ((باوھرىيا خۆ ب نەفسا خۆ نەئىنە ئەگەر خۆ ئەو بەرى تە بدەتە كارىن باش ژى)). بەلى، كارى باش ل بەر چاڤ تو

دئ کەي، بەس ئەگەر نەفسا تە ئەو کارئ باش ب شەهوەتەکا قەشارتی شیلی کر، حالی تە دئ چ بت؟

ئەبوو مالکی رۆژەکی گۆتە ئەبوو ئەیبووی: هشیاری خۆ بە ژ نەفسا خۆ، ئەز دبینم خەمین خودان باوهری ل دنیا یئ ب دویماهی نائین، و ب خودئ ئەگەر ئاخرەت کەیفخوشییئ بۆ وی نەئینت، ئەو دوجارکی دئ خوسارەت بت: خەما دنیا یئ وبەختەرەشیا ئاخرەتی دئ گەهتە وی. ئەبوو ئەیبووی گۆت: من گۆتی: وما بۆچی ئاخرەت کەیفخوشییئ بۆ وی نائینت، ووی د دنیا یئ دا خۆ بۆ خودایئ خۆ وەستاندییە وزەحمەت دیتییه؟ وی گۆت: چەند مرۆف وئ رۆژئ دئ ئین وگەلەک کارەکی باشئ کری، کارئ وان دئ ئیتە کۆمکرن ودئ ل ناچاقئین وان دەن!

وحەتا ئیک ژ هەوہ نەبێژت: تو یئ مە بی هیقی دکەي، دئ بێژم: نە خیر.. ئەقە گازییەکە ژ جیلئ نمونەیی یئ قئ ئومەتی ژ صەحابی وتابعیان بۆ مە کو ئەم هەردەم دەشیار بین، تمام دەشیار بین و دەرگەهئ دلین خۆ بۆ غەفلەتی قەنەکەین، ئەم ب خەطەرا نەفسا خۆ ئاگەهدار بین، و ب چەپ وچویرین وئ زانا بین، و بزانی کو موصیبەتا مەزن ئەوہ جارەکی ئەم دنقرۆسک بچین و بی مە های ژ خۆ هەبت نەفس هێرشی بکەتە مە و مە د کەندالی غەفلەتی دا بەهائیت..

رەبیعی کورئ صەبیحی دبیژت: جارەکی ئەم ل نک حەسەنی بەصری بووین، وی وەعزەک ل مە کر، ژ بەر تەئسیرا وەعزئ وی قیپرەک ژ زەلامەکی بلندبوو وبەردا گرییی.. حەسەنی گۆتی: ((ئەز ب خودئ کەمە رۆژا قیامەتی خودئ دئ پسارای قئ کاری ژ تە کەت کانئ ئارمانجا تە ژئ چ بوو)).

خۆ د حالەتەکی هۆسا ژئ دا، حەسەنی قیا قئ مرۆقی وئەوین ئامادە ژئ ل تشتەکی گەلەکی گرنگ هشیار بکەت: نەبێژە کارەکی باش من کر، پسارای دلئ خۆ بکە کانئ بۆچی تە ئەو کارئ باش کر.. چونکی ئەگەر تو ئەقرۆ وئ پسارای ژ خۆ نەکەي ژئ، سوياهی ئەو دئ ژ تە ئیتەکرن، رۆژا نەینییین دلان ل بەر چاقان ئاشکەرا دبن: ﴿تَوَمِّدْ نِعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةً﴾ (الحاقة: ۱۸).

وتشتی ژ ههمیی خرابتر یی نهفس مروقی پی دسهردا دبهت، وغورووری بو چی دکهت، نهوه دهمی مروث گونههان دکهت ودیپنت دنیا پتر یا ب دهستقه دئیت، وحالی وی خوشتر وباشتر یی لی دئیت.. مروث ب خو، یان کهسهکی دی! هنگی نهفس خودانی دخاپینت، دبیژتی: بهری خو بدی، تو یی خرابیی دکهی د گهل هندی ژی حالی ته خوشتری لی دئیت! معنا: نهترسه، خودی ژی تو ب فی رهنگی دقئی!!

ونهفس گاڤا گههشته فی دهرهجی، ومروقی خو لی هشیار نهکر، نهو مروث چوو.. نهبوو حازم دبیژت: ((نهگهر ته دیت خودی یی نعمهتان ل ته زیده دکهت وتو یی بی نهمرییا وی دکهی، هشیار به!)).

بهلی هشیار به، خوشییهکا ب لهز ژ دنیا یهکا بهروهخت، بلا جزایی دژوار ل رۆژهکا بی دویماهی ژ بیرا ته نهبهت، ونهگهر دانا دنیا یی ژ لایی خودی قه بو مروثهکی نیشانا هندی با کو خودی حمز ژ وی مروقی دکهت، دقیت کهسی هندی پیغه مبهران دنیا نهگههشتبایی، بهلی هوبن دزان حالی ئیک ژ وان د گهل دنیا یی چ بو.

وتشتی دی یی نهفس خودانی پی دخاپینت نهوه نهو خودانی خو قانع بکهت کو دهمی نهو خیرهکی دکهت نهو وی بو خودی دکهت، ودهمی خو ژ خرابییهکی ددهته پاش نهو وی بو خودی دکهت، ونهو ب خو وهسا نهبت، وی نارمانجهکا دی یا قهشارتی پی ههبت، ووههیی کوری وهردی ههردهم شیرت ل شاگردین خو دکرن ودگوتی: ((هشیار به! نهوهبت تو ب سهر قه لهعنهتان ل ئبلیسی ببارینی، و ب قهشارتی تو ههقالی وی بی)) گهلهک کهس ههنه وهسا د خو دگههن کو نهو دوزمنین ئبلیسینه، پاشی (موفاجهئه) بو وان چی دبت دهمی نهو دهلوستهکی دا خو دینن یی بهرهقانییی ژ ئبلیسی ودهستهکا وی دکهن، یان دهمی نهو ل نک خهلکی نهیارهتییا ئبلیسی دکهن وگاڤا مانه ب تنی ل سهر ریکا وی دچن.

ژ بهر فی چهندی جیلی پیشیی یی فی ئوممهتی ئیک ژ وان دهمی دوعایهک بو ههقالهکی خو دکر دگوت: خودی ته بیاریزت ژ خرابییا نهفسا ته.. بهلی چونکی وان باش دزانی نهو کهسی بکهفته داڤین نهفسی، ئیدی نهو قهت ئیفلهحی ناپینت.

يا دووی: دقیت ئەم نەفسا خۆ کیم بکهین:

ئیک ژ ریکین پەرورده کرنی ل نک جیلی پیشییی ژ قی ئوممه تی ژ سهحابی
وتابعیان ئەوه مروّف نەفسا خۆ مهزن نه بینت وگه له ک زیده د خو نه گه هت، وخومه زن کرن
تبیعه ته که ژ تبیعه ی نەفسا مروّقی، هه ر جاره کا مروّف ژئ غافل بوو ئەو دئ ژ حه ددی خۆ
ده رکه هت، ودئ خو بینت گه له ک، و به لکی ئەف سالۆخه تی کریت پتر ل نک مروّفین داعیه
وزاهد و عیباده تکه ران هه بت، چونکی هنده ک جاران شه یتان نەفسین وان ل سه ر زال دکه ت
حه تا ئیک ژ وان وه سا د خو بگه هت کو ئەوه (قو طبی زه مانی)، یی دنیا ل سه ر ملی
راوه ستای، و ئەگه ر ئەو نه بت نه دین ب ریشه دچت، ونه دنیا چی دبت، هه ما به س ئەوه یی
باش، یی کو خه لک دینی خۆ ب ریکا وی دزانن، وخه لک هه می د بن وی دانه، دنه زانن،
وده وه وجه یی وینه، و ئەگه ر ئەو نه بت چو تام د ژینی نابت.. وه ز نه که ن ئەو شان تستان
ب ده قی خو دبیرت، یان ب قه له می خو دنقیست، نه.. شه رت نینه ئەو قی هزرئ ب ده قی
خۆ به لاف بکه ت، هه ما تیرا وی خرابی هه یه ئەو ب دلئ خو قی هزرئ بکه ت، حوسه یینی
کورئ زیادی دبیرت: جاره کی ئەز چومه نک فوضه یلی کورئ عیاضی ل حه ره ما مه که هتی،
ئینا وی گوته من: ((نه کو تو هزر بکه ی ئیکی ژ ته خرابتر ل قی مزگه فتی یی هه ی؟ ئەگه ر
تو هزر بکه ی ئیکی ژ ته خرابتر ل قی مزگه فتی یی هه ی، ئەو تو یی د به لایه کا مه زن دا
دژی)).

و ژ شیخ عه بدلقادری گه یلانی دئیته فه گوهاستن دبیرت: ((هه چییی سه نگه کی بو خو
بدانت ئەوی چو سه نگ نینه)).

بۆچی؟

چونکی چی گاڤا مروّقی نەفسا خۆ کیم نه دیت، وه زرک ئەو گه له که، ده ردئ فه شارتی
دئ گه هته دلئ وی.. و به لکی هوبن نوکه د گه ل خو پسیار دکهن: (ده ردئ فه شارتی) چیه؟
ده ردئ فه شارتی ئەوه مروّف ب خو (موعجب) بیت، هزر بکه ت ئەو سه یدایه وخه لک هه می
فه قینه، ئەو زاهدئ ئیکانه یه وخه لک هه می دگونه کارن، ئەو یی ب عاقله وخه لک هه می
دبی فامن!

دهمی ئیمامی عومەر کەفتییە بەر مرنی، وەبدللاهی کورێ عەبباسی چووی سەرا
 دای، گۆتی: مزگینیا من ل تە بت بەحەشتی، تە هەقالینییهکا درێژ د گەل پێغەمبەری
 خودی کربوو، وتو بوویە ئەمیری موسلمانان وتو یی ب هیز بووی، وتە ئیمانەت ب تمامی
 ژ سەر خۆ راکر. عومەری گۆتی: هندی مزگینیا تەیه بو من بەحەشتی، ئەز ب وی
 خودایی کەمە یی ژ وی پێقەتر چو خودایین ب حەق نەهەین، ئەگەر دنیا ب هەر تشتەکی قە
 یی لی هەمی یا من با ئەز دا دەم بەس کو ئەز خلاس بیم ژ ترسا وی تشتی دا یی ل بەرا من
 هەمی، وەسەلا ئەمیرییا موسلمانان ب خودی هیقییا من ئەو بەس ئەز سەر ب سەر ژێ
 دەرکەشم، نە بو من ونە ل سەر من، بەلی هەقالینییا من بو پێغەمبەری -سلاف لی بن-
 ئەوی بەلکی..

ئەقە عومەر بوو.. ئەگەر دنیا هەمی یا وی با ئەو دا دەت نە کو دا بچتە بەحەشتی،
 بەلکی دا ژ ئاگری خلاس بیا!

صلەیی کورێ ئەشیەمی ئەوی ل سەر دەستی عەبدللاهی کورێ عەبباسی هاتییه
 پەروردهکر، دەمی دوعا دکر دگۆت: ((یا رهیبی تو من ژ ئاگری بیاریزه، وما ئیکێ وهکی
 من بسته دکەت پسارا بەحەشتی ژ تە بکەت)) ویونسێ کورێ عوبەیدی دگۆت: ((ئەز سەد
 خەسلەتین خیری دزانم، خۆ ئیک ژ وان ل نک من نینه)) ویی گوھل قی گۆتتا یونسێ بت
 ووی نەنیاست، باوهر ناکەت کو ئەو گۆتتا ئیک ژ ئیمامین مەزنین تابعیانه، یین ل سەر
 دەستی صەحابییان فیری زوهدی وتەقوایی وخیری بووین.

وموحەممەدی کورێ واسعی ئیک ژ وان مروّقان بوو یین چو جارن دعایا وی نەدەهاتە
 زقراندن، د گەل قوتەبیبەیی باهلی دەرکەفتە جیهادی، گاڤا شەر دژوار دبوو قوتەبیبە دا گازی
 کەت: کانی موحەممەدی کورێ واسعی؟ موحەممەدی مەخسەدا وی دزانی، هنگی ئەو دا تبلا
 خۆ بەر ب عەسمانی قە درێژ کەت، و دەمەکی درێژ پێقە نەدچوو هەوار ژ لای خۆدی قە
 دگەهشت، ولەشکەری ئیسلامی ب سەر دکەفت، لەو قوتەبیبەیی دگۆت: تبلا موحەممەدی
 کورێ واسعی ل نک من ژ سەد هزار لەشکەران چیتەر..

هوبن دزانن ئەف موحەممەدە چ دیژت؟

دبیژت: ((ئەگەر بێهن ژ گونەهان هاتبا، کەسەک ژ ھەوہ نەدشیا خو نیزیکی من بکەت
ژ بەر بێھنا من یا گەنی))!

ھۆسا وان خو ددیت.. وروژا مروژەکی خەراسانی ھاتیبە بەغدا، وئیمام ئەحمەد دیتی،
کەیفای وی گەلەک ھات، لەو گۆتە ئیمامی: ھەمد بو خودی بت کو ھیشتا ئەزی ساخ من تو
دیتی، ئیمام ئەحمەدی گۆتی: روبنە خواری، ئەقە چ گۆتنە؟ ئەز چمە ھەتا تو وە بێژی؟

ئەو جیلەک بوون ل وئی باوہری بوون کو ماکا ھەر خرابییەکی ئەوہ مروژ یی ژ نەفسا
خو رازی بت، وئیک ژ وان دگۆت: ئەگەر تو ھەقالینییا نەزانەکی بکە یی ژ خو رازی نەبت
چیتەر ژ ھندی کو تو ھەقالینییا زانایەکی بکە یی ژ خو رازی بت..

وئەگەر کەسەک بیژت: ئەری ئەف ئسلووبە د پەرورەدەکرنا نەفسی دا ما ئیکا ھند
ژ مروژی چی ناکەت کو مروژی باوہری ب خو نەبت؟ دی بیژین: نەخیر، مەسەلە یا ب وی
رەنگی نینە، ژ بەر کو تەشتەکی مەعلومە د مەسەلا پەرورەدەیی دا ھەر جارەکا مروژ
ژ نەفسا خو رازی بوو، وھزرکر ئەو یی بی کیماسییە، ئەو کاری بو ھندی ناکەت کو حالئ
خو بەر ب باشتیری قە ببەت، وئەگەر ھات و جارەکی ئەو ب سەر خەلەتی یان کیماسییەکا
خو ھلبوو ژ وی ھند زبەرەکی نابت ئعترافی ب کیماسییا خو بکەت، یان ل خەلەتییا خو
لیقە ببت، (ئبن ئەنباری) زانا وزاھدەکی مەزن بوو، ئیمامی دارەقوطني بەحسی خو دکەت
دبیژت: دەمی ئەزی جحیل جارەکی ئەز ل دەرسەکا وی ل مزگەفتی ئامادە بووم، وی ناھەک
خەلەت گۆت، و بو من نەخۆش بوو ناھەک ب خەلەتی ژ وی بیته قەگوھاتن، و ژ بەر ھیبەتا
وی من د خو را نەدیت بیژمی: تو یی خەلەت بووی.. پشتی دەرسی ئەز چوومە نک فەقیبی
وی ئەوی دەرس دنقیسی ومن گۆتی: فلان ناھ یی خەلەتە دورست بکە، ئەینییا دی دەمی
ئەز ل دەرسا شیخی ئامادە بوویم، وی د دەرسا خو دا گۆت: ئەینییا چووی فلان ناھ
ب خەلەتی مە گۆتبوو یا دورست ھۆسایە، ووی جحیلی ھە ئەم ل قی راستییی ھشیار کرین.
قیجا بەری خو بدەنە قی تۆرەیی ئیسلامی، یی کو مخابن ئەقرو ل نک مە نەمای،
زانایەکی مەزن د ناھ خەلکی دا خو ژ ھندی مەزنتەر نەدیت ئعترافی ب خەلەتییا خو بکەت،
وئاگەھدارییا شاگردین خو بکەت کو ئەوی ئەو ل قی خەلەتییا ھشیار کری جحیلەکە کەس

نانیاست وناڤ ودهنگین وی ژی ب زانینی د ناڤ خه لکی دا به لاف نه بووینه.. و ژ لایه کی
دی څه څی جحیلی ئەڤ خه له تییا شیخی بو خو ب دهلیڅه نه زانی کو د ناڤ خه لکی دا
رابطه څه و بیژتی: ل فلان جهی تو یی خه له تی. دا خه لک وی ژی بنیاسن، و بزنان کو ئەو ئەوه
یی خه له تییین سهیدای دورست دکه ت!

ئەڅه ئەده به کی ئیسلامییه مه ئەڅرۆ گه له ک ههوجه یی پی ههیه، ل څی ده می نه زانایین
مه وه کی ئبن ئەنباری د موته واضع، ونه جحیل وشاگرده یین مه وه کی داره قوطني ئەده ب
وئه خلاقی علمی ل نک مای.

څیجا فه ره هه ر ئیک ژ مه ل نه فسا خو یی هشیار بت، دا نه فسا وی وی نه خاپینت،
چونکی هه ر ئیک نه فسا خو ب بهاتر ببینت ژ وی قیمه تی وی هه ی، خودی دی وی زڅرینته
بهایی وی یی دورست.. وه کی ئیمامی شافعی دیژت.

خو په روه رده کرنا ل سهر حسيبا د گهل نه فسي

پشتی نهم خو ل سهر هشیارییا ل خه طه را نه فسی په روه رده دکهین، مهسه له کا دی ههیه ههر په یوهندی ب نه فسی قه ههیه دقیت نهم خو ل سهر په روه رده بکهین، نهو ژي مهسه لا حسيبا د گهل نه فسييه..

خو ب نه فسا خو قه موژیل بکه:

بهري مروث حسيبي د گهل نه فسا خو بکهت، يا فهره مروث خو ب نه فسا خو قه موژیل بکهت، ومهنا خو موژیل کرنا ب نه فسی قه نهوه چو تشتهک د ژيانا مروقی دا نهبت نيکا هند ژ مروقی چی بکهت مروث ژ نه فسا خو رازی بیت و ژ وی بی ناگهه بمینت، وی په روه رده وپاقر نهکته، وهزر بکهت نهو یی تمام بووی، وچو کیماسی ل نک وی نه ماینه نهو خو ب چیکرن ودورست کرنا وان قه موژیل بکهت، وهندهک جاران ژي بهلکی نهو نعترافی بکهت کو وی کیماسی هه نه بهلی نهو دلخ خو ب هندی خوش بکهت کو نهو ژ گهلهک کهسان چیتره، یان نهو ل دویف خهله تی وکیماسیین خه لکی بچت وبهژمیرت وکهیفا خو ب هندی بیت کو نهف خهله تییه ل نک وی نینن، قینجا نهف چهنده وه ل وی بکهت نهو ژ خو رازی بیت، وهزرا هندی نهکته کو حسيبي د گهل خو بکهت، ونه قه دهسپیکا کهفتنییه.. فوضه یلی کوړی زهیدی ره ققاشی جاره کی گوته هه فاله کی خو: ((گهله کییا مروقان بلا ته ژ نه فسا ته موژیل نهکته، چونکی مهسه لی په یوهندی ب ته قه ههیه، وهشیار بی نهچی رورژا خو ل قیړی وویرا هه ب فلان تشت ویتقان تشتی قه بیورینی، ژ بهر کو نهو هه می دی ل سهر ته نیته نفیسین..))

وهندهک زاهدین قی ئوممه تی هه بوون هزر دکر موژیلبوونا ژ پهروه ده کرنا نه فسی، و خو غافل کرنا ب وی تشتی یی مفایئ ئاخره تی تیدا نه بت، ئه گهر خو یی حه لال ژی بت، رهنگه کی کوشنئییه بو نه فسی، ئه و کوشتنا خودی ل سهر مه حه رام کری، ده می گوتی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء: ۲۹) د ته فسیرا قی ئایه تی دا فوضه یلی کورئ عیاضی دگوت: ژ نه فسا خو غافل نه بن، چونکی هه چیی ژ نه فسا خو غافل بت ئه و وی ئه و کوشت.

وکانی چاوا به طالیا له شی گه له ک جارن به ری خودانی دده ته کارین خراب، وه سا به طالیا نه فسی ژی مروقی بهر ب خرابیی قه دبه ت، وه هر جاره کا مروقی نه فسا خو ب حه قیی قه موژیل نه کر، ئه و دئ مروقی ب نه حه قیی قه موژیل که ت، ومه زنتین نه حه قییا نه فس پیقه موژیل دبت - ئه گهر مروقی ئه و ب حه قیی قه موژیل نه کر- ئه وه ئه و عه بیین خو دئ ژ بیرکه ت ودئ مینته ب عه بیین خه لکی قه، کاری خو دئ که ته ئه و کیماسییین خه لکی به ژمیرت، و د نا ف خه لکی دا به لاف که ت، ئه گهر خو ب نا قی به ره قانییا ژ سونه تی و دیار کرنا بیدعی ژی بت!

روژه کی هنده کان گوته ره بیعی کورئ خو شه می: ئه م نابین تو به حسئ عه بیین که سی بکه ی وبه اقییی؟ وی گوت: ((ئه ز ژ نه فسا خو یی رازی نینم هتا وه سا به طال بیم قیجا به حسئ خه لکی بکه م، مروق د ده رچه قا گونه هین خه لکی دا ژ خودئ دترسن، به لی سه را گونه هین خو دپشتر استن)).

هنده ک که س هه نه، به لکی ب نا قی (انکار المنکر) ژی بت، بیست و چار سه عه تان دان وستاندنی ل سهر عه یب و کیماسی و خه له تیین خه لکی دکه ن، وتو نابینی جاره کی د نا ف خه لکی دا ئه و به حسئ کیماسییین خو یان یین هه قالین خو بکه ن، هه ر وه کی ئه و دبئ کیماسینه، یان به راته ک ژ نک خودئ یا بو وان هاتی کو کیماسییین خه لکی نائیینه غه فراندن، به لی یین وان دغه فراندینه!

پشتی حه جججی ته قه فی مری، وهوین دزانن حه ججج کی بوو! مروقه کی ل دیوانا موحه ممه دئ کورئ سیرینی هاقیتی وگوتننن سه قه ت د ده ر حه قا وی دا گوتن، ئبن سیرینی

گوتی: (ابرازا، خو بی دهنگ بکه، چه ججاج بی چوویه نک خودایی خو، وتو ده می دچییه نک خودایی خو دی بینی گونه ها ژ هه مییان کیمر یا ته کری ل بهر ته مهزنتره ژ مهزنترین گونه ها چه ججاجی کری، وهه ر ئیک ژ هه وه وی رۆژی دی ب خو قه موژیل بت، وبرازا تو بزانه کو خودی دی تولا وان ژ چه ججاجی ستینت بین وی زولم لی کری، کا چاوا دی تولا چه ججاجی ژ وان ستینت بین زولم ل وی کری، قیجا ژ نه فرۆ ویتفه خو ب عه بیین که سی قه موژیل نه که)).

سه ره ده رییه کا دورست د گهل نه فسای بکه:

نه فسا مرۆقی ژ زارۆکه کی ب زه حمه تتره ده می مرۆف سه ره ده رییه د گهل دکهت، هه تا و بشیی زارۆکه کی قانع بکه ی دقیت هنده ک جاران ل دویش به رده ی، هنده ک جاران ب لایی خو قه بکیشی، هنده ک جاران بی سست بی د گهل، هنده ک جاران بی دژوار. نه فس ژ ی و هسایه، به لکی ب زه حمه تتره ژ ی، ژ ئیمام عه لی دئیته قه گوهاستن، دبیتژت: ((نه فس هنده ک جاران دئیت وهنده جاران دچت، ده می نه دئیت هوبن سوننه تان پی بده نه کرن، وده می نه دچت کرنا فه رزان به سه)) مه عنا: هه می ده مان نه فسا مرۆقی د ئیک حاله تی دا نینه، وچی نابت بو مرۆقی ل ده می نه فس دکه فته د حاله تی سست و خاقییی دا مرۆف وی باری لی بکهت بی مرۆف لی دکهت ده می نه ی گشت، نه که سی ب فی رهنگی بت، نه د سه ره ده رییه خو دا د گهل نه فس دی تووشی ئاسته نگان بت، ودقیت نه م ژ بیر نه که یین کو هه قیری مرۆقی وه کی چیمه نتوی نینه گا قئا جاره کی ته کره د قالبی دا رهنگی خو بگرت وئیدی نه ئیته گوه ارتن، به لکی به رده وام دقیت مرۆف وی هه قیری قالب بدهت دا نه وی رهنگی خو به رنه ددهت بی مرۆقی دقیت.

هنده ک کهس هه نه ده می حاله هنده ک زاهد وزانایین پیشه وایین فی ئوممه تی دخوبن، ووی حاله بلند دبینن بی نه و گه هشتینی، و به ری خو دده نه حاله خو، رهنگه کی (ئجباطی) بو چی دبت، ودبیتژن: کانی نه م وکانی نه!

وهه ر چه نده نه ف گوتنه یا راسته (کانی نه م وکانی نه م) چونکی نه م نه بوون، و نه م نه مین، به لی دو مه سه له ل قیری هه نه دقیت نه م ژ بیرا خو نه به یین:

یا ئیکتی: ئەف مەوقفین ژ وان هاتییه فهگواستن، هەر چهنده د ژيانا وان دا (ئەصل) بوون ژى، بەلێ ژ بەر کو ئەو ژى وهکی مه مرۆف بوون، هه می جارن ئەو ب خو ژى ل وئ بلندیی نه بوون. ما ته گوھ ل وئ صه حابی نه بوویه ئەوئ گوئی: ئەزئ بوویمه منافق! وگاڤا هه قالئ وئ گوئیئ ئەو توج دبێژی؟ وئ گوئ: ده می ئەز ل نک پیغه مبهری -سلاف لی بن- ئەزئ ب پهنگه کیمه، وگاڤا ئەز دزڤر مه مال و تیکه لی ژن و عه یالی دبم ئەزئ ب پهنگه کئ دئ.. مه عنا: وئ هه ست دکر کو نه فسا وئ هه می گاڤا وهکی ئیک نینه.

یا دووئ: هندک تشت هه نه بهلکی بو وئ کهسی واجب بن یئ بو خه لکی دبته پیشه وئا و جهئ چاقلیکرنئ، بهلێ ئەو بو کهسه کئ دئ نهگه هشتییه ئئ دهره جئ سوننه ت بن، ئیما مهک ژ ئیما مین تابعیان دبێژت: بهرئ مه دکره کهنی وسو حبه ت دکرن، بهلێ پشتی ئەم بو خه لکی بووینه جهئ چاقلیکرنئ ئەم نه شیین ئیدی بگرن ژین ژى!

مه عنا: دقیت مرۆف بزانت کو نه فس ژ نه فسئ یا جو دایه، وخو ئیک نه فس ژى ل ده مه کی یا جو دایه ژ ده مه کئ دئ، وهه ر جار هه کا مرۆقی ئیا هه می نه فسان وهکی ئیک بده ته ریکئ، یان نه فسا خو ل هه می ده مان ب ئیک قانونئ بها ژۆت، دئ تووشی گرفتاریین مه زن بت، لهو دقیت مرۆف ب دورستی سه ره ده ریئ د گه ل نه فسا خو بکه ت، زانایئ ناقدار (ئبن جهوزی) به حسئ خه له تییا وان مرۆقان دکه ت یین ب ئیک پهنگئ سه ره ده ریئ هه رده م د گه ل نه فسا خو دکهن، وئ بئ بار دکهن ژ هه می پهنگین خوشییان، پاشی دبێژت: ((خودان باوهرئ ب عه قل هه فسارئ نه فسا خو بهرناده ت، وسستیئ د هارژۆتنا وئ دا ناکه ت، بهلکی ل ده می به رفه هیئ ئەو هه فسارئ ل دویش به رده ده ت ودریژ دکه ت، وئ ناشدینت، هندئ ل سه ر ریکئ بت، وگاڤا وئ ژ ریکئ لادا ئەو هیدی و ب نه رمی بهرئ وئ ده ته ریکئ، ئەگه ر گوهداری نه کر ئەو ب دژواری دئ بهرئ وئ ده ته ریکئ)).

ژ سه رپراستکرنا نه فسائ بئ هیه قئ نه به:

مه گوئ: دقیت مرۆف سه ره ده رییه کا دورست د گه ل نه فسا خو بکه ت، هه ر وه سا مه گوئ: سه رپراستکرنا نه فسئ زه حمه ته کا زیده پئ دقیت، چونکی ئەو زوی ب زوی خو ب ده ست مرۆقی فه بهرناده ت، بهلێ د گه ل هندئ ژى دقیت مرۆف خو بئ هیه قئ نه که ت،

وبزانت کو ٺهڻو چهند يا ٺاسي ڙي بت، دويماهيبي ٺهڻو ڊي ٺيٺه سهر ري ٺهگهر مروڻ سهرى
ڙي ٺهٺهڪهٺ.. وگوهدارييا ٺي سهربروري بڪهن:

داوودي طائي ٺيڪ ڙ زانا وزاهدڻن تابعيان بوو، ههڻالي زانايي مهزن ٺهبوو
حهنيفهى بوو، ل دهسپيڪا خو يا علمى وهكى گهلهڪ كهسهكان هز دكر خو بينته پيش وبهرى
خهلكى بدهته خو، لهو هز دكر دهمي ل ههلهقهيهكا علمى ٺاماده بيا ٺاخفتبا، ودان وستاندن
د گهل زانايان كريا، ڙ بهر ٺي چهندي وي گهلهڪ هز ڙ ٺاخفتني دكر، پوڙهڪي ٺهو ل نڪ
ٺهبوو ههنيفهى يي روينشتي بوو، ٺيمامي گوتي: بابي سليمانى، ٺهڻه ٺاميرهت مه باش
ب دهست خو ٺيخست، ومهخسهدا وي ب ٺاميرتي علم بوو، داوودي گوتي: ٺيجاج چ ما؟
ٺهبوو ههنيفهى گوتي: ما ل ويري ٺهڻو كاري پي بڪهن..

داوود ما هزرين خو كرن، و د گهل نهفسا خو كهته هستيبي، ٺهڻه من علم ب دهست
ٺيخست، بهلي ٺهڻو شيامه نهفسا خو وه لي بڪهم ٺهڻهڻن زانايان ل نڪ خو پهيدا بڪهٺ،
كو (تهواضوع) وكي ٺاخفتن ٺيڪ ڙ گرنگريني وان ٺهڻهڻان.. وي گوته خو: نه! رابوو
بريار دا سالهڪي ل ههلهڻن علمى روينته خواري ونه ٺاخفت، دا نهفسا خو فيري گريديني
بڪهٺ، داوود دبيثرت: هندهڪ جاران مهسهلهڪ دهاته هليخستن، وهسا دلي من دچوو
ٺاخفتني كا چاوا دلي مروڻي تيهنى دچته ٺاڻي، بهلي من دگوته خو: ٺيٺ تو نهٺاڻي!

پشتي سالهڪي ڙ ٺي (دهورا تهديبي) يا وي خو ٺيخستبي، ٺهو وه لي هات،
هزرڪرنا وي ڙ ٺاخفتنا وي پتر لي هات، و ب ٺي چهندي ٺهو شيا نهفسا خو بگرت..

ومروڻهڪي دي ڙ ههڻچاڻين وي ههبوو دگوتني: مووهررقى عهجلي دبيثرت: تشتهڪي
ههڻي ٺهڻه بيست ساله ٺهڻي لي دگهريبيم وهيشتا من نهشيابه ب دهست خو بيخم. گوتني:
بابي موختهمري! ٺو چييه؟ وي گوت: خو بيدهنگرنا ل سهر وي تشتي مايي من تي نهچت.
ٺيڪ ڙ وان بيست سالان، سيم سالان خو فيري هندي دكر نهٺاخفتن، مايي خو د وي
تشتي نهڪهن يي مايي وان تي نهچت، بيدهنگي ل نڪ وان چيتر بت ڙ ٺاخفتني، ههتا
دشيان دويماهيبي بگههنه مرادي.. ٺيجاج دڻيٺ ٺهڻو ڙ سهرراستڪرنا نهفسى بي هيڻي نهبين.

وېشتی ئی هه‌مییی ژ نوی (ئه‌صلی مه‌سه‌لی) دئیت.

حسیب د گهل نه‌فسا خو بکه:

مه‌سه‌لا حسیبا د گهل نه‌فسی تشته‌کی بقیت نه‌قیتته، یی لازمه، وه‌کی مرنی کا چاوا چو نه‌فس نینن ژ مرنی خلاس بین، وه‌سا چو نه‌فس نینن ژ حسیبی ژی خلاس بین، قیجا ته دقیت ئه‌قرو -د دنیا یی دا- حسیبه‌کا دژوار د گهل خو بکه، سوباهی -ل ئاخره‌تی- ده‌می تو بو نک خودایی خو دئیه‌برن حسیبا ته دی یا سقک بت، وته دقیت ئه‌قرو حسیبی د گهل خو نه‌که، به‌لی سوباهی حسیبا ته دی یا دژوار بت، حه‌سه‌نی به‌صری دبیتت: ((خودان باوهر ل سهر نه‌فسا خو یی راوستایه، بو خودی حسیبی د گهل نه‌فسا خو دکه‌ت، ورژا قیامه‌تی حسیب ل سهر وان یا سقکه یین د دنیا یی دا حسیب د گهل خو کری، و ل رژا قیامه‌تی حسیب ل سهر وان یا دژواره یین چو حسیب د گهل خو نه‌کری)).

وشریکه‌ک ئه‌گهر ته هه‌بت تو وئو پیکفه کاره‌کی بکه‌ن، ئه‌گهر ئه‌و بزانت ده‌م بو ده‌می تو دی د گهل وی روینی وحسیبا کاری د گهل که‌ی، ئه‌و دی د کاری خو دا یی ریک وپیک بت، به‌لی ههر جاره‌کا وی دیت ته ئه‌و یی ب پشت گوهر فه لیدای، وتو چو حسیبی د گهل وی ناکه‌ی، ئه‌و دی ب که‌یفا خو که‌فت، ودویر نه‌گره ئه‌و قی غه‌فله‌تا ته بو خو ب ده‌لیقه ژی بزانت وخیانه‌تی ژی ل ته بکه‌ت، قیجا هه‌تا تو ژ خیانه‌تا نه‌فسا خو بییه پاراستن، حسیبی د گهل وی بکه‌..

خودایی مه‌زن د ئایه‌ته‌کی دا دبیتت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الحشر: ۱۸) وئه‌فه گازیبه‌که بو خودان باوهران کو ئه‌و ژ خودایی خو بترسن، وحسیبی د گهل نه‌فسا خو بکه‌ن، وه‌هر ژ ئه‌قرو به‌ری خو بده‌نی کانن وان چ بو سوباهییا خو به‌ری خو هنارتیبه‌.. به‌ری خو بده‌نی کانن هه‌وه چ بو سوباهی کریبه، وئه‌ف به‌ریخودانه -وه‌کی سه‌یید قوطب خودی ژی رازی بت دبیتت- تیرا هندئ هه‌یه وی ل جه‌ین لاوازی وکیماسی وته‌خسیریبی هشیار بکه‌ت، ئه‌گهر وی چند خیر وباشی کرین ژی، قیجا پا دی چاوا بت ئه‌گهر خیرین وی دکیم بن؟ ئه‌فه هشیارکرنه‌که بو دلی دا ئه‌و پشته‌ی هنگی نه‌فتت، وبه‌ریخودانی به‌س نه‌که‌ت!

وئەگەر ھەوہ بقیئت گوھدارییا رەنگەکی غەریب یی حسیبیا د گەل نەفسی بکەن، گوھئی
 خۆ بدەنە قئی سەرھاتییا عنتیکیە یا مرۆقەکی ژ جیلئی پیشییی یی قئی ئوممەتی، مرۆقەک
 بوو دیرۆکی ناتی وی بو مە نەقەگێرایە، لەو ئەم ناتی وی نزانین، وما بۆچییە ئەم ناتی وی
 بزانیین؟ تیرا وی ھەییە کو ئەو ملیاکەتین کاری وی نفیسی ناتی وی دزانن.. عەبدللاھی
 کورئی قەبسی دبیژت: جارەکی ئەم ل جیھادی بووین، گازی ھاتە ھلدیران کو ئەقە دوژمن
 ھات رابنە سەر خۆ، وئەو رۆژەک بوو گەلەک یا ب ھر وبا بوو، زەلامەک ل نیزیکی من بوو،
 من گوھ لی بوو ھیدی دگۆتە خۆ:

- ئەی نەفسا من! بیرا تە دئیت ل فلان رۆژی گاڤا من قیای بچمە سنگی شەری تە
 گۆتە من: پا مال وعەیاالی تە! من گوھئی خۆ دا تە وئەز زقیریم، فلان رۆژی تە گۆتە من:
 مال وعەیاالی تە! دیسا من گوھئی خۆ دا تە وئەز زقیریم.. ئەز ب خودی کەمە ئەقرو ئەز دئ
 تە ل بەر دەستی خودی دانم، وی قیا دئ تە بو خۆ بەت ووی قیا دئ تە ھیتل!

عەبدللاھ دبیژت: من گۆت: ب خودی ئەقرو ئەز دئ بەری خۆ دەمە تە کانئ دئ
 چ کەی، من بەری خۆ دایی، دەمی ھێرشی دەست پی کری ئەو بەری ھەمییان ب نک
 دوژمنی قە چوو، پاشی گاڤەکی ھێرشا دوژمنی دژوار بوو وخەلک رەقین، ئەو ما ل جەئی
 خۆ، وچەند لەشکەری مە پاشقە ھاتبا یان پیشقە چووبا وی جەئی خۆ بەرنەددا، وپشتی شەر
 ب دویماهی ھاتی من دیت ئەو یی کوشتی بوو وپتر ژ شیتست برینان د لەشی وی دا
 ھەبوون.

وحسیبەکا ژ قئی ژئی دژوارتر: تەوبەیی کورئی صوممەی ئیک ژ زاھدان بوو، جارەکی
 حسیب د گەل خۆ کر گۆت: عەمری من شیتست سالن، وشیتست سال دبنە بیست وئیک ھزار
 وپینج سەد رۆژ، وئەگەر ھەر رۆژەکی من گونەھەکا ب تنی کریت، مەعنا بیست ئیک ھزار
 وپینج سەد گونەھ من یین کرین، قیجا پا ئەگەر من رۆژی دەھ گونەھ کرین دئ بنە چەند؟
 پاشی گۆت: تیچوون بو من بت چاوا ئەز ب فان ھەمی گونەھان دئ بەرابەر خودایی خۆ
 راوەستم؟ وقیژییەک راھیتلا وکەفت..

ورابنەبوو!

وشه‌قه‌کئی حه‌سه‌نی به‌صری د مالا خو‌فه کره‌گری، و‌گریبا وی دریتژ بوو، حه‌تا ده‌نگی
وی گه‌هشتیه جیرانان، سپیدی هنده‌کان گوتی: ئه‌ی ئیمام، ئه‌و شقییدی ته‌خیر بوو ته‌هند
کره‌گری حه‌تا ته‌گریبا مه‌ژی ئینا؟ وی گوت: من هرزین خو‌کرن و‌من گوته‌خو: ئه‌ی
حه‌سه‌ن! ما تو‌چ دزانی، به‌لکی خودی به‌ری خو‌دابه‌ته‌هنده‌ک گونه‌هین ته‌، و‌گوتبت: تو
چ دکه‌ی بکه‌ئه‌ز چو‌کاری ژ ته‌قه‌بویل ناکه‌م.

به‌لی.. ئه‌فه‌ئه‌و جیل بوو یی له‌شین وان ل‌عه‌ردی و‌دلین وان ل‌عه‌سمانی، ژ به‌ر کو
دلین وان ب‌خودی‌فه‌ دگر‌دای بوون.

خو په روه رده کرنا ل سهر موخاله فا نه فسي

وېشتی ته حسیب د گهل نه فسا خو کر، تو باش بزانه کو رزگار بیا ته دی د هندې دا
بت کو تو (موخاله فا نه فسا خو) بکه ی..

بوچی؟

چونکی ئه وی (نه فس) چیکری، وئو وی چیتر ژ مه دنیا ست، به حسیب نه فسی دکه ت،
ودبیثت: ﴿ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوٓءِ ﴾ (یوسف: ۵۳) و باش به ری خو بدی چاوا خودایی
مه زن کاری نه فسی بو مه ده ستنیشان دکه ت، دبیثت: هندی نه فسه، گلهک جار ان فه رمانی
ب خرابیی دکه ت.. یه عنی: نه فس جاره کا ب تنی به ری مروقی ناده ته خرابیی و خلاس! نه،
ئه گهر وی به ری ته دا خرابیی و ته گوهداریا وی نه کر، ئه و جاره کا وئیکا دی دی فه رمان
ب خرابیی ل ته که ت، وئه گهر ته گوهداریا وی کر ژی، دیسا ئه و به لا خو ژ ته فه ناکه ت،
جاره کا دی وئیکا دی دی به ری ته ده ته خرابیی!

له و یه حیایی کو ری موعا ذی دگوت: ((باوه رییا خو ب نه فسا خو نه ئینه، ئه گهر خو ئه و
به ری ته بده ته باشیی ژی)).

بوچی؟

چونکی ده می که سه کی دثیت دزیه کی ژ ته بکه ت، ئحتماله ل سه ری بیته نک ته،
وخو جامیر بکه ت، دا باوه رییا ته پی بیت، دا پشتی هنگی بشیت دربی خو بدانت،
وئهمه دی کو ری حواری دگوت: ((من گو هل هنده ک سه دایین خو دبوو دگوت: ئه گهر دو
کار که فتنه به راهییا ته، و ته نه زانی چ کار ژ وان یی دورسته، به ری خو بدی کانی هه وایی
نه فسا ته د گهل کی ژ وان، وی نه که؛ چونکی حقی یی د گهل موخاله فا هه وایی نه فسی)).

ودقیقت مروّف باش بزانت کو هتا ئەو بشییت موخاله فا ههوا یی نهفسا خو بکهت،
وههردهم وی (لغات) بکهت، دقیقت ئەو چهند پینگاڤه کان بهاقیت:

یا ئیکتی: دقیقت ئەو ههردهم لۆمی ل خو بکهت:

وکو مروّف ههردهم لۆمی ل خو بکهت، مهعنا وی ئەوه ئەو یی ژ نهفسا خو رازی
نەبت، ویی ب کاری خو موعجب نەبت، دەمی ئەو خرابییەکی دکەت دقیقت ئەو لۆمە ی خو
بکهت و بیژته خو: بوچی ته ئەف کاره کر.. وگاڤا ئەو باشییەکی ژ ی دکەت دیسا دقیقت ئەو
لۆمی ل خو بکهت و بیژته خو: نارمانجا ته ژ کرنا قی باشییی چییە، بوچی ته باشییەکا
زێدەتر نەدکر!

وئەو نهفسا ب قی رهنگی لۆمی ل خودانی دکەت، ئەوه یا خودی ب قەدر ئیخستی
دەمی سویند پی خواری وگوتی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القیامه: ۲).

رۆژەکی رباحی قەیسە شۆلهک ب ههڤالهکی خو ههبوو، پستی نقیژا ئیقاری چوو بهر
دەری مالا وی پسپارا وی کر، هندهکان گوتی: ئەو یی نقستییه.. ئینا رباحی سەری خو هژار
وگوت: یی نقستییه پستی نقیژا ئیقاری؟ ما ئەڤه وهختی نقستییه.. وزقپی، گاڤا خودانین
مالی زانی ئەو ژ بهر دەری زقپی وان کەسەک ههنا ته ب دویف را دا بیژتی: ئەگەر ته بقیت
ئەم دی وی بو ته هشیار کەین. قاصد چوو وهه یامەکی ما نه زقپی، گاڤا زقپی وان گوتی: ته
خیر بوو تو چووی ونه زقپی نیزیکه رۆژ ئاڤا بیت؟ وی گوت: دەمی ههوه ئەز ب دویف وی دا
ههنا رتیم، من دیت ئەو چوو ناڤ قهبران، من گوت: ئەز دی سهحکەمی کانئ ئەو دی چ کەت،
من گوھ لی بوو وی ب لۆمه کرن ڤه دگوتە خو: ما قی گاڤی وهختی نقستییه؟ وته شۆله
ژییه؟ وی کەنگی بقیت دی هنگی بو خو نقت، تو مایئ خود وی تشتی دکە ی یی مایئ ته
تی نهچت؟ ووی ئەڤ گوتنه د گهل خو ههردوباره دکر، وهندی ئەز د گهل دئاختم ژ ی، وی
های ژ من نهبوو.

یهعنی: دەمی وی دیتی نهفسا وی مایئ خود تشتەکی دا کو نهشۆلی و بییه، وی
ب رهنگەکی وهسا لۆمه ل خو کر هتا وی ناگه ژ دەور و بهرین خو نهمای!

یا دویښ: دځیت ټو بشیتته خو:

مروځ د گهل نهفسی دو رهنګن: هندهک ههنه د گهل نهفسی وههوا و دلچوونین وی، دبی دهسپهلانن، نهفسا وان حوکمی لی دکهت، ووهسا وان دئینت ودبهت وهکی وی دځیت، وهندهک ههنه دشیننه نهفسا خو، ووی وهسا دئینن ودبهن وهکی وان دځیت، بهلی دځیت ژ بیر نهکهن کو ټف مروځه هتا شیاپن ځی چهندي بکن، زهحهت ووهستیانهکا زیده مهزن وان دیتیپه، ټف زهحهتا زانایین (سلووکي) دبیژنی: (موجههده) یهعنی: ټو ځی وهستیانی وهک جیهاد دزانن، وگلهک جارن ټو دبیژنه ځی رهنګی جیهادی: جیهادا مهزن.. وجیهادا دوژمنی ل نک وان جیهادا بچویکه.

ټیمامی غهزالی دبیژت: ((ههچییی نهفسا وی شیاپی وټو ټیخسته بن دهستی خو، ټو دی بته ټیخسیری ځیانا شهوهټین نهفسی، د گرتیخانهیا کهفتنان دا دی ټیته گرتدان، ونهفس دی بته ریگر د ناقبهرا دلی وی وفایدهیان دا)).

ژ بهر ځی چهندي ټم دبیینن صهحابییین پیغهمبهری -سلاف لی بن- وشاگردین وان ژ تابعیپان خو ل سهر هندي پهروهده دکر (جیهادی د گهل نهفسا خو) بکن بهری کو جیهادی د گهل دوژمنی خو بکن، وټهگر جارهکی وان ههست کربا کو نهفسا وان پیچهکی ټو بن دهستی خو کرن، وان جزایهکی دژوار ددا بهر نهفسی، (تهمیمی داری) جارهکی گوهدارییا نهفسا خو کر، وبو رحهټییا وی رانهبوو نځیژت شهځی، سپیدی گاځا ټو هشیار بووی، وی بریار دا سالهکی ههر شهځ هتا سپیدی عیبادهتی بکهت، ونهځت!

وجارهکی زهلامهک هاته نک (ټهبوو دهردائی) وگوټی: شیرتهکی ل من بکه.. وی گوټی: ((ل بهرفرههی وتهنگایی خودی ل بیرا خو بینهځه، وټهگر ته بیرا خو ل مریپان ټیناځه خو حسیب بکه ټیک ژ وان، وټهگر جارهکی نهفسا ته تشتهک ل بهر ته شرین کر بیرا وی ل دویماهییا وی تشتی بینهځه)) یهعنی: بیژنه نهفسا خو: ټو تشتی تو ژ من دخوازی دویماهییا وی دی بته (فلان تشت) ما ته ټو تشت دځیت؟! و د ځی جیهادا خو دا یا د گهل نهفسی ټیک ژ وان قهت نهدوهستی، وحسیب نه دکر ریگ دریژ بوو،

ژ موحه ممه دئ کورئ مونکه دری دئیتته فه گوهاستن، دبیتژت: ((چل سالان من جیهاد د گهل نهفسا خو کر هتا وئ خو راستکری)).

یا سییی: دقیت خو ب خه لکی فه موژیل نه کهت:

گه لک کهس هه نه ب هیجه تا نه مرئ ب باشیی، وباشقه برنا ژ خرابییی کارئ خو دکه نه به حسکرنا ژ خه له تی وکیم وکاسین خه لکی، لومه ی قئ دکهن، ودها قینه وئ هه، ژ قئ درازی نینن، وکهریین وان ژ وئ هه فه دبن، وهوسا.. وحه تا نهو خو قانع بکهن کو نهف کارئ وان یئ دورسته، نهو وهسا خو تی دگه هینن کو نهو یئ (بیدعه چییان) ناشکه را دکهن، وتشته کی مه علوومه ژئ د شریعه تی دا کو ناشکه راکرنا بیدعه ژ کرنا سوننه تان ب خیرتره!

و نهو ب خو ههر ئیک ژ مه نه گهر هزرا خو د خرابییین نهفسا خو دا بکهت، وحسییی د گهل خو بکهت، وی هند دهم نابت بمینته ب خرابییین خه لکی فه وبه حس ژئ بکهت، نیمامی جونه یید دبیتژت: تشته ک ژ نه بوو سوله یمانی دئیتته فه گوهاستن گه لک که یفا من پی دئیت، نهو دبیتژت: ((هه چییی ب خو فه موژیل بت ناگه هت به حسیی خه لکی بکهت، وهه چییی ب خودایی خو فه موژیل بت نه های ژ خو دمینت نه های ژ خه لکی)) ژ قئ گوتنا وی دئیتته زانین کو هه چییی ب خه لکی فه موژیل بت نه دگه هت زکری خودایی خو بکهت، ونه هند مه جال بو دمینت حسییی د گهل نهفسا خو بکهت.

راستکرنا خه له تییین جفاکی، و دیارکرنا بیدعه وکیماسییین خه لکی، نهفه کاره کی فهره، وپیئتقییه بیته کرن، به لی نهو کارئ مرو قین زانا وبسپوره، وچی نابت ههر کهسه ک خو بدانت دختورئ چاره کرنا نساخییین خه لکی.. بهری پسپار ژ ته بیته کرن: بوچی فلان کیماسی د ناخ خه لکی دا هه بوو پسپار دئ ژ ته ئیتته کرن: بوچی فلان خه له تی ل نک ته هه بوو؟ و نه گهر تو خه له تییین دنیا یی هه مییی دورست بکهی، وخه له تییا ته هه بت، نهو کار وئ خه له تییا ته دورست ناکهت.

قیجا نهو کهسی بقیت موخاله فا هه وایی نهفسی بکهت، بلا هشیاری خو بت، نهفس وی وه تی نه گه هینت کو وی حه قئ هه ی بیته (حه کهم) ل سهر خه لکی.

يا چارڻ: دڦٽ بؤ خؤ ل هيجه تان نه گهرييت:

دڦٽ ژ بير نه كهين كو ئيڪ ژ وان رڀڪين نه فسا مروڦي هندهك جاران پي دڦٽه مروڦي نه وه نه هيجهت و (روخصه تان) ل بهر مروڦي شرين دكهت، گاڦا ڦيا كارهڪي ب وي بده ته کرن، دڻ بيژتي: دڻ كا ڦي ڪاري ژي بکه مانڻ خودي فلان روخصهت يا دايه فلان رهنگي مروڦان، وتو ئيڪ ژ واني.. وهيدي هيدي نه فسا وي دڻ وي فيري روخصه تان كهت ههتا (عهزيمه) ل بهر وي گران بيت، ونه گهر نه وه گههسته ڦي حاله تي ئيدي نه وه نه شپيت حسيبي د گهل نه فسا خو بکهت، چونڪي ههر جارهڪا وي گازندهيهڪ ژ نه فسي ڪر، نه فس دڻ هيجه ته ڪي بؤ خو دهر يخت، ژ بهر ڦي چهندي يووسفي ڪورڻي حوسهيني رازي دگوت: ((نه گهر ته ديت موريد بي ل هيجه تان دگهرييت تو بزانه چو خير ژ وي چي نابن)).

ويشتي نه وه ڦان ههر چار مهسه لان ل بيرو خو دڦٽه، دڦٽ نه بزانتي ڪو (موخاله فا ههوايي نه فسي) باشتين ڪاره و ب زهمه تترين ڪاره ژي مروڦ پي رادبت، نه بوو سولهيماني داراني دگوت: ((باشتين ڪاره نه وه مروڦ گوهداريا ههوايي نه فسي نه كهت))، ومورته عشي زاهد دگوت: ((ل نڪ من، موخاله فا ههوايي نه فسي ژ هندي ب زهمه تتره ڪو مروڦ ل سهه ٿافي ب رڦه بچت)).

خۆپهروهرده کرنا ب مهشقرن و بینفره هییی

مه گۆت: ئیک ژ باشتین ریکین خۆپهروهرده کرنی ل نک جیلی ئیکی یی قی ئوممه تی، خۆپهروهرده کرنا ل سه ر (موخاله فا هه وایی نه فسی)یه، وتشتی ل قییری مه دقیت بیژین ئه فهیه: ئه ف کاری هه، ژ بهر کو کاره کی ب زهحه مه ته، گه له ک ته دریب ومه شقرن پی دقیت، و ل ده می مه شقرنی ژی گه له ک سه بر و تهحه ممول پی دقیت، هه تا مرۆف بشیت قی کاری بکه ت، وتیدا ب سه رکه فت، له و ئیک ژ بناخه یین خۆپهروهرده کرنی ل نک سه حابی وتابعیان (خۆپهروهرده کرنا ب مه شقرن و بینفره هییی) بوو.

تبعه ته نه فسا نشیقیی دخوازت:

زانایی ناقدار (ئبن نه لجهوزی) د کتیبیا خویا زنده ب مفا (صید الخاطر) دا به حسی نه فسا مرۆقی وتبعه تی وی دکه ت، ومه ته له کی ل سه ر دئینت، دبیرت: ((مه ته لا طهبعی د مهیلا وی دا بو دنیا یی، وهکی مه ته لا وی ئاقییه نه وادچت، هه می گاڤا نه و قهستا جهی نزم ونشیقییان دکه ت، وبرنا وی بو جهین نه فرار پیتقی ب زهحه مه ت ووهستیانییه)).

و هه تا مرۆف بشیت سه ره ده ربیه کا دورست د گه ل نه فسا خۆ بکه ت، ووی ب سلامه تی د دنیا یی را ده رباس بکه ت، وبگه هینته کناری ته نا هییی، دقیت نه و بهری هه ر تشته کی جیهاده کا ب زهحه مه ت د گه ل خۆ ب خۆ بکه ت، نه فسا خۆ ب شریعه تی قالب بده ت، وخه مه کا خه م ژ پاقرکنا وی بخۆت؛ دا گلشی قی دنیا یی پیقه نه نوبسییت، د ئایه ته کا قورئانی دا خودایی مه زن ئاشکه را دکه ت کو مرۆف هه می د گه ل نه فسیین خۆ ئیک ژ دووانه، دبیرت: ﴿قَدْ أَلْحَمَ مَنْ زَكَّهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾﴾ (الشمس: ٩-١٠) یه عنی: نه و کهس گه هشته مرادی و ب سه رکه فت یی نه فسا خۆ پاقرکری و ب کرنا خیری نه و پیشقه بری، و نه و

کەس خوسارەت و شەرمزار بوو یی نەفسا خۆ د گونەهان دا نقۆکری و قەشارتی. و ژ قی ئایەتی دئیتە وەرگرتن کو پەروردهکرنا نەفسی د دەست مرۆقی دایە، و پەنگی قی پەروردهکرنتی بەری خودانی ددەتە ئیک ژ دو ریکان: ریکا ئیفلەحی، یان ژ ریکا خوسارەتییی.

وئەو کەسین بو خەلکی دبنە جەیی چاقلیکرنی، وەکی وان یین بەری خەلکی ددەنە ریکا خودی، پتر ژ هەر کەسەکی دی هەوجەیی ب هندی هەیه کو ئەو د گەل نەفسا خۆ مجد راوەستن، وجیهادەکا دورست د گەل وی بکەن، زانایی تابعیان ئەبوو حازم دەمی ل بازارێ د بەر دکانا فیتی را دچوو، و بەری وی ب فیتی دکەفت، و دلی وی دچوو، دگۆتە خۆ: ژقان ل بەحەشتییە!

وان خۆ فییری هندی دکر کو مەیلی بو دنیا یی و خوشییین وی نەکەن دەمی نەفسی ئەو ل بەر شربن دکر، و ئارمانجا وان ئەو نەبوو خۆ ژ وان نەمەتان بی بار بکەن یین خودی حەلال کربن هندی ئارمانجا وان ئەو بیژنە نەفسا خۆ یا طەماع: نە هەر تەشتەکی تە بقییت دی وەکی تە بت، و خەلکی دنیا یی ئەگەر قی چەندی ژ وان ب غەریبی قە وەرگرن، ئەو ل نک وان تەشتەکی عەدەتی بوو، و دەمی وان ئەف چەندە دکر و نەفسا ئیک ژ وان پی دئیشا وی دگۆتی: ئەز ب خودی کەمە ژ دل پیقەبوون ئەز قی تەشتی تە دقییت ژ تە مەنعە دکەم!

بەلی.. ئەگەر تە نەفسا خۆ نازدار کر، و هەر تەشتەکی حەلال یی وی بقییت تە بو ئامادە کر، دوبر نەبینە ل دەمەکی نیزیکی ئەو توخوبیان دەرئاس بکەت، و هەندەک تەشتی دی یی حەلال نەبت ژ تە داخواز بکەت، ما مە نەگۆت: ئەو وەکی ئاقییە، هەردەم قەستا جەیین نشیف دکەت!؟

و دەمی وان ئەف پەنگی توند یی سەر دەرییی د گەل نەفسا خۆ دکر، نەفسا وان پی نەخۆش بوو، و هەست ب بینتەنگییی دکر، بەلی دەمەکی درێژ پیقە نەدچوو، ئەو ب قی پەنگی دەتە قالدان، و ئەو بو دبوو تبیعت، ئەبوو یەزید دبیژت: ئەز دمامە ب نەفسا خۆ قە و من ئەو بەر ب خودی قە دهاژۆت و وی دکرە گری، و ئەز هنگی مام حەتا من وە لی کری بیت و بکەتە کەنی.

وحهتا ئیک ژ وان شیابا نفسا خو نهرم بکته، دا بشیت ولسا وی قالب بدهت وهکی وی دقیت، ئەوی ههردهم دنیا ل بهر وی سقک دکر، ودلی خو ب هندئ خوش دکر کو چهند رۆژه کین کیم وئەو دئ گههته ئارمانجا مهزن، رۆژهکی بشر ئەلحافی د گهل شاگردیهکی خو ب پرفنگی ل ریکهکی دچوو، بشری قیا دهرسهکا ولسا نیشا وی بدهت یا د چو کتیبان دا نههه، وچو خوتبهخوین نهشین ب ئەزمانی خو بگههیننه خهلکی، هوبن دزانن ئەو دهرس چ بوو؟

ههقالی بشری تینی بوو، ئەو گههشتنه بیرهکا ئاقی، ههقالی وی چوو دا ئاقی ژئ قهخۆت، بشری دهستی وی گرت وکیشا، وگوتی: ههتا ئەم دگههینه بیرا دی، گاڤا گههشتینه بیرا دی، دیسا بشری ئەو قهکیشا وگوتی: بیرهکا دی یا د ریکا مه دا ههه.. وهوسا ههتا ئەو ژ سئ بیران دهرباس بووین، شاگردیهی وی گوتی: بابئ نهصری، ئەز مرم ژ تینا دا، بشری گوتی: هس به! هوسا مرۆف دشیته دنیا یی.

بهلی.. هوسا مرۆف دشیته دنیا یی، ئیمامی ئوممهتی ئەحمهدی کورئ حهنبهلی دگۆته ههقالی خو ئەحمهدی کورئ حهوارئ: برسهکا کیم، بی جلکییهکا کیم، فهقیرییهکا کیم، صهبرهکا کیم، ودئ رۆژین دنیا یی د سهر ته دا بۆرن.

فیربونا ب مهشقون:

گهلهک جاران ولسا چی دبت تشتهک ل بهر مرۆقی یی گرانه، بهلی ئەگهر مرۆقی گهلهک جاران ئەو تشته کر، خو ئەگهر نه ژ دل ژئ بت، دهمهک پیقه دچت، مرۆف پی دحهسییت ههر وهکی ئەو تشته ل بهر مرۆقی یی سقک دبت، وئەقهیه ئەوا زانایین تهربیهتی دبیرئ: تهربیهتا ب تهدریبی.

تهدریبا ل سهر تشتی، ئەگهر ئەو تشته چهند یی نهخوش ژئ بت، دبتنه باشتیرن ریک کو ئەو تشته بۆ مرۆقی ببته تبیعهت، عهبدللاهی کورئ موبارهکی دگۆته خهلکی زهمانی خو: مرۆقین چاک یین بهری ههوه، ومهخسهدا وی پی صهحابی بوون، نهفسین وان هه ما ب خو قهستا خیرئ دکر، بهلی نهفسین مه ئەگهر ب تهعدایی نهبت قهستا خیرئ ناکهن، لهو دقیت ئەم تهعدایی لئ بکهین.

ومهخسه د ب ته عداييي د قئ گوتنا بوري دا نهوه نم بهري نهفسا خو بدهينه كاري
خيري، وچار ل دويش جاري پي بدهينه كرن، نهگه ر خو ب دلي وي نهبت زي، هتا نهو بو
وي بيته عدهت، و نهقيه يا ديترني: مهشكرن، يان ته دريب.

ونهگه ر مهشكرن د پهروهديا زاروكي دا بيته كرن، هيشتا دي يا ب مفاتر بت،
چونكي نهگه ر ل زاروكينيي مه نهو فيري باشييي كر هتا باشي بو وي دبه تبعهت، ده مي
نهو مهزن دبت گهلهك دي يا ب زهحهت بت ل بهر وي كو نهو دهستي ژ وي باشييي
به ردهت، زوبه دي يامي كو نيك ژ تابعيانه، هر رور پينج ده رهم ددانه ب گوز، و د گه ل
خو دبرنه مزگهفتي، ب رنه ده مي زاروك دديتن دگوتي: ههچييي ژ ههوه بيته مزگهفتي
نقيزي د گه ل مه بكهت، نهز دي هندهك گوزان ده مي.. قيجا نهو دهاتنه مزگهفتي ونقيز دكر
و ل دور وي كوم دبون، هندهكان گوتي: بوچي تو قئ چهندي دكه ي؟ وي دگوت: ما چيه
نهگه ر نهز هر رور پينج ده رهمان بو وان بدهمه ب گوز و نهو فيري نقيزا ب جماعت بين؟
وصه حابي و تابعيان نه ب تني زاروك ب قئ رهنكي مهشق و راهيتاني فيري عياده تي
دكرن، بهلكي وان نهو فيري زيانهكا سه ركهفتي زي دكرن، جاره كي نيمامي تابعيان هسه ني
بهصري چوو مالا هه قاله كي خو سه را بدهت، گوته كوره كي وي بي ني جحيل:

- نه ي جحيل، هندهك هه ديسان بو مه بيتره..

وئارمانجا وي نهو بوو وي جحيلي فيري رهنكي ئاخفتني ل ديوانا مه زنان بكهت،
كانج چاوا دي شيت ب بسته يي ل بهر انبه ر كه سين ژ خو مه زتر وزانتر ئاخفت.

جحيلي گوتي:

- بابي سه عيدي، هيشتا نه م نه گه هشتينه قئ چهندي!

نيمامي گوتي: ما كي ژ مه يه گه هشتيه قئ چهندي؟ مرادا شه يتاني نهوه قئ تشتي
ب دهست خو قه بينت، نهز ب خودي كه مه نهگه ر ژ بهر هندي نهبا كو خودي په يمان ژ زانايان
وه رگرتيه كو نهو هه قيه يي بيترن، گوتنهكا ب تني مه نه دگوت.

ومەخسەدا وی ب قی گۆتتا بۆری ئەو: شەیتان ھەز دکەت خەلک ھەمی خو ژ وەعظ
وشیرەتان بدەنە پاش ب ھێجەتا ھندی کو ئەم ژ ھندی کیمترین شیرەتان ل خەلکی بکەین،
یان بۆ وان باخقین؛ چونکی ئەم دگۆنەھکارین.

وھەر چاوا بت، ئیک ژ باشتین پیکین خۆبەرودەردەکرنی یین کو دقیت ئەم پی
ئاگەھدار بین، وخۆ ژئە دەینە پاش ئەو ئەم مەشق وتەدریبی ب نەفسا خو بکەین، ھەتا ئەم
فیری چاکیی بت، ودقیت ژ بیر نەکەین کو تەدریبی زەحمەت ووەستیان پی دقیت،
وزەحمەت ووەستیانی صەبر وینفرەھی پی دقیت.

خو په وروډه کرنا ب نمونه و مه ته لین زیندی

وئغه ژى نیک ژ شپوهیښ سهرکه فتيبه د په وروډه کرني دا، ده می ته بقیته خو یان کهسه کی دی ل سهر باشیبه کی په وروډه بکه ی، بهری خو بده ته مه ته له کا زیندی، ونمونه یه کا بهرچاښ، یان بیله بهرچاښ خو کو تو ب په ننگه کی عمه لی یی ب فی کاری رادی، هنگی ب په ننگه کی ب لهز کار و ته سیرا وی تشتی دی ل ته دیار بت.

و ب راستی ده می نهم ژیا نا پیشیښ فی نوممه تی ژ صه جابی و تابعیان دخوینین، بو مه ناسکه را دبت کو ده می نهم ب کریارا په وروډه یی رادیوون، وان نهم پیکه ب شپوهیبه کی بهر فرهه ب کار دینا؛ ژ بهر کو نهم نیک ژ وان پیکانه یی دلی ب په ننگه کی موکم ب ناخره تی فه گری دده ت.

ومه خسه دا مه ب خو په وروډه کرنا ب نمونه و مه ته لان ل فیبری نهمه:

۱- په وروډه کار نمونه یی ب په ننگه کی زیندی بدانته بهر چاښ خو ویتن وان کهسان ژى یی نهم ب کاری په وروډه کرنا وان رادبت.

۲- وئهو ب په ننگه کی شاره زا هه لوېستان ژ ژیا نا خه لکی یا عمه لی هلبژت، دا بشیت ب په ننگه کی باشر کاری ل وان بکه ت.

۳- وئگه ر د شیان دا بت نهم بهری خه لکی بده ته هنده ک نمونه یی زیندی، دا نهم بو وان بیله جهی چاښت کرني.

۴- وئگه ر نمونه یی زیندی ب ده ست نه که فن، نهم دشیت ب پیکا هلبژارتنا نمونه و مه ته لان ژ دیروکا مروفتن خودی ژ زانا و زاهد و چاکان، بهری خه لکی بده ته مه سه لا بیر و باوهر و مه بده می د قالی کهسه کی زیندی دا بهرچاښ دبت.

و ل فیبری مه دقت ب کورتی ل دور شان هر چار خالان باخشین.

زیندیکرنا نموونه یی ل بهر چاف:

یان ژى بلا بیژین: په وروږده کرن ب ریکا (ته مسیل کرنا) وی تشتی یی مروقی دقتت بگه هینته خو یان که سی بهرانبهر، یه عنی: نه گهر ته بقیت تشته کی یان هزره کی بگه هینییه دله کی، وتو بشیی وی هزری یان وی تشتی (ته مسیل) بکه ی، مه خسه د کراسه کی واقعی دا بینیه بهر چاقان، وه بکه.. چونکی سه دا سه د نه ف رهنگی په وروږده کرنی پتر ژ ههر رهنه کی دی کاری ل دلی دکه ت، بهری خو بدنه فان نموونه یان ژ جیلی تابعیان:

- ئیبراهیمی ته میمی دبیژت: جاره کی من ئینا بهر چاقین خو ههر وه کی نه زى د ناف ناگری دا، نه زى هاتیمه گریدان ب زنجیران، و نه زى ژ زه قووم وزه مه بهریری دخوم و نه دخوم، هنگی من گوته نه فسا خو: ته چ دقتت؟ وی گوته من: خوزی نه ز زقریبامه دنیا یی، دا من کاره کی و هسا کربا نه ز ژ قی عه زابی خلاص بیام.. و جاره کا دی من ئینا بهر چاقین خو ههر وه کی نه زى ل بهه شتی، د گهل حووریان، و د ناف خوشی و ناقرمیشی بهه شتی دا، هنگی من گوته نه فسا خو: ته چ دقتت؟ وی گوته من: خوزی نه ز زقریبامه دنیا یی، دا من پتر کارى باش کربا، دا پتر خوشی گه شتبانه من.. هنگی نه ز ل نه فسا خو زقریم و من گوتی: نه ی نه فسا من، تو یا د وی خوزی یی دا یا ته راده ییلا، قیجا کاری بکه!

نه فسه د گهل نه فسا خو، ده می ئیک ژ وان دقیا نه فسا خو هشیار بکه ت.

- هه قاله کی مالکی کوری دیناری دبیژت: جاره کی نه م ل نک مالکی دروینشتی بووین وی وه عظه ک ل مه دکر، مه هند دیت نه بوو عوبه یده هات وکنفه کا د دهستی دا، هات هتا گه هشتییه راستا مالکی کوری دیناری، پاشی سه ره کی کنفی د ستوی مالکی ئالاند، و سه ری دی د ستوی خو ئالاند، و گوته مالکی: هزر بکه نه ز وتو ههر دو بهرانبهر خودی دگریداینه، و نه وی حسییی د گهل مه دکه ت، تو دی چ هیجه ت بو خو گری؟

گو ت: ووی و مالکی هه ردووان کره گری، هتا گریا خه لکی هه مییی ئینای!

نه فسه ل پیش چاقین خه لکی.. هه وه وه عظیم هوسا دیتینه؟ نه ری ره هوانترین که س بو ناخفتنی دی شیت پیچه کی ژ وی گه هینت یا نموونه یه کی هوسا دگه هینت؟ نه ی مالک! نه ز

وتو هردو، ئەوین خەلک هزرەکا مەزن ژ مە دکەن، ومە وەک ئیمام حسیب دکەن، هۆسا دئ ئیینه گرتدان ب کنف و زنجیران، ودئ ئیینه پراخساندن بۆ نک خودئ، دا حسیب د گەل مە بکەت، ئەگەر وی گۆتە مە: ئەئ ئەوین هەوہ و عەظ ل خەلکی دکر، کانئ کاری هەوہ یئ باش؟ هنگی هیجەتا مە دئ چ بت؟ چاوا ئەم دئ گەردەنئن خۆ ژ قئ کنفئ ئازا کەین؟

- وجونەید دپیژت: هەندەک جاران من دئینا سەر هزرا خۆ کونەفسا من وەکی یوسفییه، وئەز وەکی یەعقوبییمە، دەمئ یوسف ژ دەست یەعقوبی دەرکەفتی، چ خەم هاتە ریکا وی، من دگۆتە خۆ: نەفسا تە ل بەر تە عەزیزترە ژ یوسفی ل بەر یەعقوبی، قیجا بۆچی تۆ ل سەر ب خەم ناکەفی.. پستی هنگی چەند پۆژان ئەز دمام ب قئ هزری من کار دکر.

جارەکی دەمئ شەف ل تە تاری دبت، وچو دەنگ و دۆر نەمین، بینە بەر چاڤین خۆ کو نوکە توی داهیلایە د قەبری دا، وکەس وکار و هەقال هەمی یئ دزقن و تە دەیتلنە ب تنئ، ئەو کەسین ل دنیا یئ صەبرا تە پی دەات، و تە دەمین خۆ د گەل دپۆراندن، چوون.. هنگی خوزی و مرادین تە دئ چ بن؟

یان بینە بەر چاڤین خۆ کو توی ل مەحشەری و حسیبا تە یا خلاس بووی، وفەرمان یا هاتیبەدان کو تۆ بۆ جەهنەمی بیبەرن، و توی ل دۆر و پەخین خۆ دزقن تۆ کەسئ نابینی هاری تە بکەت، و تە تیرا هندی کار نەکریبە دەستی تە بیتەگرتن.. هنگی خوزی و مرادین تە دئ چ بن؟

قئ چەندی بکە، و هەوجە ناکەت تۆ گوھئ خۆ بدەیه و عەظ و شیرەتین کەسەکی وەکی من!

هەلزارتتا هەلوستین عەمەل:

گەلەک جاران وەسا چئ دبت هەلوستەکی عەمەلی د ژیانئ دا کارەکی هەند ل دل و دەروونی مرقفی دکەت، چ گۆتن نەشین نیشا وی کاری ل مرقفی بکەن، ئەگەر خۆ گۆتتا رەهوانترین و زیرەکترین کەسی ژئ بت.

ژ بهر هندئ پیتنقییه مرؤقی بقیته خو یان کهسه کی پهروه رده بکهت ههلو بستین کارلیکه ژ دهست خو نه کهت، ولی بگه پرییت وان ئستغلل بکهت، وبکه ته مادده یه کی باش بو پهروه رده کرنی.

ئیک ژ مه نه گهر بقیته -ب گو تنی- وه عظه کی ل دور بی بهاییا دنیا یی ل کهسه کی بکهت، ولی بگه پرییت ئاخفتین ژ هه مییان کارلیکه تر بیخته بهرک، و ب نه زمانه کی خوش و شرین بیژت، تو بیژی بشیت هنده کی ژ وی بگه هینت یا مه سرووقی د گهل برازایه کی خو کری؟

ونوکه هوین دبیزن: نه ری مه سرووقی چ کربوو؟

رؤژده کی مه سرووقی دهستی برازایه کی خو گرت وبره هنداف لاته کی خه لکی گلشی خو دهاقیتی، مه سرووقی دهستی خو ب نک گیفکی فه درتکر وگوت: (به ری خو بده دنیا یا وان.. نه ها نه فه یه ل بن پیین مه، وان خوار وپویچ کر، کره بهر خو ودراند، لی سویار بوون وهیلا، وبو خاترا قی نه وان خوینا ئیک ودو ربت).

ما نه تشته کی غه ربیه سهرا تشته کی دبه گلش ودئیتته هاقیتن مرؤف خو بهاقیتته جههنه می؟ نهو چ قیانه تو دده یه دنیا یی؟ راسته نهو بویکه کا ب خهمله، گهلهک یا جوانه، به لی به ری خو بدی جهه کی پاقر مایه لی کهسی به ری ته دهستی خو درت نه کربتی؟

(حه مه مه وهرم) دو زانایین تابعیان بوون، ده می وان دقیا بیرا خو ل بهحه شتی یان جههنه می بیننه فه، دهستی ئیک ودو دگرت، ودچوونه بازارا گولاقی ودوعایا بهحه شتی بو خو ژ خودی دکر، پاشی دچوونه بازارا هه ددادان ودوعایا پاراستنا ژ ئاگری بو خو ژ خودی دکر.

یه عنی: ئیک ژ وان ده می ئاگره کی شاریای وه کی کویرها هه ددادی ددیت، وپیرا خو ویا خه لکی ژ ی پی ل ئاگری دئینا فه، وگا فا وان بیهنین خوش ودیمه نین جوان ددیتن بیرا خو ویا خه لکی ژ ی پی ل بهحه شتی دئینا فه.

ئیک کی دی تبلا خو نیزیکی گوریا شه مالکی دکر، هه تا تین دابای و سوتبا، پاشی دگوتته خو:

- تو تهحه ممولو ئاگرئ شه مالکئ ناکهئ، دئ چاوا تهحه ممولو ئاگرئ جهه نه مئ کهئ؟
زاهدئ مهزن (حاته مئ نه صهه) ساله کئ کره دلئ خو بچته هه جئ، وده مئ وئ نهف
داخوازا خو بو خه لکئ مالا خو فه گپرای وان گوتئ: چوونا هه جئ ب هه یقان فه دکیشته
وگاڤا تو چووی نه مئ دئ مینینه بئ خودان، تو دئ مه بو کئ هیلی؟

کچه کا حاته مئ هه بوو ژ بابئ خو فئیرئ زوه دئ بو بوو، وئ گوت: بهیئن بلا بچته،
رزقئ مه د ده ستئ وئ دا نینه.

حاته م چوو، هه چئ تشته د مال دا ههئ عه یالئ وئ خوار هه تا چو نه مای، ئینا
هه مییان گازنده ژ کچکئ کرن وگوتئ: نه گهر تو نه بای بابو نه دچوو، نه فه نه م ماینه برسی،
کئ دئ پارینه کئ نانی ده ته مه؟

قان گوتئین وان کچک ته نگاڤ کر، ئینا وئ ده ستئین خو سه ره نه فراز کرن وهه وارئین خو
که هاندنه خودئ: یا ره بی! تو من شه رمزار نه که، تویی رزقئ ددهئ تو د هه وارا مه وهره.

وئ رۆژئ میرئ بازپری د بهر خانیکئ وان را بوئ، گازی زه لامه کئ خو کر: کانئ
هنده ک ئاڤئ بو من ژ قئ مالئ بینه نه زئ تینیمه. پشتئ ئاڤ بو ئینای، میرئ پسارکر:
نه فه مالا کییه؟

هنده کان گوت: مالا حاته مئ نه صه مه، میرئ ئاڤ وده نگئین حاته مئ وزوه دا وئ گوه
لئ بو بووون، قیا سه را حاته مئ بده ت، وگاڤا قه ستا مالئ کری، زانی حاته م یئ چوویه
هه جئ وکس نه مایه چاڤئ خو بده ته مالا وئ، ئینا میرئ نه و پارئین زپری یئین قئ هه یین
هه مئ هاڤئینه بهر عه یالئ حاته مئ وگوته هه ڤالئین خو: هه چییئ نه ز بقئیم دئ وئ که ت یا
من کری، وان ژئ چاڤ ل میرئ کر وزپرئین خو دانانه وئیرئ وچوون.

کچا حاته مئ نه ف هه لوسته چاوا ئستغلال کر؟

دبئرن: گاڤا عه یالئ حاته مئ نه ف تشته دیتی که یفه کا مه زن بو وان چیبوو، وگوتن:
نه م زه نگین بووین.. به لئ کچا حاته مئ گاڤا نه ف چهنده دیتی کره گری، ده یکا وئ گوتئ:
کچا من ته خیره؟

کچکئی گوتی: دادی، ژ بهر هندی ئەزا دگرم ئەقە عەبدەک بوو بەری خو دا مە ئەم
هەندە زەنگین بووین، پا دی چاوا بت ئەگەر خودی بەری خو بدەتە مە؟
نموونهیهکا دی بو ئستغلالکرنا هەلووستین عەمەلی:

(عەفیرا) ژنەکا خودیناس بوو، هەند عیبادهت دکر خەلکی ناچی وی کر بوو (عەفیرا
عیبادهتکەر)، دبیژن: جارەکی برازایەکی وی ژ سەفەرەکی زقیری، هەندەک چوونە نک دا
مزگینییی بدەنی، وی کرە گری، وان ب مەندەهۆشی قە گوتی: ئەقرو رۆژا کەیف وخۆشیییە
برازایی تە ب سلامەتی ژ سەفەری یی هاتی، قیجا ئەقە چ گریبە؟

وی گوت: ئەز ب خودی کەمە هندی بیرا ئاخەرەتی د دلی من دا هەبت کەیف جەسی
خۆ ل نک من ناینت، هاتنا برازایی من بیرا من ل وی رۆژی ئینا دەمی ئەم بو نک خودی
دئییە برن، قیجا وی رۆژی یی ب کەیف وی ب خەم ژیک جودا دبن.

ب قی رەنگی تابعیان، وبەری وان سەیدایین وان ژ صەحابیان ژی، ئەم ل هندی
ئاگەدار دکرین کو هەندەک دەرسین تەریبەتی هەنە د (صەفی) قە و ل (مەدرەسی) نائینە
گوتن، بەلکی ئەو ژ واقعی ژیانئ و هەلووستین عەمەلی دئیتە وەرگرتن.

وەرگرتنا مفايە ژ نموونهیین زیندە:

گەلەک جاران وەسا چی دبت بەرەکەتا سەیدایی دگەهتە شاگردە، وەهقال ل سەر
هەقالی حسیب دبت -ل نک خودی و ل نک بەنییان ژی- ئەگەر خو وەکی وی نەبت ژی،
ویبەغەمبەر -سلاف لی بن- دگوتنەکا خو دا بەحسی هەندەک ملیاکەتان دکەت کاری وان ئەو
ل جقاتین زکری دگەریین، وگاڤا ئەو جقاتەکی دبینن دچن خو ددەنە دۆران، و دەمی خودایی
وان پسیارا وان دکەت کانئ ئەو چ دبیژن، و ئەو ب حالئ وان زاناترە، و ملیاکەت بەحسی وان
بو خودی دکەن، خودی دبیژت: هوبن شاهد بن کو من گونەهین وان غەفراندن.. ملیاکەت
دبیژن: فلان کەس ژ یی د گەل وان روینشتی ئەو نە ژ وانە، هەما ئەو بو کارەکی خو
هاتبوو نک وان، خودی دی بیژتی: ﴿هُمُ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْقَى جَلِيسُهُمْ﴾^(۱) ئەوی د گەل وان روینت

(۱) ئبن حبان ژ ئەبوو هورەیرە قەدگوهیت.

بلا ژ وان نهبت ژي بهختي وي دي يي سپي بت، ويي بهخترهش نابت! ئه ي ملياکه تين من هوبن شاهد بن کو نهز دي وي ژي ژ وان هژميرم!

قيجا مادهم مهسهله يا ب قي رهنگييه، ئه گهر هندهک نمونه يين زيندي ژ مرؤقين خودي ب دهست ته بکهفن، خو ب دهههنا وان فه بگره، بهلکي تو بشيي ب ديتنا وان، بهري گوتنا وان خو پهروهده بکه ي، و د ناف جيلي تابعيان دا گهلهک مرؤقين خودان بهرکهت هه بوون بهس ديتنا وان خودي ل بير مرؤقي دئيناغه، بشری کورئ مهنصوري سوله يمي -وهکي هه قالين وي ديترن- نيک ژ وان کهسان بوو يين ب ديتنا وان خودي دهاته بير مرؤقي، وهه چيبي بهري خو ددا پرووي وي نيکسه ر ئاخرت دهاته بير، وعه مري کورئ مهيموني ده مي خه لکي ئه و دديت زکري خودي دکرن، وئبن شه وذه ب.. هه قاله کي وي ديترت: ئه گهر ته ديتبا دا ملياکهت ئينه بير ته. ژ خو نيکي وهکي حه سه ني به صري يان موحه مده دي کورئ سيريني هه قالين وان ديترن: گاڤا ئه م پي حه سياباينه باوه ريبا مه يا سست بووي، ئه م دا چين بهري خو دهينه سه ر وچاڤين وان ئيمانا مه ب هيز دکه ڤت.

مه عنا: مرؤقي پيڤت خو پهروهده بکهت گهلهک پيڤتي ب هندي هه يه ل سه ر دهستي هندهک سه يداين وده سا بيته پهروهده کرن بهري مفايي بو خو ژ گوتنين وان وهرگرت، ديتنا وان گه رميبي د دلي دا پهيدا بکهت.

وگوهي خو بده قي شيره تي ژ کهسه کي خودان سه ربور:

يووسف کورئ حوسه يني ديترت: ده مي من قياي ژ نک (ذوالنون) ي مصري بچم، من گوتي: تو شيره تي ل من دکه ي ئه ز ل نک کي روينمه خواري؟ وي گوتي: ((هه قالينيبا وي بکه يي ديتنا وي خودي بينته بير ته، ودلي ته تزي هه ييهت بکهت، گوتنا وي وه ل ته بکهت کو کاري ته يي باش زنده ببت، وکاري وي دنياي ل بهر ته رهش بکهت، وهندي تو ل نک وي بي تو بي نه مريبا خودي نهکهي، ب ئه زماني کاري خو وه عطي ل ته بکهت، نه ب ئه زماني دلي خو)).

ئه ڤ رهنگي مرؤقانه هه قالينيبا وان وديتنا وان دليين رهق نه رم دکهن، وچاڤين هسک تهر دکهن، ودهردي سستيبا دينداريبي چاره سه ر دکهن، ئه گهر هندهک ژ وان ب دهست ته

بکهفن، جهلیکرنا دلّی خو، وسفککرنا بارئ خو، ورهفاندنا خهمین خو ل نک وان بخوازه،
بهلکی ب بهرکهتا وان توژی بگههییه (حهضرهتی)!

یان ب خواندن وگوهدارییا سهرهاتییین کهسین بزاره:

ژ خو نهگه ئیغبالا ته تو گههاندبیه زهمانهکی ئەف رهنگی مه بهحس ژئ کری
ژ مروّقیین خودایی لی نهبن، یان ههبن وتو پی نهحهسییی، یان تو نهشیی خو بگههینییی،
ریکهکا دی یا ههی تو دشیی مفایهکی باش ژئ بیینی، ئەو ژئ خواندنا ژیان وسهرهاتییین
قان رهنگی مروّقانه، یان گوهدارییا سهربۆرین وان، ئەگه تو نهشیی د گهل وان ب خو بژی،
د گهل سیرهتا وان بژی، ل سهر پهپین کتیبی ههپه دهمی وان، وبهری خو بدئ ئەو چاوا
دژیان، چاوا دئاخفتن، چاوا خو وههقالین خو پهروهده دکرن، مفایهکی باش دی بو خو ژئ
وهرگری.

ئهگه تو ب چاڤ وان نهبیینی، ب گوهی خو ژ وان بی بار نهکه، وشاعرهکی خودئ
نعمهتا دیتنی د گهل نهکری، دبیژت:

يا قوم أذني لبعض الحي عاشقة

والأذن قبل العين تعشق أحيانا

خۆپهروهرده کرنا ب بیرئینانا ئاخه تی

ل وی زه مانئ بهرئ خه لکی هه مییان -یان پتربیا وان- دمینه ل دنیا یئ وخوشییین
وی، وژیانا ماددی ل سهر هزر وته خمینین وان زال دبت، و بناخه یئ مروڤ په یوه ندییین خۆ
ل سهر ئاڤا دکهن دبتته ئهو (ته چهند هه یه، تو هندئ دئینی)، خه ما ئاخه تی ژ دلان
دهردکه فت، وتو نایینی که سه ک کارئ خۆ ب ته رازییا ئاخه تی بکیشته، یان وی تشتی بینته
سهر هزرا خۆ یئ بیرا وی ل ئاخه تی بینته شه، وحالی موسلمانئ دورست وخودان باوه ری
راست نه ب فی په نگیه ..

(ئبن نه لجه وزی) دبیرت:

((هممه تا خودان باوه ری ب ئاخه تی شه یا گریدایه، وهه تشته کی د دنیا یئ دا هه ی
وی بهر ب بیرئینانا ئاخه تی شه دبهت، وهه که سه کی کانی چ تشته وی موژیل دکهت
هممه تا وی ئهو تشته، بهرئ خۆ بدئ ده می کومه کا سنعه تکاران دچنه د مالی شه ئه وی
بهزاز بت بهرئ وی دئ مینه ل دۆشه ک وفه رشان، ودئ ته خمینا بهایی وان کهت، وئه وی
نه جار بت بهرئ وی دئ مینه ل بانئ ودار وبارئ، وبه ری به نائی دئ مینه ل دیواران،
وبه ری ته فنکه ری دئ مینه ل بهرکان. وخودان باوه ری ژئ گاڤا لی دبتته تارئ بیرا وی
ل تاربییا قه برئ دئینه شه، وئه گه ر ئیشانه ک گه هشتئ بیرا وی ل جزادانی دئینه شه، وئه گه ر
دهنگه کی ب ترس هاتی بیرا وی ل هنگی دئینه شه ده می سرافیل پف دکه ته بوقی، وئه گه ر
مروڤه کی نقستی دیت بیرا وی ل مرییان دئینه شه)).

وخۆپهروهرده کرنا ب بیرئینانا ئاخه تی.. ئیک ژ گرنه گترین ریکین خۆ پهروهرده کرنیه
ل نک جیلئ پیشییئ ژ فی ئومه تی، دقیت ئه م ژ بیرا خۆ نه بهین، ئه گه ر هات ومه قیا خۆ
ب دورستی پهروهرده بکهین.

وحه تا ئەف بابەتە ل بەر مە یی روھن و ئاشکەرا بت ئەم دئی گۆتتا خو ل سەر دو
پشکان لیکه کەین:

دقیقت خەما مە یا مەزنتەر ئاخەرەت بت:

گومان تیدا نینە کو هندی ژیا نا مە د قئی دنیایی دا بت، ئەم ب دنیایی وخەم وخیالین
وئ قە دئی دگرێدای بین، بەلئ مرقئی عەققدار دەمی خەما دو تشتان دئیته ریکئی بەری خو
ددهتی کانئ چ ری ژ هەردوووان گرنگتر وخەطەرتره وخۆشی یان نەخۆشیا وئ بەردەوامتره،
ئەو خەما وئ ریکئی ب سەر یا دی دئیخت، وبەلکی هەما یا دی لاددهت، ودمینته ب قئی
قە حەتا دگەهته سەرەکی.. وئەقە حالئ خودان باوەرییە دەمی بەری خو ددهتە خەما دنیایی
ووئ ددانته ب پەخ خەما ئاخەرەتی قە، وەهر خەمەکا وی هەبت بلا چەند یا مەزن ژئ بت،
دەمی ئەو هەمبەری خەما ئاخەرەتی دکەت، ئەو خەم دبتە چوننە!

وجیلئ پیشیئی ژ قئی ئوممەتی، ژ صەحابی وتابعیان، هندهک دەرسین عنتیکە ییین
وہسا د قئی دەلیقەیی دا پیشکیشی مە کرینە مرقئ ژئ عەجیبگرتی دمینت، تو دا بیژی
ئیک ژ وان د قئی دنیایی دا نەدژیا، لەو خەمەکا بو دنیایی یان ل سەر دنیایی کار ل وان
نەدکر، دەمی وان دکرە کەنی نە بو دنیایی بو، وگاڤا وان دکرە گری ژئ نە ل سەر دنیایی
بو، هندهک مرقئ بوون نە پیغەمبەر بوون، بەلئ رۆناھییا پیغەمبەران دلین وان تژی کرسوو
و ل سەر ئەزمانئ وان دگەریا و ل بەراھییا وان دچوو.

دەمی نساخی ب سەر ئەبوو هورەیرە دا هاتی، کرە گری، هندهکان گۆتی: بوچی تو
دکەیه گری، وی گۆت: ئەز نە ل سەر قئی دنیایا هەوہ دکەمە گری، بەلئ گرییا من بو وەغەرا
من یا دویره، وکیمییا وی زادئ د گەل من، وئەز گەهشتە سەرئەقرازییەکی بەرئقە دبتە
بەحەشتئ یان جەهنەمی، وئەز نزانم کانئ ئەز ب کیژ لایی قە دئی ئیمە برن.

وعائیشایی ژئ دەمی ئەف بیرە دەهاتە بیری، دگۆت: خوزی ئەز نەبامە، وئەز تشتەکا
ژ بیرکری بامە.

مه‌عنا: ئەو ھندەك مرۆڤ بوون خەما ئاخەرتەى دلین وان تژی کربوو، ھەتا گەلەك جاران ڤى خەمى چو خوشى بو وان د دنيايى ھەمىيى نەدھيلا، بشرى كورپى مەنصورى جارەكى گۆتە عەطائى سولەيمى: تە خيترە ھندە تو يى ب خەم؟ وى گۆت: وەى بو تە! مرن يا د گەردەنا من دا، وقەبر مالا منە، وقيامەت جەمى راوہستيانا منە، وريکا من د پرا جەھنەمى را دبۆرت، وئەز نزانم كانى خودايى من دى چ ل من كەت.. پاشى ئاخينكەك راھيلا، ودلگرتى بوو!

وتشتى چو تام بو وان د خوشيى نەھيلاى ئەو بوو ھەمى گاڤان ئاخەرت ل سەر ھزرا وان بوو، و ل بەر چاڤين وان بوو، ھەتا تو دا بيژى ئەو وى ب چاڤ دبينن، وئەو مرۆڤى ھەر گاڤ مرن، قەبر، ھەشر، رابوون، صراط، جەھنەم وبەھشت ل بەر سنگى بت، چاوا دى غافل بت؟

ھەسەنى بەصرى دگۆت: ئەوى بزانت مرنە ريكا وى، وقيامەتە ژفانى وى، و ل بەر دەستى خوديى راوہستانا وى، ھەقى ويىبە خەما وى يا دريژ بت.

وبەرى خۆ بدى چاوا ئيك ژ وان ب كورترين ئاخفتنى دەرپرپنى ژ نيشكى ھزرا وان د ڤى مەسەلى دا دكەت، ئيبراھيمى خەواص دبيژت: ئەوى دنيا ل سەر نەكەتە گرى، ئاخەرت بو ناكەتە كەنى!

ھەوہ ديت وان چاوا ھزر دكر؟

مالكى كورپى دينارى دبيژت: چەند تو بو دنيايى ب خەم بكەڤى ھند خەما ئاخەرتى ژ دلج تە دەر دكەفت، وچەند تو بو ئاخەرتى ب خەم بكەڤى ھند خەما دنيايى ژ دلج تە دەر دكەفت.

ئيبراھيمى نەخەعى بەھسى يين بەرى خۆ دكەت، دبيژت: گاڤا ئيك ژ وان دمر، ووان جەنازى وى دبر، ب رۆژان ئەو پشتى ھنگى خەمگين دبوون، مرۆڤى ئەو چەندە ژ ديمى وان دزانى.

بوچى؟

دبیژت: چونکی وان دزانی کو تشتهک ب سهر فی دا هات بهری وی دا بهحشتی یان
جههنه می.

وئهم دزانی کو تشتی ژ همیبی نه خوشتر د سهفهری دا نهوه تو نهزانی چهرخا رۆژ
وشهقان دئی ته هاقیته کیسه:

ژ مهجوبوب دوورکرم چهرخی فهلهک وی پور هلاقیتم

نزانم دئی ل کوو دت من د فی دهوران و چهرخی دا

سولهیمانی نهعمهش دبیژت: ده می مه جهنازهک دبره زیاردهتان، ژ بهر وی خه ما ب سهر
حازران دا دهات مه نه دزانی کانی کینه خودانی جهنازهی.

ب فی رهنگی خه ما ئاخره تی ب سهر دلین وان دا گرتبوو، وان باوهری هه بوو کو خودی
خه ما دلئ وان دبینت، لهو ئیک ژ وان شهرم دکر کو خودی دلئ وی ببینت یی تژییه ژ خه ما
دنیا یی، ما ئیک ژ مه ده می دچته نک مه زنه کی، خو ب سهر وبهر ناکهت و نابیژت: شهرمه
ئهف مه زنه تشته کی کریت د قیافه تا من دا ببینت؟

وان ژی وه دگۆت.. دگۆت: شهرمه خودی تشته کی کریت د دلئ مه دا ببینت!

گریدانا ههر کاره کای ب ئاخره تی فه:

و د سهر هندی را کو خه ما وان یا مه زنتر ئاخرهت بوو، ههر کاره کی هه با ژی وان
ب ئاخره تی فه گریددا، نهو ل دنیا یی دژیان به لئ ههر تشته کی هزرا دبره ئاخره تی، و بو
نمونه گوهدارییا قان نمونه یین کورت بکهن:

- رۆژه کی حه سه نی به صری یی ب رۆژی بوو، مه غره ب گۆسکه کی ئافی بره بهر ده فی
خو دا فتاری بکهت، و بینه کی راوه ستیا.. و کره گری! هنده کان گۆتی: ته خیره چ قهومی؟ وی
گۆت: بیرا من ل خوزییا خه لکی جههنه می هاته فه ده می دبیزن: ﴿أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ
مِنَ رِزْقِكُمْ اللَّهُ﴾ و د بهر سفی دا بو وان دئیه گۆتن: ﴿إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيَّ الْكُفْرِينَ﴾
(الأعراف: ۵۰)

فرهکا ئاقی ئەف بیرە ئینا بیرا وی.

- وعلائئ کورئ موحەممەدی دبیژت: جارەکی ئەز چوومە مالا عەطائئ سولەیمی، من دیت ئەو یئ دلگرتی بوو، من گۆتە ژنکا وی: ئەفە عەطائئ خیرە چ لئ هاتییه؟ وی گۆت: جیرانا مە تەنوبر شاراند، گاڤا بەرئ وی ئی کەتی، دلگرتی بوو وکەفت.

- تابعییه کی دی رۆژەکی خوارنەک حازر کر وەندەک هەڤالیئ خۆ داخوازکرنە خوارنئ، وعەبدەکی وی هەبوو دگۆتنئ: عوتبە، ئەو ل هنداڤ سەرئ وان یئ ڤاوهستای بوو خزمەتا وان دکر، بەرئ ئیک ژ وان ب خافله تی فە ب عوتبە ی کەفت، دیت چاڤین وی تژی رۆندکن، وی کیتلنجیبهک دانا خودانئ مالئ کو بەرئ خۆ بدە خولامئ خۆ. وی خۆ تی نەگەهاند، حەتا هەڤال هەمی فەڤهڤین، پاشی گۆتە عەبدئ خۆ: ئەز تە ددەمە سویندئ، کو تو بو من بیژئ کانئ بوچی رۆندک ژ چاڤین تە دهاتن دەمئ مە زاد دخوار؟

وی گۆت: بیرا من ل سفرین بەحەشتئ هات دەمئ بەحەشتئ خوارنئ دخۆن، وخەلام وخزمەتکار ل هنداڤ سەرئ وان.. هنگی عەبدلواحد، خودانئ سفرئ، دلگرتی بوو.

- ئەعمەش دبیژت: رەبیعی کورئ خوتەیمی د بەر دکانین حەدداڤان بوئ، گاڤا ئاگرئ وان یئ بۆش دیتی، دلگرتی بوو.. من گۆت: ئەز ژئ دئ وەکی وی کەم، ئەز د بەر وان دکانان ڤا بوئیم، چو ل من نەهات، هنگی من زانی کو چو خیر د من نینه!

- زەینولعابدین عەلییی کورئ حوسەینئ کورئ عەلی رۆژەکی ل مال نڤیژ دکر، سەرئ خۆ دانا سوچدئ، ئاگر بەربوو مالا وی، بو قەرەبالغا خەلکی وچوون ئاگر فەمراند، وهیشتا ئەو د سوچدئ دا بوو، دەمئ نڤیژ خلاسکری وبەرئ خۆ دایە سەر وبەرئ مالئ، خەلکی گۆتئ: دیارە تە های ژئ نەبوو، ئەو چ بوو وە ل تە کری تە های ژ ئاگری نەبت؟ وی گۆت: ئاگرەکی دی ئەز ژئ یئ ئاگەھ کرم!

- حەسەنئ کورئ صالحی دلئ وی چوو ماسیەکی، گۆتە کورئ خۆ هەرە بو مە ماسیەکی بینە، وپشتی ماسی هاتییه بەرەهەڤکرن، وسینیک دانایە بەر سنگئ وی، وی دەستئ خۆ کرە د زکی ماسییی دا، پاشی ڤاوهستیا، وهیدی دەستئ خۆ فەکیشا، وگۆتە

هندهکان: ههړن ببهن.. و ژئ نهخوار. وان گوټئ: ته خيړه، بوچی ته نهخوار؟ وی گوټ: گاڅا دهستی من چوویه د زکئ ماسیبي دا بیرا من ل هندئ هاتهښه کو ئیکه مین تشت ژ مروښی گهنکی دبت د قهبری دا زکه.. څیجا نه ز نهشیام بخوم.

وهوسا ههړ تشته کی بیرا وان ل ناخره تی دئناښه، ومه گوټ: نهو ل دنیا یی دژیان بهلی ههړ تشته کی هزرا وان دبره ناخره تی، هه می گاڅان دا بیژی قیامهت یا ل بهر سنگی وان، وبه لکی ئیک ژ مه -حهژیکه رین دنیا یی- ژ فی تشتی عه جیگر تی بیت، و بیژت:

- څیجا فایدی وی چیه هه می گاڅان ناخرهت ل سهړ هزرا مروښی بت؟

نهم دبیژین: وان ب فی تشتی نهفسا خو پهروه ده دکر، دا نهو ژ دهست وان دهرنه کهفت وبه ری وان ژ نارمانجا مهزن وهرنه گپرت، چونکی نهم دزانین ئیک ژ باشتین رتکین خو پهروه ده کرنی نهوه مروښ ترسا تشته کی مهزن ل بیرا خو بینت نه گهر هات ووی څیا خو ژ خرابیه کی بده ته پاش، نهو بچویکی تام دکه ته گهر مییا ناگری تو بیژی جاره کا نهو خو نیژیکی ناگری بکهت؟

ناخره تی بینه بیرا خو نه گهر ته بقیت نه که څییه داقتین دنیا یی.

خو په روه رده کرنا ب بیرنیاڼ وهرمارت نا گوننه هان

دقیت هم ژ بیر نه کهین کو کهسهک ژ مه نینه ونابت گوننه هان نه کهت، و بی گوننه هی
ئیک ژ سالوخته تین ملیاکه تانه یین مروژ نه شین پشکداریا وان تیدا بکهن، و خودی مروژ
وهسا چی نه کرینه دبی گوننه بن، پیغه مبه ری خودی -سلاف لی بن- د گوتنه کا خو دا دبیرت:
﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ لَمْ تُذْبِنُوا، لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ، فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ، فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾^(۱) یه عنی:
نه ز ب وی که مه یی نه فسا من د دهستان دا نه گهر هوین گوننه هان نه کهن، خودی دی هه وه
بهت، و ملله ته کی دی ئینت گوننه هان بکهن و داخو ازا غه فراندنی ژ خودی بکهن، دا خودی
گوننه هیڼ وان بغه فرینت.

ژ شی حه دیسا پیروژ ناشکه را دبت کو ترس د هندی دا نینه مروژ هندهک جار ان لاواز
بت و بهر ب گوننه هی شه بچت، به لی خه طه را مه زن نه وه هم گوننه هی ل دویف گوننه هی بکهین
حه تا کرنا گوننه هی ل بهر مه بیته تشته کی عه ده تی، قیجا دلین مه رهق ببن، و ئیدی هم
هه ست ب کریتیا گوننه هی نه کهین، و ده می هم گوننه هی دکهین هم هنر نه کهین کو هم یی
تشته کی خراب دکهین، و هم دلی خو ب هندی خو ش بکهین کو ره حما خودی گه له که، و ئیک
ژ باشترین ربکین خو په روه رده کرنی ل نک جیلی پیشییی ژ شی نوممه تی نه بو کو مروژ
هه می گاغان بيرا خو ل وان گوننه هان بینته شه یین وی کرین، و د گه ل خو ونه فسا خو وان
به ژمیترت، و بزانت کو بی ئیفله حییا گوننه هی ل سه ر ژیا نا مروژی گه له که، له و خو ژئی
بترسینت.. و مروژی ب شی رهنگی د گوننه هی بگه هت، دی یی ل خو هشیار بت، و هه رده م دی
یی نیزیکی تو بی بت، و سه نته ری هه سترنی د دلی وی دا یی مری و ژ کارکه فتی نابت،
بابی حه سنی یی زه بیات دگوت: ((ب خودی بو من خه م نینه گوننه ه و بیده عه مشه بن، به لی

(۱) نه حمه د ژ نه بوو هورهیره ی فه دگو هیزت.

ئەز ژ ھندى دترسم ئەو ل بەر دلان بېنە چونە، چونكى تشتەك ئەگەر گەلەك ھاتەكرن ل بەر نەفسى دى بته تشتەكى كەھى، وئەگەر تشتەك ل بەر نەفسى كەھى بوو، ئىدى ئەو كارى لى ناكەت)).

مەعنا: خرابىيا ژ ھەمىيە مەزنتىر يا كو د گونەھى دا ھەى، دەمى مەرۆف وى دكەت، ئەو گونەھ وى ئەمرىيا خودى ل بەر مەرۆفى دبتە تشتەكى عەدەتى، ونەما ئىدى مەرۆف پى بىشت يان ژى ب خەم بکەفت، يان ھەتا ھزر بکەت كو وى كارەكى كرېت يى كرى، وئەوئ ب قى پەنگى بت ھزرا خو دورستكرنى يان تۆبەكرنى نائىتە سەر دلى.

وان چو جاران گونەھىن خو ژ بىر نەدكرن:

ئىك ژ رېكىن خو پەرودەكرنى ل نك صەحابى وتابعىيان ئەو بوو دەمى ئىك ژ وان گونەھەك كرىا، وپشتى ھنگى ژى تۆبە كرىا، ھەر چەندە وى ھزرا باشىيە ژ خودايى دكر، وھىقىيا وى ئەو بوو خودى وى گونەھى بو ژى ببتە ژى، بەلى چو جاران وى ئەو گونەھ ژ بىرا خو نەدبر، وھەمى گاڤان ترسا وى ئەو بوو خودى وى گونەھى بو وى ژى نەبەت، قىجا ئەو گونەھ ببتە ئەگەر تىچوونا وى، رىاحى قەيسى دگوت: ((چل وتشتەك گونەھ من ھەنە، پتر ژ سەد ھزار جاران من ئستغفار ژى كرىيە)) وئاشكەرايە كو ئستغفار ژ گونەھى بىرئىنانەكا بەردەوامە بو وى.

ژ بەر قى چەندى ھەردەم وان گونەھىن خو دھژمارتن، وبىرا خو لى دئىناڤە، ئەگەر خو ئەو گونەھ د چاڤىن خەلكى دا ھەر حسىب نەببان گونەھ، يان دەمەكى درىژ د سەر را بۆرىيا ژى، و ب راستى ئەف كارە نىشانا ھشيارىيا دلىيە، و ب تنى ئەو كەس دشىت پى پرابىت يى گونەھىن وى دكىم بن.. ئبن عەون دىبىژت: دەمى موھەمەدى كورئ سىرىنى كەفتىيە بن دەينان، گوت: ئەز دزانم ئەف تشتە ھاتە سەرى من ژ بەر گونەھەكا بەرى چل سالان من كرى، جارەكى من گوتە زەلامەكى: ئەى مفلس. ئبن عەون دىبىژت: من ئەف گوتنا وى بو ئەبوو سولەيمانى دارانى قەگوھاست، وى گوتە من: گونەھىن وان دكىم بوون وان دزانى كانى ژ كىشە ئەو دئىنە گرتن، وگونەھىن من وتە دزىدەنە لەو ئەم نزانىن كانى ئەم ژ كىشە دئىنە گرتن.

ل بیرا وی بوو کو بهری چل سالان وی گۆتوو مرۆقهکی ههژار: (مفلس) بو هندی دا وی بشکینت، و بو وی ئاشکهرا بکهت کو ته چو نینه، ومن مالئ هه ی.. پشتی چل سالان، ده می ئه و مفلس بووی وکهفتییه بن دهینان، وی گۆت: ئه فه ژ بهر وی گۆتیییه یا من هنگی گۆتی! ئه ری ئه گهر وی ههر رۆژ دهه گۆتین هوسا وین خرابتر گۆتبان، ئه و گونهه دا مینته ل بیرئ؟

وبه لکی هندهک ژ مه بیژن: گۆتنه کا ب فی رهنگی، ئه گهر گونهه ژ ی بت، گونههه کا بچوبکه ب بهر هندی ناکهفت چل سالان ل بیرا مرۆقی بت! به لی ئه گهر ئه م ل بیرا خو بینین کو بهریخودانا وان بو گونهه ی وهکی بهریخودانا مه نه بوو عه جیبی نامینت، بیلالئ کورئ سه عیدی دگۆت: به ری خو نه ده بچویکییا گونهه ی، به لی به ری خو بده مه زنییا وی یی تو یی ئه مرییا وی دکه ی.

سه حاجیبی پیغه مبه ری عه بدللاه ی کورئ مه سه وودی دبیت: ((خودان باوهر گونهه یین خو وهکی چیا یه کی ل هنداقی سه ری خو دبینت، دترست ئه و ب سه ر وی دا بیت، و مرۆقی سه رداچووی گونهه یین خو وهکی وی میشی دبینت ئه وادا ده ته سه ر دفنا وی وئو ژ خو کش دکه ت)).

ئبن قه بیم دبیت: ((عه بد دی مینت گونهه ی که ت هتا ئه و ل بهر چاقین وی کیم دبت و د دلئ وی دا دبه چونه، وئه فه نیشانا هیلاکییه، چونکی گونهه چهند د چاقین عه بدی دا بچوبکتر لی بیت، هند ئه و ل نک خودئ مه زن دبت)).

ژ قان گۆتنان بو مه ئاشکهرا دبت کو ئه و مرۆقی ب که یف گونهه ی دکه ت و ب دله کی ته نا ورحه ت بهر ب بی ئه مرییا خودئ فه بچت، وهزر بکه ت ئه ف گونهه ه یا بچوبکه چو نینه، وئه و دئ ژئ تویه که ت، ویا دی خیران دئ پیشقه که ت.. وهوسا هتا گونهه هه می ل بهر وی دبه چونه، ئه و هزر ناکه ت کو وی کاره کی نه یی باش یی کری کو ژئ په شیمان بیت، و ژ لایه کی دی فه شکاندنا ئه مرئ خودئ ل بهر وی دئ بته چونه، وئه فه دبه ئه گهرا هندی خودئ ب خو د چاقین مرۆقی دا کیم بیت، ژ بهر کو قیانا ته بو ئیکی (یان ترسا ته ژ وی) ئه گهر یا ژ راستا بت، بی ئه مرییا وی ل بهر ته دئ یا مه زن بت.

پشتی هنگی نه گهر تو چو هزری ژ گونه‌ها خو یا بچوبک نه که‌ی ژی، بلا ل بیرا ته بت کو نهو تشتین مه‌زن بین تو دینی ههمی ل ده‌سپیکا خو دچوبک بوون، ئبن قه‌ییم دبیترت: ((گونه‌ها بچوبک کیم نه‌بینه، چونکی داڤا زراف ده‌می دئیتته رپسان دبتنه نهو کنفا ستوبر یا حیشترا قه‌لهو پی دئیتته خندقاندن)).

و د مه‌دره‌سا تابعییان دا نه‌م فیری هندئ دبین کو ده‌می نه‌م د وان جهان را دبورین بین مه‌گونه‌ه لی کرین، ترس وله‌رزا ژ عه‌زبا خودئ مه‌ بگرت، ووه‌کی غافلان نه‌م ده‌ریاس نه‌بین، عه‌بدلواحدئ کورئ زه‌یدی دبیترت: جاره‌کی نه‌ز وعوتبه‌یی غولام ده‌رکه‌فتینه کاره‌کی، وده‌می نه‌م گه‌هشتینه نک دکانین قه‌صصابان، من دیت خوه‌کا دژوار نه‌و گرت، و نه‌و رۆژ رۆژه‌کا زقستانی یا سار بوو، من گوئی: خیره‌ئی سهرمایئ ته‌هنده‌ خوه‌ دا؟ وی خو بی ده‌نگ کر، به‌لی نه‌ز مامه‌ پیته‌ هه‌تا وی گوئی: هاته‌ بیرا من ل ئی جهی من گونه‌هه‌ک کر بوو.

وبه‌لکی گه‌له‌ک جاران نه‌م دلئ خو ب هندئ خوش بکه‌ین کو مانئ مه‌ گه‌له‌ک خیر ژی بین کرین، قیجا چو ترس ل سهر مه‌ نینه، به‌لی ریکا په‌روه‌رده‌کرنئ ل نک جیلئ پیشیئ ژ ئی ئوممه‌تی ب ئی ره‌نگی نه‌بوو، نه‌م دلین خو ب هندئ خوش دکه‌ین کو ژ به‌ر خیرین مه‌ بین کیم گونه‌هین مه‌ بین زیده‌ دئ ئینه‌ ژیرن، وئیک ژ وان ژ هندئ دترسیا کو ژ به‌ر گونه‌هین وان بین کیم خیرین وان بین زیده‌ نه‌ئینه‌ قه‌بویلکرن، حه‌سه‌ئ به‌صری به‌حسئ صه‌حبییان دکه‌ت ودبیترت مه‌: ((نه‌ز گه‌هشتبوومه‌هنده‌ک مرۆقان خو ژ وی تشتئ حه‌لال ددا پاش پتر ژ خودانه‌پاشا هه‌وه‌ ژ تشتئ حه‌رام، و نه‌ز گه‌هشتبوومه‌هنده‌ک مرۆقان هند ژ خیرین خو دترسیان کو ژئ نه‌ئینه‌ قه‌بویلکرن پتر ژ ترسا هه‌وه‌ ژ گونه‌هین هه‌وه‌)).

وجاره‌کی هنده‌کان گوته‌ سه‌عیدئ کورئ جوبه‌یری: کیر مرۆقه‌ یئ ژ هه‌مییان عیباده‌تکه‌رت؟ وی گوئ: نه‌وه‌ یئ گونه‌هه‌کی دکه‌ت، قیجا چی گاڤا گونه‌ها وی هاته‌ بیرئ نه‌و کارئ باشئ وی کری ههمی د چاقان دا ببتنه‌ چوننه‌.

نه‌گه‌ر که‌سه‌ک بیترت: بوچی؟ دئ بیترت: چونکی هنگی نه‌و دئ کارئ خو یئ باش زیده‌تر لی که‌ت، دا خودئ وی بغه‌فرینت.

وان خو ل دویمهیا گوننه هله هشیار دکر:

وئغه ژی پشکه کا خو په روده کرده کرنی بو ل نک جیلې پیشیې ژ قی ئوممه تی، هنده
ئهو ژ گوننه هی دترسیان، چونکی وان دزانی کو بی ئیفله حییه کا مه زن د گوننه هی دا هه یه،
ئیک ژ مه ده می گوننه ه کی دکه ت، به لکی ژ هندې بترست کو پرژا قیامه تی بیته عه زابدان،
لهو دئ بینی ئهو دئ هه وارین خو گه هینته خودی کو ئهو ل وی بسورت، ورژا قیامه تی وی
عه زاب نه ده ت، ونائیته سه ر هزری کو پتر جاران خودان بی ئیفله حییا گوننه هی د ژیا نا خو یا
دنیا یی دا دبینت، وبی ئیفله حییا گوننه هی ئه وا د دنیا یی دا دگه هته خودانی، نه ب تنی
د هندې دایه کو خودی د له شی دا ئیشه کی بده تی، یان د مالی دا فه قیر بکه ت، به لکی بی
ئیفله حییا مه زنتر ئه وه خودی کارئ باش ل بهر وی گران بکه ت و ته و فیکا وی بو نه ده ت، یان
وه لی بکه ت ئهو تام نه که ته شربنییا باوهری..

سوفیانی ته وری دبیترت: ژ بهر گوننه ه کا من کری، پینج هه یقان ئه ز ژ رابوونا ب شه قی
زربار بووم.

وئبن جه لاء دبیترت: شیخه کی ئه ز دیتم من بهرئ خو ددا تشته کی حه رام، ئینا وی
گوته: ئغه چیه؟ نه نجامی قی کارئ خو تو دئ بینی.. وپشتی چل سالان قورئان ژ بیرا من
چوو.

ئیمامی شافعی د شعره کا خو دا دبیترت:

شکوت إلی وکیع سوء حفظي

فأرشدنی إلی ترک المعاصي

وأخبرني بأن العلم نور

ونور الله لا یهدی لعاص

یه عنی: من گانده یا خرابییا خو د ژ بهر کرنا تشتان دا بو سه یدایی خو یی شاره زا
وه کیعی کر، وی بهرئ من دا نه کرنا گوننه هی، وگوته من: هندي زانینه رو ناهییا خودییه،
وروناهییا خودی بو گوننه ه کاران نائیته دان.

گهلهک نعمت هههه خودی وان ژ مرۆقی دستینت، یان ههما ههر نادهته مرۆقی ژ بهر
گونهههکی یا مرۆقی کری، نهگهر خو ژئی تویه کربت ژئی، بهلی چونکی دلین مه د غهفلهتی
دا دژین، نه زوی ب زوی خو ل قی چهندی ناگههدار ناکهین، وسه ههجهتان بو خو دگرین
ونهگهران دبیزین، ب تنی نهو تی نهبت کو نهقه بی ئیفلههی وئهنجامی گونههین مه بت.

مهیمونی کورئ مههرانی دبیزت: ((نهگهر مرۆقی گونههک کر، نوقطهیهکا رهش
ل سهر دلی وی چی دبت، گاڤا تویه کر نهو نوقطه دی ژئی چت، لهو دی بینی دلی خودان
باوهری وهکی شیشی یی زهلاله، چی جهی شیطان تیرا بیته نهو دی وی بینت، بهلی نهوی
گونههان ل دویف ئیک دکهت، ههر جارهکا نهو گونههکی بکهت نوقطهیهکا رهش لی زیده
دبت، هتا دلی وی ههمی رهش دبت، قیجا نهو نابینت کانی شیطان دی ژ کیشه ئیتی)).

ب قی رهنگی نهو د گونههی دگههستن، لهو هنده وان خو ژئی ددا پاش، وئهو ب هندی
نهدهاتنه خاپاندن کو پانی نهو یی گونههی دکهن ژئی، وخودی وان عقوبه نادهت، د هندهک
سهرهاتیین سرائیلیان دا دئیه فهگوهاستن، کو زانایهکی مهزن ژ زانایین سرائیلیان
گوت: یا رهبی نهقه چهند جاره نهز بی نهمرییا ته دکهم، وتو من عقوبه نادهی؟ ئینا بو وی
هاته گوتن: نهقه چهنده نهز ته عقوبه ددهم وتو زانی، ما من تو ژ شریبیا موناچاتا خو بی
بار نهکری؟

کانی نهو خو شیبیا مه گوهد لی دبت وئهم د کتیبان دا دخونین یا مرۆقین خودی ژ کرنا
دوعایی وکرنا نقیژئی ددیت هتا پییی ئیک ژ وان د نقیژئی دا دهاته برین وئهو پی
نهدههسییا؟ بوچی نهو وی نابین؟ کا نهو شریبیا وان ژ خواندنا قورتانی سهح دکر، هتا
ئیک ژ وان دهمی ئایهتین عهزابی دخواندن هند رۆندک دباراندن هتا بهرسنگی وان تهر
دبوو؟ بوچی نهو وی سهح ناکهین؟

بهرسف یا ئاشکه رایه.. هندهکان گوته سهعیدی کورئ موسهیبی: عهبدلمه لکی کورئ
مهروانی دبیزت: نهزی وه لی هاتیم کهیفا من ب باشیی نائیت وئهل سهر گونههی ب خهم
ناکهقم.. سهعیدی گوت: نهها نوکه، دلی وی هاته مراندن!

دل هاته مراندن.. وئەوی دلێ وی یی مری بت، چاوا ههوه دقیت چاقین وی رۆندکان
ببارینن، یان رحا وی شرینییا باوهرییی تام بکهت؟! ما نه تشتهکی غهریبه ئیک ژ مه دلێ
وی پیچهکی دئیشت دختۆرهکی ناهیتل دا ده‌رمانه‌کی بو خۆ په‌یدا بکهت، به‌لێ ده‌می دلێ
وی ب گونه‌هی دم‌رت هه‌ر خۆ تی ناگه‌هینت؟!

ئه‌گه‌ر جاره‌کی ته‌ دیت گونه‌هه‌ک ل به‌ر ته‌ شرین بوو، ودلێ ته‌ چوو کرنا وی، تو بزانه
ئه‌و عقووبه‌که خودی دایه‌ ته‌ سه‌را گونه‌هه‌کا ته‌ به‌ری هنگی کری، چونکی هنده‌ک جارن کرنا
گونه‌هه‌کا نوی دبه‌ته‌ عقووبه‌ بو کرنا گونه‌هه‌کا که‌فن، وئه‌گه‌ر ته‌ دیت کرنا خیره‌کی ل به‌ر ته‌
شرین بوو ودلێ ته‌ چوویی، تو بزانه‌ ئه‌و جزایی کرنا خیره‌کا بۆرییه‌، چونکی هنده‌ک جارن
کرنا خیره‌کا نوی خه‌لاته‌ بو کرنا خیره‌کا که‌فن.. هوسا سه‌حابی وتابعی تی دگه‌هشتن.

وهه‌ر جاره‌کا ته‌ دیت دلین خه‌لکی ژ ته‌ ره‌ش بوون، وتو د چاقین وان دا که‌فتی، به‌ری
تو وان ب کیم عه‌قلیی یان بی ئوصولیی گونه‌هه‌بار بکه‌ی، به‌ری خۆ بده‌ خۆ دیاره‌ ته‌ بی
ئه‌م‌رییه‌کا خودی یا کری، چونکی ئه‌و که‌سی خودی د دلێ وی دا هند بی بها بیت کو ئه‌و بی
ئه‌م‌رییا وی بکه‌ت، خودی دی وی د دلین خه‌لکی دا بی بها که‌ت هه‌تا ئه‌و به‌فاقیتن
و ب به‌ر پیمان شه‌ده‌ن!

زانایی ناقدار ئبن قه‌ییم دبیترت: هه‌چییی خودی د دلێ وی دا ژ هندی مه‌زنتر بینت
کو بی ئه‌م‌رییا وی بکه‌ت، خودی ژی دی وی د دلین خه‌لکی دا ژ هندی مه‌زنتر لی که‌ت کو
ئه‌و وی ره‌زیل بکه‌ن.

و ل دویم‌اهییی ب کورتی دی بیتن: ب دیتنا پیشییین قی ئوممه‌تی گونه‌هه‌ برینه‌که
دکه‌فته‌ له‌شی، دقیت مرۆف خۆ ژئ پشتراست نه‌که‌ت، ونه‌بیترت: خه‌م نینه!! نه‌.. گه‌له‌ک
جارن وه‌سا چیبوویه‌ برینه‌کا بچوبک یا خودانی چو هزر ژئ نه‌کری، یا مه‌زن بووی وه‌هو دای
هه‌تا خودان پی چووی، قیجا پشت نه‌ده‌ گونه‌هی ب هیجه‌تا هندی کو ئه‌و باره‌کی سقکه‌،
گونه‌ها ته‌ هه‌رده‌م بلا ل بیره‌ ته‌ بت، و ژ بی ئیفله‌حییا وی ئیمن نه‌به‌، قریژا دلێ خۆ جار
جار ب ئاڤا رۆندکان بشو، ئه‌گه‌ر ته‌ دیت قریژ ژئ نه‌چوو، قه‌ستا به‌حرا ئعترافی بکه‌،
ل دویم‌اهییا شه‌قی ل دیوانا (موته‌هه‌ججدان) ئاماده‌ بیه‌، خۆ بده‌ د گه‌ل وی ره‌فی یا

ملیاکته تین خودی ل نقتیزین سپیدی وین ئیقاری ناقتین وان ل مزگهفتان دنقیسن، ل ریکا وان هه ره بین گهشتین دا توژی بگههی، قهستا وی سهره کانیبی بکه یا وان ژئی قه خواری، دا ب قه خواری ناقا هیاتی ل قئی ظولوماتی شاد بیی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (الأنفال: ٢٤).

وپستی قئی قه خواندنئی نه گهر ته دیت دلی ته ب نک وی قه بلند نابت، و ژ نزمییا دویراتییا ژ وی ناترست، نیهاری ل سهر وی دلی بدانه؛ چونکی نهو دله کئی مریبه.. خودی مه وهه وه ژ مرنا دلی بیاریزت.

خۆ پهروه ده کرنا ل سهر خوڼه مه زکرنی

کو مروث یی (موته واضع) بت، وخو مهزن نه کهت، ئەفه ئیک ژ وان بناخه یین سهره کی بوو یین سه حابییین پیغه مبهری -سلاف لی بن- ودویکه فتییین وان ژ تابعیان خو ل سهر پهروه ده دکر، لهو مروثی بقیت چاڅ ل وان بکهت و ل سهر ریکا وان د پهروه ده یی دا بچت دقیت نهو ژی خو ل قی مهسه لا گرنگ هشیار بکهت.. قیجا (ته واضوع) چیه؟ وچاوا دی بینه ژ وان مروثان یین خو مهزن نه کهن؟
ئەفه بابته تی گوتنا مه یا قی جاریه.

مروثه کلا موله واضع به:

(ته واضوع) یا خوڼه مه زکرن ئیک ژ وان ئەخلاقین مهزنه یین ب تنی مروثین مهزن دشین ل نک خو پهیدا بکهن، کو مروث ریکی نه ده ته نه فسا خو حه تا نهو زیده د خو بگهت، وهزر بکهت نهو ژ هه می کهسان بلندتره وخه لکی دی هه می د بن وی دانه، ئەفه نهو سالوخه ته یی خودی حه ز ژی دکهت، وفه رمانی پی دکهت، وئوه یی ریکی ل بهر مروثی قه دکهت کو چه نگی خو بو حه قیی بشکینت، ووی قه بویل بکهت ژ هه ر کهسه ک دهر کهفت، ونه بیژت: ئەفه ژ هندی کیمتره کو ژ نوی نهو حه قیی بیژته من.

خودایی مهزن د گوتنه کا خو دا فه رمانی ل پیغه مبهری خو -سلاف لی بن- دکهت کو نهو ل سهر سهری دویکه فتییین خو ژ خودان باوه ران خو مهزن نه کهت ب هیجه تا هندی کو نهو پیغه مبهره وخه لکی دی چو نینه، خودی دبیژتی: ﴿وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ابْتَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء: ۲۱۵).

وپیغه مبهر ب خو ژی -سلاف لی بن- د گوتنه کا خو دا دبیژت: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ، وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ یه عنی: خودی وهی بو من هه نارتییه

کو هوپن خو ل سهر سهري ئیک و دو مهزن نهکن، هتا کس خو ژ کسهی چتر نهینت،
وکس تهعدایی ل کسهی نهکته^(۱).

مهنا: هیلانا (تهواضعی) دو دهر دین خراب د ناف جفاکی دا پهیدا دکته:

ئیک: ههر کسهک، ژ بهر هندهک تشتین ل نک وی ههین، یان نهو هزر دکته کو
ل نک وی ههنه، خو ژ خه لکی ههمی چتر دینت، وزیده شانازیی ب خو دبهت.

دو: دهمی نهو خو ژ خه لکی ههمی چتر بینت، وهزر کته کس ل ریزا وی نینه،
نهو باوهری ل نک وی پهیدا دبت کو ههر حقهکی ههی دقیت بو وی بت، ب جامیری بت
یان هتا ب تهعدایی، مهنا: نهو دی مافی دهته خو کو تهعدایی ژ ل وان بکته، دا
ههر تشتهکی ههبت بو خو بیخت.

وتشتی ژ ههمی کریتتر د خومهزنکری دا -وهکی نهم دینین- نهوه مروقی
خومهزنکهر ژ خو ناگرت حقیبی ژ کسهی دی قه بویل بکته، ب تاییهتی نهگهر نهو کس
ژ لایی جفاکی یان عه مری یان علمی د بن وی دا بت.

و ژ بهر قی خرابییا د خومهزنکری دا ههی پیغه مبهری -سلاف لی بن- ب گوتن
وکریار صه حاییین خو ل سهر (تهواضعی) پهروه ده دکرن، ووان ژ لایی خو قه نهف
دهرسه ب کریار بهری گوتنی نیشا خه لکی پشتی خو ژ تابعیان ونهوتن د دویف وان دا دین
ددان، یونسی کورپی حله بسی دپت: جارهکی ل بازارا دیمه شقی من موعاویه دیت ل سهر
هیسترهکی یی سوبار بوو، و خولامهکی خو ل پشت خو سوبار کربوو، و کراسهکی پنیگری د بهر
وی بوو.

موعاویه.. نهوی پتر ژ پازده دهوله تین مه یین نوکه ل بن دهستان، نهوی دشیا نهگهر
قیابا ژ کيسرای وقه یصهری ب سههمتر دهرکهفت، ب تنی د گهل خولامهکی خو ل سهر
هیستری، و ب جلکهکی دریای یی پنیگری قه دهردهفته بازاری، بوچی؟
دا ب پهنگهکی عه ملی دهرسهکا تهواضعی نیشا خه لکی بدهت.

(۱) موسلم فه دگو هیتز.

ول قیبری مه ئەف نمونه ژ سیره تا موعاویه ی -خودی ژێ رازی بت- هلبژارت، نه یا خهلیفین راشدی یین بهری وی؛ چونکی گهلهک مرۆقتین نهزان وکیندار ژ دوزمنین صهحابیان لی دگهپریین وینهی وی د چاقتین خهلکی دا کریت بکهن، و ژ دره و هسا مه تی بگههینن کو ئەو -وخهلیفه یین پشتی وی ژێ- ههما خهما وان کۆمکرنا دنیا یی بوو وچو ددی نه!

وحه تا کهس تی نه گههت کو تهواضوع ئەوه مرۆف خو رهزبل بکهت، وتشتی نه بابتهی خو ل سهر خو قه بویل بکهت، تابعیان ئەو ب دورستی بو خه لکی ددا نیاسین، کهسه کی پسپار ژ فوضه یلی کر: تهواضوع چیه؟ وی گووت: تهواضوع ئەوه تو نهفسا خو بو حه قییی بچه مینی، وخو ب دهست قه بهردهی، وخو نه گهر ته ئەو ژ زارۆکه کی یان مرۆقه کی نهزان ژێ گوه لی بوو تو وی قه بویل بکهی.

یان بهری خو بدنه قی (تهعرفا) غه ریب بو (تهواضوعی) ئەوا عه بدلاهی کورێ موباره کی بو دانای، عه بدلا ه دبیت: تهواضوع ئەوه کو تو خو د بن وی کهسی دا بیینی یی تو ژ لای نعمة تین دنیا یی قه د سهر وی دا، دا نیشا وی بدهی کو دنیا یا ته تو ب سهر وی نه ئیخستی، وکو تو خو ژ وی بلندتر بیینی یی ژ لای دنیا یی قه د سهر ته دا، دا نیشا وی بدهی ئەو دنیا یا وی ئەو ب سهر ته نه ئیخستییه!

هه وه دیت چ ته عرفه کا غه ربه؟!

ل نک صهحابی و تابعیان تهواضوع ئەو نینه تو خو ل بهر خه لکی هه مییی هند کیم بکهی هه تا د چاقتین وان دا رهزبل بی.. نه! تهواضوع ئەوه تو خو د سهر دنیا یی وخه لکی دنیا یی دا بیینی، دا ئەو بزائن نه دنیا یه مرۆقی ب سهر خه لکی دئخت. کورێ جابری دبیت: جاره کی ئەم ل حه له قا علمی یا مه کحولی دروینشتی بووین، یه زیدی کورێ عه بدله لکی (خه لیفی ئەمهوی و کورێ خه لیفی ئەمهوی) هات، مه کاری خو کر دا جهی خو بدهینی، مه کحولی گووت: ژ جهی خو رانه بن، بهیلن دا فیری تهواضوعی بیت.

به لی.. بلا ئەو بزانت کو نه مه زنییا وی یا دنیا یی بهایی دده ته وی.

زانایى ناقدار ئبن قه ییم مهسه لا جوداییى د ناچهرا (تهواضوع) و (خومهزنكرن) و (خورهزىلكرنى) دا ب څى رهنگى بو مه ئاشكهرا دكهت، دبیژت:

((تهواضوع شكاندنا دلییه بو خودی، ونزمكنرنا چهنگییه د گهل بهنییین وی، ب وی رهنگى كو تو هزر نهكهى تو ژ ئيك ژ وان زیدهترى، یان ته حقهكى ل سهر وان ههوى، بهلكى بهروفاژى وى چهندي تو بیینی نهو د سهر ته دانه، وئهقه ئهخلاقهكه خودی ددهته وی یی نهو حمز ژى بكهت، وقهدری وی بگرت، ووی نیژیكى خو بكهت.

وخورهزىلكرن بی خیری وبی بهاییه، كو مروف وهكى كهسین بی بها نهفسا خو ل بهر خهلكى بشكىنت ورهزىل بكهت بو هندی دا نهو بگهته بار وپشك وشهوهوتین خو. ئهقه خو بی بهاكرنه نه تهواضوعه.

وههر گاقهكا نهفس ژ توخوییى ناخنجییی دهرباس بوو، دی ب ئيك ژ دو لایین پیس قه چت، نهو یا (موتهواضوع) نهبت، یان دی ب لایى خو مهزنكرنى قه چت، یان ژى ب لایى خورهزىلكرنى قه)).

گهلهك كهس ههنه ژ بلی هندی كو خو دبیین ژ ههوى كهسان چیتى، گاڤا دیت خهلكى قهدری وی گرت، دی بیژته خو: نهزى ژ ههژیمه لهوا.. وگاڤا دیت خهلكى چوقهدر نهداىى دی بیژت: خهلك یی بی مهعریفهت بووى!

وئهقه ئيك ژ وان ريكانه یین شهيطان تیپا دئیتته مروقى، دا وی بهر ب خومهزنكرنى قه بیته، قیجا نهگهر ته بقیت شهيطان د څى دهركهوى را نهئیتته ته، گوهدارییا قى دهرسى بكه ژ زانایهكى تابعیان، بهكړى كورى عهبدللاهی موزهنى دبیژت:

((نهگهر ئبلیسى د گوهى ته دا گوت: تو ژ ههوى موسلمانان چیتى، تو بهرى خو بدى، نهگهر ته ئيكى ژ خو ب عهمرتر دیت، بیژه: څى ب باوهریى وکارى چاك بهرى من یی راکرى، نهو ژ من چیتره، وئهگهر نهو ژ ته بچوبكتر بوو، بیژه: من ب كرنا گونههان بهرى څى یی راکرى، نهو ژ من چیتره، هنگى تو خو ژ چو موسلمانان باشر نابینی، نه یین ژ ته مهزتر ونه یین ژ ته بچوبكتر. وئهگهر ته دیت وان قهدری ته گرت وتو د چاڅین وان دا یی

مهزن بووی، بیژه: ئەفه ژ باشییا خو قی چەندی د گەل من دکەن، وئەگەر ئەو د گەل تە دزقر بوون، ووان رویی خو ژ تە وەرگێرا، تو بیژه: ئەفه ژ بەر گونەهەکییە یا من کری).

سەریخستنا حەقییە نه یا نەفسا بلا ئارمانجا تە بت:

تشتەکی دی هەیه تەواضوعی ل نک مرۆفی ناھیت، گەلەک جارێ شەیطان پی دئیتە مرۆفی؛ دا مرۆفی پی د سەر دا ببەت، وئەو ب خو ڕەنگەکی خۆمەزنکرنییە، ئەو ژێ ئەفەیه: مرۆف ب سەریخستنا نەفسا خو بو خو بکەتە ئارمانج، و بەری وی ھند ل پاراستنا حەقییە نەبت ھندی بەری وی ل پاراستنا ناھ و دەنگین خو بت. وئەفە بەروفاژی وی تەریبەتیە یا پیغەمبەری خودی -سلاڤ لی بن- نیشا صەحابییین خو ددا، صەحابی دیژن: چو جارێ پیغەمبەر -سلاڤ لی بن- بو نەفسا خو عیجز نەدبوو، بەلی دەمی پی ل حەقییە ھاتبا دانان، دیمی وی سۆر دبوو، و ڕەھا ناچاڤین وی دبوو گری.

وصەحابییان -وتابعییان ژێ پشتی وان- ئەف دەرسە بو خو وەرگرتبوو، ب سەریخستنا حەقییە نه کو یا نەفسا ئارمانجا وان بوو، زەلامەک ھاتە نک زەینولعابدینی عەلیی کورێ ئیمامی حوسین، وگوتی: فلان کەسی بەحسی تە ب خرابی دکر. وی گوتی: وەرە دا بچینە نک وی، وی گوت: من ھزر کر ئەو دی چت بەرەفانیی ژ خو کەت، و بەرسقا وی دەت، بەلی گاڤا ئەم چووینە نک وی، زەینولعابدینی گوتی: ئەگەر ئەو تشتی تە د دەر حەقا من دا گوتی راست بت، خودی بو من بەغفرینت، وئەگەر ئەو راستی نەبت خودی بو تە بەغفرینت!

ھوین چ دیژن. ئەگەر زەینولعابدین چووبا وئەو مرۆف دابا بەر کولمان و تولا خو ژێ ستاندا، یان ئەگەر ئەو چووبا و مەحکەمەک پی کر یا کانێ ئەفە چ گۆتنە وی گوتی و بوچی گۆتی، و راستە یان درەو، و وی ژ کێفە ئەو گوھ لی بوویە، یان ژێ ئەو چووبا نک وئەو نصیحت کر یا وسەعەتەکی ئایەت و حەدیس بو گۆتبان. ئەگەر وی ئیک ژ ئان تشتان د گەل وی کر یا پتر ئەو دا کاری لی کەت، یان ئەو تشتی وی کری؟

و دەرسەکا دی ھەر ژ قی تابعیی مهزن، بەرھەمی دارا پیغەمبەریی: جارەکی زەینولعابدین ژ مزگەفتی دەردکەفت، زەلامەک ھاتە د ریکا وی دا وئاخفتنن کریت و خەبەر گۆتی، ھندەک زەلامین حازر چوونێ دا لی بدن، عەلی گوتی: بەلا خو ژێ فەکەن. پاشی

ئەو ب نك وى زەلامى قە چوو وگۆتى: ئەو خرابىيىن من ھەين وتو پى ناعەسىيىتى ژ وان پترن يىن تو پى دحەسىيىتى.. پاشى گۆتى: تە خىرە؟ ئەگەر تە تىشتەك ژ من دقئىت بىژە دا بۆ تە بکەم. وى زەلامى شەرم ژ خۆ کر، پاشى زەينولعابدینی ئەو عەبايى ل سەر ملین خۆ دايى، وگۆتە ھندەك خزمەتکارين خۆ: ھزار دەرھەمان بدەنى. گاڤا وى زەلامى ئەف تىشتە ژى دىتى، گۆت: ئەز شاھدم کو تو ژ دووندەھا پىغەمبەرى سلاڤ لى بن.

ئەو ب قى پەنگى بوون، وخوزى ئەم شىاباينە چاڤ ل وان بکەين!

خۆ قىرا لىبۆرىنى بکە:

ئەگەر ئارمانجا مرۆقى ئەو نەبت مرۆڤ خۆ بىننە پىش د ناڤ خەلکى دا، وشەخصى خۆ ب سەر بىخت، ل بەر مرۆقى گەلەك دى يا ب ساناهى بت ل وى کەسى بپورت يى خەلەتییەك د گەل مرۆقى کرى، يان نەخۆشییەك گەھاندىیە مرۆقى.. نەبىژە: مانى ئەزى حەقم، وئەو يى نەحەقە، دقئىت ئەو داخووا لىبۆرىنى بکەت! ئەگەر تو يى حەق بى وئەو يى نەحەق بت ما نە دقئىت فەرەقەك د ناڤبەرا تە ووى دا ھەبت؟

چەند جاران سەروربەر د ناڤبەرا تە ھەڤالەكی تە دا تىكچوویە حەتا گەھشتییە وى ھەددى كو ھوین ژىك سل ببن، ونەيارەتییە تىك و دو بکەن، وئەو ب خۆ ب ئاخفتنەکا ب تنى دا چارەسەر بت، بەلى تە خۆ ل وى گرت ئەو وى ئاخفتنى بىژت، ووى خۆ ل تە گرت تو وى ئاخفتنى بىژى، ھەو ھەردووان ئەو نەگۆت؟ بۆچى ما تە ئەو نەدگۆت، دا يى باشتر تو بى؟

خۆپەرورەردەکرنا ل سەر لىبۆرىنى کارەكى مەزەنە بەس ب مرۆڤين مەزن قە دئىت، ئەوین خۆ ھەستاندى حەتا شىاين نەفسين خۆ پەرورەردە بکەن.

جارەكى عەبدللاھى كورئ مەسعوودى خوارنەك بۆ خۆ كرى، پاشى ئەو ب دانا پاران قە بۆ خودانى دکانى موژىل بوو، پشتى وى پارين خۆ داين زڤرى بەرى خۆ داىى تىكى ئەو خوارن يا ژى دزى، ئىنا خەلکى نفرين ل دزىكەرى کرن، عەبدللاھى دەستين خۆ سەرئەڤراز کرن وگۆت: ((يا رەبى، ئەگەر وى ژ برسان دا ئەف دزىيە کرىت تو بەرەكەتى بۆ بىخىيى،

وئەگەر وی ژ بستەیییا ل سەر گونەهیی ئەو دزی بت، تو قی دزییی بکەیه گونەها وی یا دویماهییی).

وجارەکی ھندەکان فەسادیییا عامری کوری عەبدللاھی کوری قەیس ل نک مەزنی باژیری بەصرا کر، ئینا وی بریار دا عامر بیته نەفیکرن بو شامی، دەمی وی کاری خو کری دا بچت، ھەقال وشاگردەیین وی بو خاترخواستنی د گەل دەرکەفتن، دەمی ئەو گەھشتینە بەر لیقا باژیری، عامری گۆت: ئەز دی دوغایەکی کم ھوین بیژن (ئامین)، وان گۆت: دی.. نی ئەقە مرادا مە ئەو، وی دەستین خو بلندکرن وگۆت: یا رەببی، ئەوی فەسادیییا من کری، ودرەو ب دویش من قەنای، وئەز ژ باژیری من دەرئخستیم، و دەستی من وبرایین من ژیککری، یا رەببی تو مالی وی زیدە کە، وعەیالی وی بوش کە، ولەشی وی ساخلەم بکە، وعەمری وی درێژ بکە.

ئەقە دەرسەک بوو عامری دقیا ب ریکا قی دوغای بگەھینتە ھەقالین خو بەری ئەو ژ باژیری بار کەت.. دەرسا خو پەرورەدەکرنا ل سەر لیبۆرینی، وھوین بیژن: مرۆقەکی خو مەزن بکەت، وخەما وی ب سەرئخستنا نەفسا وی وشەخصی وی بت بشیت یی ب قی رەنگی بت؟

خودان باوهری گەلەک ھەوجەیی ب ھندی ھەیه ئەو خو وھەقالین خو ل سەر لیبۆرینی پەرورەدە بکەت، نە کو تۆلستاندن، لیبۆرینا ل دەمی مرۆق بشیت تۆلی بستینت، ودقیبت ئەم ژ بیر نەکەین کو لیبۆرین وعەفوو بەھایی مرۆقی ل نک خودی وبەنییان ژ ی زیدە دکەت، ووی سەرفەراز دکەت، وھکی پیغەمبەر -سلاف لی بن- دبیزت: ﴿وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا﴾^(۱).

عورەویی کوری زوبەیری دبیزت: بەلکی پەیقەکا نەخوش ھەبت من تەحەممولاً وی کربت، سەرفەرازییەکا مەزن ب دەست من قە ئینابت. یەعنی: نەبیژە: ئەقی ئەزی شکاندم چی نابت ئەز لی ببۆرم، لی ببۆرە ئەو دی باشتەین بەرسف بت بو وی.

(۱) موسلم قەدگۆھیتت.

وتشته کئی هویر ل قیڑی ههیه دقیت ئەم ل دویماهییی خۆ لی هشیار کهین، ئەو ژێ
ئەقەیه: گەلەک جارێن شەیطان مرۆقی وه تی دگههینت کو دەمی تو عیجز دبی و ته دقیت
تۆلی ژ ئیکی بستینی سهرا خەله تییه کا وی د دەر حەقی ته دا کری، ئەو تو نه بو شەخصی
خۆ یی عیجزی و ته دقیت تۆلی بو خو بستینی، بەلکی تو بو وی حەقییی یی عیجزی ئەوا
ته باوهری پی هه ی و ل نک ته هه ی.. ل فان دەمان یی هشیار بی، و ب قی فیلبازییا
شەیطانی د سەر دا نه چی، دبیتژن: د شەرەکی دا ئیمامی عەلی و کافرەک کهفتنه بهرانبەر
ئیک، و ب شیرێ چوونه ئیک، هەر ئیکی قیا یی دی بکوژت، دەمه کی عەلی ئەو وهرگیترا
عەردی و کهفته سەر زکی، و بهری عەلی وی بکوژت، وی تف کره ناچقاچین عەلی، هنگی
ئیمام عەلی ژ سەر زکی وی رابوو، و بهردا.. گووتی: بهری نوکه من دقیا بو خودی ته بکوژم،
بهلی ئەز دترسم ئەگەر قی گاقتی ئەز ته بکوژم کوشتنا من بو ته بو خودی نهبت، بهلی ژ بهر
هندی بت کو ته تفکر بیه من، هه ره ئەز ته ناکوژم!!

هنده ئەو ل فیلبازییا شەیطانی دهشیار بوو.. خودی مه ژێ وهکی وان هشیار بکهت.

خۆ پهروه ده کرنا ل سهر نه کرينا دنيايي ب دینی

کریتترین تشت د دنیايي دا نهوه تو دینی خو بکویه ریڅک بو ب دهستقه ئینانا دنیايي،
یان تو ب دهستقه ئینانا دنیايي بو خو بکویه دین.. نهغه دو دهردن، یان ژي بلا بیژین: نهوه
دهرده کي دوسه ره، گه لهک کس هه نه پي موته لا دین، چ ب خو بحه سییین یان نه!
زانايي تابعیان يي ناقدار سوفیانې تهوری دیترت: ((قیانا ژ هه مییان کریتتر نهوه تو
ب کاری ناخره تی دنیايي بخوازی)).

ونه ب قی گوتنا خو مهنه جه کی بو وان کسان ددانت یین کاری خو کریه گازیکن
بو قی دینی، کو نهوه ب ئیک ژ وان ریڅکین مهزن نه ئینه خاپاندن یین شهیطان تیرا قهستا
دلین وان دکهت، ده می ل بهر وان شرین دکهت کو نهوه ب ریڅکا دینی و ب نا قی ئیسلامی
داخوازا دنیايي بکن.. و ب راستی نهغه دهردی کوزهک و کاری کریت ب رهنگه کی تاییهت
ل نک دو رهنگین کسان پهیدا دبت: زانایین دینی یین کو خه لک ژ بهر دینی وان ب پیش
خو دئیخن، وداعیه و گازیکه رین ئیسلامی نهوین خه لک ژ بهر گازییا وان قه در و بهایه کی
زیده دده نی. نهغه هه ردو رهنگین مروغان نه گهر ته قوايه کا وه سا ل نک نه بت بهری وان بده ته
زوهدا د دنیايي دا، نهوه -ده می دبین خه لک یی بهایه کی زیده دده نه وان- بازار گانییی بو خو
ب دینی دکهن، ووی بو خو دکهنه باشتین ریڅک بو کومکرنا پاریکان!

وهه ر چه نده کومکرنا دنیايي -ب چی ریڅکا هه بت- ل نک صه حابی و تابعیان کاره کی
پیروز نه بوو ژي، به لی نه گهر نهوه ب نا قی دینی با ئیکجار نهوه ل بهر وان تشتته کی کریت
بوو، فوضه یلی کورپی عیاضی دگوت: ((نه گهر نهزه دنیايي ب طه بل وبلویلی بخوازم بو من
خو شتره کو نهزه وی ب عیباده تی بخوازم)) و نهوه کسه یین ل سهر ریڅکا وان هاتین ژي نهغه
دهر سه باش ژ وان وهر گرتبوو، لهو ئیکي وه کی ئیمامی مهزن شیخ عه بدلقادری گه یلانی

شیرهت ل موریدین خو دکر ودگوت: ((ب کسبا خو بخو، نه کو ب دینی خو)) بهلی، د ناڅ داغیه وزانایین دینی دا گهلهک کس هه نه خو ل څی مهسهلی هشیار ناکهن، و ب څی رهنگی خو پهروهرده ناکهن، دهمی نهو دبینن خه لک هه می ب تایه تی نهوین دنیا د دهستی قهدری وان دگرن، وباوهرییا خو پی دئینن، ونهغه تشته کی خراب نینه، نهو رادبن څی چهندي بو خو نستغلال دکهن، وبه لکی د دل دا هزر دکهن هندي هند نهو دهیژا وبهرکهفتینه لهو خه لک هنده قهدری وان دگرن، لهو دی بیني ټیک ژ وان نارمانجین خو بین پیس ل پشت پهردیهی دینی یی پاقر قهدهشیرت، ودینی بو خو دکه ته ریگ دا دنیا یی پتر پی کو م بکته، و ب ناڅی ئیسلامی خه لکی دخاپینت، ویا غه ریب نهوه نهو څی چهندي بو خو ب شاره زایی وسیاسهت دهژمیترت، ومخابن نهف کارئ هه ل دهمی مه یی نوکه ئیکجار پتر ب رهنگه کی بهرچاڅ ل نک هندهک ژ نهندام وپشته فانین حزب وپارتین سیاسی بین ئیسلامی - وهکی نهو دیژنه خو- دئیته دیتن، نهوین ل پشت (لافیتیه یا دینی) چاڅی خو ل وی نارمانجی دگپرن یا داخوازکهرین دنیا یی کاری بو دکهن.

موحه ممه دی کورئ مهعدانی دهمی دچوو بازارئ تشتین خو ههر جار ژ ئیکی دکړین، وهه می جاران نه دچوو نک ئیکی ب تنی، ودهمی هندهکان پسپارا څی چهندي ژ وی کری، وی گوت: نهز دترسم نهو من بنیاسن ویزانن نهز کیمه، وبه ایی تشتی بو من نه رزان بکهن، څیجا نهز بومه ژ وان بین ب دینی دنیا یی دخون!

وئبن موحه یریز ژی جاره کی چوو نک بهرزازه کی دا بو خو جلکه کی بکرت، وی بهرزازی نهو نه نیاسی، وی گوتی: نهف کراسه ب چهنديیه؟ بهرزازی گوتی: ب هنديیه، مروڅهک ل ویری یی حازر بوو ئبن موحه یریز دنیاسی، لهو گوتی: چاڅی ته ل ئبن موحه یریزی بت، ئبن موحه یریزی گوتی: نهزی هاتیم جلکه کی بو خو ب پارئ خو بکرم، نه ب دینی خو.. ودهرکهفت وچوو، ونهو کراس نه کړی!

نهغه قانونه کا پهروهرده یی بوو ل نک جیلئ پیشی یی ژ څی نوممه تی، وان گهلهک خو ژ هندي ددا پاش کو ب ناڅی دینی کراسه کی بکهنه بهر خو، یان ب ریگا عیبادهت وزانینا خو پاربه کی نه رزان ب دهست خو څه بینن.

داوودی طائی خزمه تکاره کا خو هنارته نک به ققاله کی دا هندهک شیرى بو بکرت، وگوتی: نه بیژیی نهفه بو داوودییه، پشتی چند جاره کان به ققال پی حسیییا لهو وی هندهک تامین خوش پیدا کرن، داوودی گوته کچکی: به ققال پی حسیییا کو تو شیرى بو من دینی؟ وی گوت: بهلی.. داوودی گوتی: راکه فی شیرى، وئیدی نهچه نک وی شیرى.

وجاره کی مرؤقه کی کراسهک ب دیاری دا سوفیانی شهوری، سوفیانی نهو ژئی وهرنهگرت، زهلامی گوتی: بابی عهبدللاهی، ناخری نهز نه ژ وان کهسانم یین هدیسی ل نک ته دخوینن، سوفیانی گوتی: نهز دزانم، بهلی برایی ته هدیسان ل نک من دخوینت، و نهز دترسم دلی من بو برایی ته پتر ژ کهسین دی نهرم بیت.

هنده نهو دهشیار بوون، ترسا وان نهو بوو بیی نهو ب خو بحه سییین نهو کاره کی بکن، بته نهگهرا هندى کو نهو دنیا یی ب ناقی دینی کوم بکن، فیجا خودی غهزه بی ل وان بکته، دبیزن: ئیک ژ شیره تین لوقمانی حکیم ل کورئی خو ذکر نهفه بوو: ((کورئی من! تهقوایا خودی بکه، ووهسا خو نیشا خه لکی نهده کو تو یی ب تهقوایی دا نهو قهدری ته بگرن، و نهو ب خو تو یی وهسا نینی)).

خاپاندنا خه لکی ب دیتنا ئیسلامی کاره کی کریتته، وگونه ههکا مهز نه، بهلی نهو هیشتا کریتتر لی دئیت ده می نهو ب ناقی دینی بت، وهه ژ بهر فی چه ندیییه شریعه تی سویند خوارن ل ده می فرؤتنی - نهگه ر خو خودان یی راستگو ژى بت- کاره کی دورست نایینت، چونکی نهو دبته رهنه گه کی خوارنا ب ناقی خودی.. فیجا پا هوین بو وان داعیه وزانایان چ دبیزن یین ئیسلامی بو خو دکهن پیره ه دا پی بگه هنه کورسی ومه نصبین بلند د دنیا یی دا؟ یان هوین بو وان شیخ وزانایان چ دبیزن یین دین کریه نقشتی وبازنه ند دا مالئ نه حمهق ونه زانان پی بکنه بهریکا خو؟ یان نهو موفتییین هندهک فهتوایین قالبدا ل دویف زهوقی سولطانی تاماده دکهن، دا سولطان کورسیکا وان پیچه کی نیزیکی یا خو بکن، یان پاربه کی زیده بهاقبته بهر وان؟!

شیخ عهبدلقادری گیلانی، کو ئیک ژ میراتگرین علم ومه نهه جی سهله فان بوو، دبیزته ئیک ژ شاگرده یین خو: ((کورئی من، دینی خو نهده ب هژیر! دینی خو ب هژرین سولطان

وپاشا ودهوله‌مه‌ند وحه‌رامخوران نه‌فرۆشه، چونکی نه‌گه‌ر ته‌ ب دینی خوار، دلّی ته‌ دئی ره‌ش
بت)).

وره‌شاتیبیا دلّی ل نک پیشییبین قئی ئوممه‌تی عقوبه‌یه‌که‌ خودی دده‌ته‌ وان مرۆقین
به‌ختره‌ش یین دنیا‌یی ب کارئ ئاخره‌تی دخوازن، مالکی کوری دیناری دیبیرت: من گوته
حه‌سه‌نی: عقوبه‌یا وی زانایی حه‌ز ژ دنیا‌یی بکه‌ت چییه؟ وی گوته: ((مرنا دلییه، نه‌گه‌ر
وی حه‌ز ژ دنیا‌یی کر، نه‌و دئی وی ب کارئ ئاخره‌تی خوازت، وه‌نگی به‌ره‌که‌تین علمی
ل نک وی نامینن، هه‌ما ب تنی دئی وی ژئ مینت ناڤ)). یه‌عنی: هه‌ما ب ناڤی نه‌و دئی
ژ زانایان ئیته‌ هژمارتن، وه‌کی دی چو به‌ره‌که‌تا علمی، وخیر ل دۆرین وی نابت.

ژ به‌ر قئی چه‌ندی جیلی تابعیان ل وی باوه‌ری بوون کو نه‌و زانایی قه‌ستا ده‌رگه‌هین
سولطانان بکه‌ت، وتژی چانکئ خۆ فه‌توایین حازر وقالب‌دای دکه‌ت، نه‌وی دل‌ه‌کی ره‌شی
هه‌ی، وبه‌ری هه‌ر تشته‌کی نه‌و دینی خۆ -پاشی شه‌خصیه‌تا خۆ- ل نک وان بی به‌ا دکه‌ت
یی نه‌و دچته‌ به‌ر ده‌رگه‌هی وان، حه‌سه‌ن جاره‌کی د به‌ر ده‌رگه‌هی هنده‌ک مه‌زان را بو‌ری،
دیت هنده‌ک زانا یین ل به‌ر ده‌ری ل هیچییه‌ی کو ده‌ستویری بو وان بیته‌دان دا بچنه‌ ژۆر، ئینا
حه‌سه‌نی گوته‌ وان: ((هه‌وه‌ رویین خۆ سار کرن، ویبیین خۆ شل کرن، وه‌وه‌ علمی خۆ
ل سه‌ر پاتکا خۆ هلگرت وه‌وین هاتنه‌ به‌ر ده‌رین وان، هیشتا نه‌و ریکئ نادنه‌ هه‌وه، وه‌ز
ب خودی که‌مه‌ نه‌گه‌ر هوبین ل مالین خۆ بانه، حه‌تا وان ده‌نارته‌ ب دویش هه‌وه‌ را، هوبین دا
د چاقین وان دا مه‌زنتر بن، بژاله‌ بین خودی نه‌ندامین له‌شین هه‌وه‌ بژاله‌ بکه‌ت)).!

وئیک ژ رویین پاکرنا به‌ره‌که‌تی ژ نک وان زانایین ب قئی ره‌نگی نه‌وه‌ خودی
تیگه‌هشتنه‌کا دورست بو دینی نادته‌ وان، سوفیانئ کورئ عوبه‌ینه‌ی دیبیرت: ((نه‌فه‌ ژ وی
رۆژی وه‌ره‌ یا من مال ژ فلان نه‌میری وه‌رگرتی، نه‌و تیگه‌هشتنا قورئانی یا بو من
هاتیبه‌دان ژ من هاته‌ ستاندن)).

وتشتی جیلی پیشییبی ژ قئی ئوممه‌تی بو هندی پالدا کو نه‌و دینی خۆ ل به‌ر ده‌ری
خه‌لکی دنیا‌یی بی به‌ا نه‌که‌ن نه‌و بو وان دزانی زه‌لامین دنیا‌یی ژ کاریده‌ست وده‌وله‌مه‌ندان
تشته‌کی ژ دنیا‌یا خۆ نادنه‌ وان نه‌گه‌ر به‌رانبه‌ر تشته‌کی نه‌بت، وچونکی ب تنی وان دین

وزانين د دهستان دا ههيه، مهعنا: دقيت ئهو هندهكې ژ ديني وزانينا خو بو بهرانبه ر بدهن،
وئهو قئ چهندي ل سهر خو قه بويل ناكهن، گوتنه عهلقه مه يئ نه خه عي: بوچي تو ناچييه ديوانا
سولطاني دا فايده يه كي بو خو ژي بكه ي؟ وي گوت: ((تشتهك ژ دنيا يا وان ناگه هته من،
ئه گهر هندي وي ژ ئاخره تا من نه گه هته وان)).

وهه قاله كي وي يئ دي ژ زانايين تابعيان، جاره كي خه ليفه يه كي سه د دينار بو وي
د گهل عه بده كي هنارتن وگوتئ: ئه گهر وي ئهو ژ ته وهرگرتن تو يئ ئازايي، وي ئهو بو وي
ئينان، وي وهرنه گرتن، عه بدي گوتئ: وهرگره.. ئازاكرنا من يا د وهرگرتن ته دا، وي گوتئ:
ئه گهر ئازاكرنا ته تيدا بت عه بدينييا من يا تيدا، و.. وهرنه گرتن!

وديتنا وان بو مه سه لي هه مي د قئ گوتنا وان يا كورت دا كوم دبت: (عه بدينييا من
يا تيدا) ئهو كه سي دنيايي ژ خه لكئ دنيايي بخوازت، ب تاييه تي ب رپكا ديني، ئهو خو
دكه ته عه بد بو وي، و مروقي ئازا خو ناكه ته عه بد بو كه سي ئه گهر به رانبه ر چهن د مالي دنيايي
ژي بت.

خۆ پهروه ده کرنا ل سهر نه له زکرنا د فه توایي دا

ههر وهسا ژ وان مهسه لپن گرنګ يپن پيشيپن نوممه تپن ژ صه حابي و تابعيان خو ل سهر پهروه ده ذکر ئه و بوو وان له ز دانا فه توایان دا نه ذکر، مخابن تشتي ژ هه ميپي سانا هيتري قی گاقی ل بهر خه لکی دانا فه توایپيه، دان وستاندن ل سهر مهسه له کی دئ ئيته کرن، دئ بينی هندهک كه سپن نزانن ب دورستی (تھليف بييان) بخوبنن دئ خو هاقيپنه مهيدانی، وبنه موفتي، وبيژن: حه لاله يان حه رامه، و خودی ديپرت: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنُفَرِّقُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ (النحل: ۱۱۶) و ب راستی ئه فه گه فه كا مه زن ل وان كه سان هاتپيه کرن ئه وين خو ل سهر حه لال و حه رامي بسته دكهن، و ژ نك خو وبي زانين فه توایي ددهن.

وتشتی موصیبهت ل قی زه مانى مه مه زنتر لی کری (موفتيپين ته له فزيوونانه) ئه وين پتر جارن ژ بهر هندهک (تعباراتين سياسی) -نه کو ژ بهر علمي وان- شاشه تری کری، ومافی فه توایين (موباشر) بو هاتپيه دان، تو نابینی ده می پسيار ب رپکا ته له فوونى يان نترنيپي ژئ دئيه کرن جاره کی ئیک ژ وان بيژت: بهر سقا قی پسيارى ئه ز نزانم، يان دقيت ئه ز ل کتپين ژئ دهر بزقيرم پاشی بهر سقا بدهم، به لکی ههر پسياره كا هه ی ئه و يی حازره وده ليلان هه ميپان ژئ دزانت، وئیکي وه کی ئيمام مالکی -وهوين دزانن مالک کپيه- جاره کی بيست و دو پسيار ژئ هاتنه کرن وی بهر سقا دووان ب تنی دا، پشتی گه له ک گوئی: (لا حول ولا قوة إلا بالله)!

وگه له ک جارن دئ بينی ئیک ژ شان قازيپين حزبی وموفتيپين فه ضائی پسياره كا وهسا دئ ژئ ئيته کرن، ئه گهر ئه و ژ ئيمامی عومهر هاتباکرن وی بهر سقا نه ددا حه تا خه لکی به درئ هه ميپان کوم بکه ت وره ئيا وان بزانت، به لی موفتيپي مه ب دو ده قيقه يان مه سه له ی

دئ صافی کەت، و ب ساناھی بەرسقئ دئ هاڤیتە مەیدانی.. بۆچی؟ دا خەلک مەدحین وی بکەن، و بیژن: چەند یی زبەرەکە!

وئەف ئیشا مەزن هیشتا بەرفرەهتر یا لی هاتی، لەو دئ بینی خوتبەخوینەک یان پیشکیشکەرئ بەرنامەیهکی دینی ژ خو ناگرت کاغزکەکی د دەستی خو دا بگرت دو دەلیلان ل سەر بنقیست، دا خەلک نەبیژن: ئەقە چو نزان، ئیجا دئ بینی ئەو رادبته سەر پیتیان و علمئ (ئەووەلین وئاخەرینان!) ژ بەر ختم و جاری دکەت، و سەرک وبنک دکەت، دا خەلک بیژن: (أشهد بالله) ئەقەیه خەطیب، وئەقەیه یی هەمی تشتان ژ بەر دزان! وعەدەتئ صەحابییان ئەو بوو هەر ئیکی ئاخفتن وفەتوا -ژ بەر گرانییا باری- دەیتلا ب هیقییا هەقالئ خو قە، و خەما وان ئەو نەبوو خەلک بیژن: ئەقە چو نزان.. قاسمئ نەقییی ئەبوو بەکری دبیزت: زەلامەک بژیت نەزان پشتی حەقئ خودئ ژ سەر خو رادکەت، چیتەر ژ وی یی وی تشتی بیژت یی ئەو نەزان.

هەر ئەو قاسم، کو ئیک ژ حەفت فقەزانین مەزنین باژبیرئ مەدینئ بوو، جارەکی دەمی چوویە حەجئ ل مینایئ خەلک لی کۆمبوو، وپسیار بو خو ژئ کرن، د بەرسقا گەلەک پسیاران دا وی گۆت: ئەز نزانم.. و هەر وەکی خەلکی ب قئ چەندئ نەخۆش بوو، ئینا وی گۆت: ب خودئ نە هەر تشتەکی هوبن پسیارا وی ژ مە دکەن ئەم دزانین، وئەگەر مە ئەو زانیبا ئەم دا بو هەووە بیژن؛ چونکی بو مە حەلال نینە ئەم ل هەووە قەشیرین.

ب راستی ئیک ژ گرفتاریین مەزن یین گەلەک کەس -ب تایبەتی زانا وئەوین ل مەیدانا دەعوئ کاری دکەن- دکەقنئ ئەووە خوئینانە پیشە ب بەرسقدانا هەر پسیارەکا ژئ بیتەکرن، ئەگەر خو وان چو زانین ژئ یی نەبت، حەتا مەسەلە یا گەهشتییە وی حەددی خەلک هەمی ل سەر فەتوایئ یین بستە بووین، و خەطەر د هندی دایە هەندەک جارن قان فەتوایان پەبوەندی ب حەلالکرنا خوین و مالی خەلکی ژئ قە هەیه!

ومەنەهەجئ پەروردهیی یی ئەم ژ صەحابی و تابعییان فیربووین ئەووە د مەسەلا فەتوایئ و بەرسقدانا پسیاران دا پەیشا (ئەز نزانم) پتر ژ هەر تشتەکی ل سەر ئەزمانئ مە بت، وئەگەر تو بیژییه کەسەکی: ئەز نزانم، و تو د چاڤین وی دا بییه خواری، گەلەک بو تە چیتەر ژ هندی

تو ژ نک خو و بې زانين فهتوايه کا خه له ت بدهی، څیجا د چاڅین خودی دا بیه خواری،
و ژ بیر نه که نه وی فهتوایی ددهت پیش خودی څه (نیمزایی) دکهت، وهکی زانایی ناقدار بن
قهیم ناکه را دکهت.

داوودی نهودی دبیت: جاره کی نیمامی شه عبی دهستی من گرت و گوت: وهره دی
فایده کی گهینمه ته، نهز د گهل چووم، وی گوته من: بابی یه زیدی، نه گهر جاره کی پسپارا
تشته کی تو نه زانی ژ ته هاته کرن، بیته: خودی چیتر دزانت، چونکی نهو زانینه کا باشه.

خو په روه رده کرنا ل سهر کرنا کاری ب زانینې

زانینا دورست و ب مفا ل نک جیلې پېشویی ژ قی ئوممه تی ئه زانین بوو یا بهرې خودانې خو دده ته کرنا کاری، ووی پتر نیزیکی خودی دکهت، ژ بهر کو دهوله منکرنا زهنې ب تنې ب زانینان، بیی کو ئه زانین کاره کی بهرچا ل واقعی کریارین مروقی بکهت تشته کی بی بها بوو ل نک وان، وزانین نه گهر تشته کی گریدایی زهنې ب تنې بت، دی بته زانینه کا سه رقه سه رقه، هه بوون ونه بوونا وئ یا ژیکجودا نابت، وزانینا دورست -ب دیتنا ئیسلامی- ئه زانینه یا کاری ل وژدانا مروقی دکهت، هه تا نه فس هه می (تهفاعولې) د گهل بکهت، قیجا شوینوارین وئ د رهفتاری خودانی وژینا وی یا واقعی دا ئاشکهره ببن، نه قهیه ئه زانینا ئیسلام ژ دویکهفتییین خو دخوازت، وبهرې وان دده تی.

وعلمی مروقی هندي بی (نهظه ری) بت، وهه ما ب تنې د سه ری وی دا بت، ونه بته (واقعه کی عمه لی) دی وه کی وان بریاران بت بین ل سهر کاغهزی دمینن وکس د ژیانې دا ب کار نه ئینن، ئه ری ما وان بریاران د گهل گرنگییا خو دی بهایی خو هه بت؟

شیخ عبدالقادرې گیلانی د شیره ته کا خو دا بو شاگرده یه کی خو دبیزت: ((کورې من! زانینا ته گازی ته دکهت ودبیزته ته: نه گهر تو کاری ب من نه که ی نه ز دی بمه هیجهت ل سهر ته، به لی نه گهر تو کاری ب من بکه ی نه ز دی بمه هیجهت بو ته، و ژ پیغه مبه ری -سلاف لی بن- هاتییه شه گوهاستن کو زانین گازی کاری دکهت و نه گهر ئه د بهر سقی نه هات ئه و بار دکهت، بهر که تا وی دچت وگرفتارییا وی دمینت، ئیدی نه ما ئه و مه هدرې بو ته ل نک خودایی خو دکهت، دچت چونکی بهس ئه و دمینت تیقله کی ب سه رقه، ژ بهر کو کاکلکا زانینې کاره)).

مهعنا: زانینا ب ترسی یا کار د دویف دا نه بت تیقله کی بی کاکلکه!

داوودی طائی بۆ وەرگرتنا زانینی د گهل ئەبوو حەنیفە ی دروینشت، رۆژەکی ئەبوو حەنیفە ی گۆتە داوودی: بابی سولەیمانی! ئەقە ئامیرەت مە ب دەست خۆ ئیخست، داوودی گۆتی: فێجا چ ما؟ ئەبوو حەنیفە ی گۆت: ما ل ویری ئەم کاری پێ بکەین.

ئەو ئامیرەتین د دەستین تە دا ئەگەر چەند دباش وپیشکەفتی ژ ی بن، چو مفا تیدا نابت ئەگەر تو ئەو نەبی پێ کارەکی باش پێ بکە ی، ما ئبلیسی لەعنەتی یی نەزان بوو؟ نە.. زانینا وی هە ی گەلەک بوو، بەلێ وی زانینی هەمی پێ چو مفا نەگەھاندی و ئەو ژ لەعنەتا خودی نەپاراست دەمی وی پشت دایە کاری ب وی زانینی، و خۆ د سەر فەرمانا خودایی خۆ را دیتی..

داوودی طائی دبیژت: ((وی کەسی دقیت شەری بکەت ئەری ما ب کۆمکرنا ئامیرەتین شەری رانابت؟ باشە ئەگەر وی عەمری خۆ هەمی ب کۆمکرنا ئامیرەتان قە بۆراند، کەنگی دی شەری کەت؟ زانین ژ ی ئامیرەتی کارییە، ما ئەگەر وی عەمری خۆ هەمی پێقە بۆراند پا کەنگی دی کاری پێ کەت؟)).

ئەو مەروفتی هەمی ئامیرەتین جۆت وکیلانی ل نک خۆ کۆم بکەت، پاشی دەمی دبتە وەختی چاندنی دبیژت: ئەز تۆقی ناهاقیم.. تو دی چ بیژیی؟ ما ئەو نە جۆتیارەکی ئەحمەقە؟ باشە فەرقا وی چیه د گهل وی کەسی پێ ب سالان عەمری خۆ ب وەرگرتنا زانینی قە دبۆرینت، وگافا دبتە دەمی کاری ب وی زانینی ئەو خۆ ژ کاری ددەتە پاش، و دبیژت: کار ب من قە نائیت؟!

شیخ عەبدلقادری گەیلانی دبیژت: ((تو بزانه ئەو زانینا ئەقرو تە ژ گونەهە نەدەتە پاش، سوپاهی ئەو تە ژ ئاگری جەهنەمی ژ ی نادەتە پاش)).

و ب دیتنا زانین پێشیی ژ قی ئوممەتی کار بۆ زانینی وەکی زەکاتییه بۆ مالی، وی پاقر دکەت، و بەرەکەتی دەهاقیت، ئیبراھیمی حەری دبیژت: بابی من ئەز برمه نک بشری کوری حارثی، وگۆتی: بابی نەصری، ئەف کوری من بۆ نقیسینا حەدیسێ وزانینی پێ زیرەکە.. ئینا وی گۆتە من: ((کوری من، پێتقییه کار ب قی زانینی بیتە کرن، ئەگەر نە

ب ههمیبی ژى بت، ههما ب پینجان ژ همر دوسه دان وهكى زهكاتا دهره مان)). مهعنا:
كانی چاوا دهرهم نهگهر زهكاتا وی نهئیتهدان رۆژا قیامهتی نهو دبته پهلهكا ناگری وخودانی
خۆ دسوژت، وهسا زانین ژى نهگهر کار پی نهئیتهدان رۆژا قیامهتی بو خودانی دبته کول
وکهسهر.

وتشتی صهحابی وتابعییان گرنگیسهكا زیده ددایی د قی دهلیشهیی دا، وخۆ
وشاگردهیین خۆل سهر پهروهرده دکر نهو بوو وان ههقهسنگی د ناقبهرا زانین وکاری دا پهیدا
دکر، ونهدهیلا لایهک لایهکی دی هلکیت، چونکی نهو ل وی باوهری بوون کو مهتلا زانین
وکاری بو مروقی وهکی مهلا ههر دو چهنگانه بو طهیری، نهگهر چهنگهک یی ساخلم نهبت،
طهیر نهشیت ب ئیکی ب تنی بفرت، وفرینا وی ب چهنگهکی ب تنی هندى دگههینت کو
نیزیک نهو دى ژ بلندیی کهفت، وهستی لی ههرشن!

ودیسا شیخ عبدالقادرى گیلانی د شیرتهکا خۆ دا دبیرته مریدهکی خۆ: ((زانینا
نهزمانی نهگهر کاری دلی د گهل دا نهبت بهوستهکا ب تنی ته نیزیکی حهقییی ناکهت)).

ئیمامی ناقدار بن نهلجهوزی دبیرت: ((زانین نه ب رهنگی خۆ یی ب سهر قهیه،
بهلکی نهو ب مهعنا یا خویه مفایی دگههینت، وههما نهو کس مهعنا یا زانینی ب دهست خۆ
قه دئینت یی خۆ فیتری زانینی دکهت دا کاری پی بکهت، ههر جارهکا زانین بهری وی بدهته
باشییهکی نهو خۆ دوهستینت دا بگههتی، وههر جارهکا زانینی نهو ژ کیماسییهکی دا پاش
نهو دى خۆ وهستینت دا خۆ ژى دویر بکهت، هنگی زانین نهپینییا خۆ دى ل بهر وی ئاشکهرا
کهت، وریکا خۆل بهر وی ب ساناھی ئیخت)).

بشر نهلحافی جارهکی شاگردهیهک دیت ب کهیف گوهدارییا دهرسى دکر ودنقیسی، ئینا
گوتی: ((توب تام یی گوهدارییی دکهی ودنقیسی، ونهو ب خۆ علم بو عهملهییه،
گوهدارییی بکه، وخۆ فیتر بکه، وکاری پی بکه، وبرهقه.. ما ته نه دیت سوفیانی تهوری چاوا
داخوازا علمی کر، فیبروو، وکار پی کر، ونهو نیشا خهلکی دا، ورهقی! وههما داخوازکرنا
علمی بو هندیییه نهو بهری مروقی بدهته رهقینا ژ دنیا یی، نه کو قیانا وی)).

مه‌عنا: ب دیتنا بشر ئەلحافی ئەو زانایی زانینا وی به‌ری وی بده‌ته څيانا دنیایی،
ئەوی زانینا ب مفا وەر‌نه‌گرتییه.

وبه‌ری خو بده زانایه‌کی دی چاوا څی بناخه‌یی په‌روه‌ده‌یی بو مه به‌رچاڤ دکه‌ت، ئەبوو
عه‌بدره‌حمانی سولله‌می دبیتژت: ((ئەش قورئانه مه ژ هندهک مرۆڅان وەرگرت ئەو دوه‌سا
بوون ده‌می ئیک ژ وان فیری ده‌ه ئایه‌تان ببا، ئەو نه‌دچوو ده‌هین دی هتا وی کار ب وان
نه‌کریا، ومه خو فیری قورئانی وکاری پیکفه‌ دکر، وپشتی مه هندهک دی ئین څی قورئانی
وه‌کی ئاڅی څه‌خون، به‌لی ئەو ژ گه‌روییا وان ده‌رباس نابت)).

وئ‌ه‌گه‌ر بابی عه‌بدره‌حمانی زه‌مانی مه دیتبا دا چ بیتژت؟ ئەو زه‌مانی هندهک زانایین
وه‌سا ل قورئانی په‌یدا بووین فه‌توایی دده‌ن کو دورسته -بو مه‌صله‌حه‌تا ده‌عوئ- هه‌ما کار
ب قورئانی نه‌ئیته‌کرن!؟

یین به‌ری مه زانین حسیب نه‌دکر نعمه‌ته‌ک د گه‌ل وان هاتییه‌کرن، هتا به‌ری خو
دابایی کانی کار ب وی زانینی د گه‌ل دا هه‌یه یان نه، ئەگه‌ر هه‌با هنگی وان ئەو حسیب دکر
نعمه‌ت، ئەگه‌ر نه ئەو به‌لایه‌ک بوو ب دویش خودانی څه.. روه‌یمی کورئ ئەحمه‌دی دبیتژت:
((ئ‌ه‌گه‌ر خودی گوتن وکریار دانه ته، یان گوتن ژ ته ستاند وکریار بو ته هیتا، تو ب خه‌م
نه‌که‌څه ئەو نعمه‌ته، وئ‌ه‌گه‌ر وی کریار ژ ته ستاند وگوتن بو ته هیتا، هنگی تو نیهاری ل
سه‌ر نه‌فسا خو بکه، ئەو موصبیه‌ته، وئ‌ه‌گه‌ر گوتن وکریار هه‌ردو ژ ته ستاندن، تو بزانه ئەو
غه‌زه‌به)).

مه‌عنا مرۆڅ ل نک وان چار کهس بوون:

- ئەوی گوتن وکریار، یان زانین وکرنا کاری ب وی زانینی، هه‌ردو ل نک هه‌ین،
وئ‌ه‌څه نعمه‌ته‌کا مه‌زنه.

- وئ‌ه‌وی کریار ب تنی ل نک هه‌ی، یه‌عنی: کاری وی یی دورسته به‌لی گه‌له‌ک زانین
ل نک نینه، ئەڅه ژی هه‌ر نعمه‌ته، چونکی مرۆڅ تشتی دزانت دا کاری پی بکه‌ت.

- ئەوی دزانت به‌لی کاری پی ناکه‌ت، وئ‌ه‌څه به‌لایه.

- وئەوئى نەدزانت ونە کارەكئى دورست دكەت، وئەقە ئەوہ يئى خودئى ژ ھەمى لايان قە غەزەب لئى كرى.

و ژ بەر گرنگىيا كارى، ل نك زاناين مە يئىن پيشيبيى كارئى دورست ئەگەر خو زانين د گەل نەبت ژى، چيتر بوو ژ زانينا دورست ئەگەر كار د گەل دا نەبت، جارهكئى ھەقالەكئى ئىمام ئەحمەدى بەحسئى شىخەكئى زاھد ل نك وى كر وگۆت: چو علم ل نك نينە.. ئىمام ئەحمەدى لئى ھەيتاندىن وگۆتئى: ئەزمانئى خو بگرە.. ھەما ئەم علمى وەردگرين دا وئى بكەين يا ئەو دكەت!

يەعنى: ئەف علمئى ئەم دخوبنين بو ھندييە دا بگەھينە وئى ئارمانجئى يا ئەو گەھشتيبيى، ومادەم ئەو گەھشتيبيە ئارمانجئى، ما ريكئى چ گرنگىيا خو ھەيە؟
ومەنەھجئى وان يئى پەروەردەبى د مەسەلا وەرگرتن وبەلاڤكرنا علمى دا سوفيانئى تھورى د گۆتنەكا خو دا كورت دكەت، دەمئى دبيتژت: ((خو فيرى قئى زانينئى بكەن، وئەگەر ھەوہ خو فيرى وئى كر، ھوبن وئى ژ بەر بكەن، وئەگەر ھەوہ ژ بەر كر ھوبن كارى پئى بكەن، وئەگەر ھەوہ كار پئى كر، ھوبن وئى بەلاڤ بكەن)).

مەسەلە ل نك وان ب قئى رەنگيبيە.. وييلالئى كورئى سەعدى دبيتژت: ((خودان باوہر گۆتنەكئى دبيتژت، خودئى وى وگۆتتا وى ناھيئت ھەتا بەرئى خو بدەتە كارئى وى، وئەگەر كارئى وى وەكى گۆتتا وى بت، خودئى وى ناھيئت ھەتا بەرئى خو بدەتە تەقوايا وى، وئەگەر تەقوايا وى ل دويف گۆتن وكريارا وى بت، خودئى وى ناھيئت ھەتا بەرئى بدەتە ئنيەتا دلئى وى، قئيجا ئەگەر ئنيەتا وى يا ب سلامتە بت ئەوا دى ھەمى ژى دئى يا ب سلامتە بت، و دەمئى خودان باوہر گۆتنەكئى دبيتژت گۆتتا وى وكريارا وى وەكى ئيكە، ومنافق وى تشتى دبيتژت يئى ئەو دزانت، ووى كارى دكەت يئى ئەو نەزانت)).

وگوھدارييا قئى سەرھاتييا كورت ژى بكەن دا بزانت كانئى زانينا بئى كريات ل نك وان يا چاوا بوو، يەحيايئى طائئى دبيتژت: ھەونئى كورئى ھەدلاھى ھاتە مزگەفتا مە ووہعظەكئى وەسا ل مە كر مە چو جارارن چو وەعظيئى وەسا گوھ لئى نەبووينە، پاشى گۆت: ھەوہ

عقوبه‌بیان دئی ده‌تی: یا ئیکئی زانینی دئی ده‌تی وکاری زانایان دئی ژئی ستینت، یا دویئی هه‌قالینییا چاکان دئی ب رزقی وی کهت وناهیلت ئەو ب دورستی ب حه‌قی وان رابیت، یا سییی دەرگه‌هی طاعه‌تی دئی ل بهر وی فه‌کهت به‌لی ئیخلاصا د کاری دا ناده‌تی)).

وهندی هند ئەو ل قئی مه‌سه‌لی ده‌شیار بوون، کو کاری وان وه‌کی گوتنا وان بت، ئیک ژ وان رۆژی گه‌له‌ک جاران کاری خۆ وگوتنا خۆ دئیخسته به‌ریک، ودرسیا کو ئەنجام نه‌ یی ب دلی وی بت، مه‌یمونئی کورئی مه‌هرانی دبیت: ((هه‌ر جاره‌کا من کاری خۆ وگوتنا خۆ دایه به‌ریک، مه‌سه‌له یا ب دلی من نه‌بوویه)) وئبراهیمی ته‌یمی ژی وه‌کی وی دبیت: ((هه‌ر جاره‌کا من کاری خۆ وگوتنا خۆ دایه به‌ریک، ترسا من ئەو بوویه ئەو من دره‌وین ده‌ریخت)).

وپستی مه‌ زانی کو د مه‌نه‌جی سه‌له‌فین قئی ئومه‌تی دا زانینا بی کربار چو به‌ایی خۆ نینه، دقیت ژ بیر نه‌کهین کو کار -ئه‌گه‌ر خۆ گه‌له‌ک ژی بت- ل نک وان چو به‌ایی خۆ نینه ئەگه‌ر بی دورست نه‌بت، وئه‌گه‌ر ته‌ بقیت به‌ایی ئیکی بزانی به‌ری خۆ نه‌ده گه‌له‌کییا کاری ئەو دکه‌ت، به‌لی به‌ری خۆ بده دورستییا کاری ئەو دکه‌ت، وه‌ه‌یی کورئی وه‌ردی دبیت: ((خه‌ما ئیک ژ هه‌وه بلا ئەو نه‌بت گه‌له‌ک کاری بکه‌ت، به‌لی بلا خه‌ما وی ئەو بت چاوا کاری خۆ باش بکه‌ت، چونکی دبت مرۆقه‌ک نقیژی بکه‌ت وئه‌و د نقیژی دا بی ئەمرییا خودی بکه‌ت، ودبت ئەو رۆژیی بگرت و ب رۆژییا خۆ بی ئەمرییا خودی بکه‌ت)).

هیقییا مه‌ ژ خودی ئەوه ئەو زانینا کار د گه‌ل دا ب رزقی مه‌ بکه‌ت.

خو په روه رده کرنا ل سهر هیلانا ناخفتن وکهنیا زیده

د قورثانا پیروژ دا دو نایهت هه نه، نه گهر مروث باش هزرا خو تیدا بکه ت، وهه رده م
نهو ل بیرا مروثی بن، نه گهر خو ناخفتن یا ب پاره ژی با مروث نه دناخفت، ناخفتنه کا وه سا
نه با مروث یی مه جبوور با.. نهو نایهت ژی نه قه نه:

یا ئیکې: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَانِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْمُرُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾﴾ (الانفطار:
١٠-١٢) یه عنی: مسوگه رهنده ک ملیاکه تین ل نک خودی ب قه در هه نه زیره قانییی ل هه وه
دکهن، ووی تشتی ل سهر هه وه دنقیسن یی فه رمان ب نقیسینا وی لی هاتییه کرن، وتشته ک
ژ گوتن وکریارین هه وه ل بهر وان بهرزه نابت، ونه و دزانن کانی هوین چ کاری دکهن یی باش
بت یان یی خراب بت.

یا دو یی: ﴿إِذْ نَلَقْنَا الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾﴾ (ق: ١٧-١٨) یه عنی: ده می نهو هه رده و ملیاکه تین ل لایی وی یی راستی ولایی وی
یی چه پی هه یین کار وگو تین وی دنقیسن، وگو تنه ک ژ ده قی وی دهرنا که هت نه گهر نهو
ملیا که تی زیره قانییی ل وی دکه ت نه نقیست، ونه و ملیاکه ته کی ناماده یه ل نک وی ونه و بو
وی چه ندی یی هاتییه به ره هه فکرن.

روژه کی سوفیانی ته وری دهرس دگوته طه له یین خو، گو ت: بیژنه من: نه گهر که سه ک
د نا ف هه وه دا هه بت ناخفتین هه وه بو سولطانی بهت، نه ری هوین دی تشته کی بیژن یی
وی یی نه خو ش بت؟
وان گو ت: نه خیر.

سوفیانی گو ت: پا ئیکې د نا ف هه وه دا هه ی هه ر گو تنه کا هوین بیژن دی به ته نک
خودی!

ئەقە ئەو بناخە بوو یی پیتشیپین مە پشکەک ژ مەنەجی خو یی پەرودەیی ل سەر ئاقا دکر، کو مروڤ وی ئاخفتنا زیدە نەبیتژت یا چو فایدی وی تیدا نەبت، وئاخفتین خو بەژمیترت وحسیب بکەت ئەو پشکەکە ژ کاری وی، یی کو دی حسیب سەرا د گەل ئیتە کرن، وەهیی کورئ وەردی دگۆت: ((هەچیپیی ئاخفتنا خو ژ کاری خو حسیب بکەت، ئاخفتنا وی دی یا کیم بت)) و عومەری کورئ عەبدلعەزیزی دگۆت: ((وہەچیپیی ئاخفتنا خو ژ کاری خو حسیب بکەت، گونەهین وی دی کیم بن)).

ژ بەر قی چەندی جیلی پیتشیپیی ژ ئومەتا مە خو ل سەر هندی پەرودە دکر کو گەلەک نەئاخفن، وەەر گۆتنەکا ئەو بیژن ئەو سەد حسیبان بو بکەن، بەری ئەو ژ دەقین وان دەرکەفت، دا ئەو ژئ پەشیمان نەبن، جارەکی هەندەکان گۆتە ئەنەسی کورئ مالکی: بوچی تو بو مە نااخقی؟ وی گۆت: کورئ من، هەچیپیی گەلەک باخفت خەلک ژئ دەرەفن.

وعەطاء دبیژت: ئەز وعوبەیدی کورئ عومەیری چوونە نک عائیشایی، وی گۆتە عوبەیدی: ئەگەر جارەکی تە وەعظەک کر گەلەک درێژ نەکە؛ چونکی ئەو ل سەر نەفسی یی گرانە.

وعەطائی ب خو ژئ ئەف دەرسە باش ژ دەیکا موسلمانان وەرگرت، لەو ئیسماعیلی کورئ ئومەییە دبیژت: عەطاء گەلەک کیم دئاخفت، بەلی گاڤا دئاخفت مروڤی دگۆت ملیاکەت یین ل سەر ئەزمانی وی دئاخفن.

وعەطاء د گۆتنەکا خو یا دی دا بەحسێ صەحابییان دکەت، و دبیژت: ((وان حەز ژ گۆتتا زیدە نەدکر، وژیلی خواندنا قورئانی، و فەرمانا ب باشیی، و پاشقەبرنا ژ خرابیی، و کارەکی پیتقی بو ژیارا مروڤی، هەر گۆتنەکا دی ل بەر وان ئاخفتنا زیدە بوو.. پاشی عەطائی گۆت: ئەری ما ئیک ژ هەوہ شەرم ناکەت دەمی دەفتەرا وی یا وی ل پۆژی تری کری دئیتە قەکرن، و ئەو بەری خو ددەتی، دبینت ئەو یا تژییە ژ وان گۆتتا یین نە فایدی وی یی دنیا یی تیدا ونە یی ئاخەتی؟)).

ومروڤ دهمی بهری خو ددهته رهښنا صهحابییان ژ ناخفتنا زیده، مروڤ تشتهکی عهجیب دبیت، دبیزن: چند سالهکان تهمیمی داری دهستویری ژ نیمامی عومهر دخواست کو نهو بو خه لکی باختت ووعهظی ل وان بکهت، عومهری دهستویری نه ددای، هتا جارهکی گوتیی: تو دی چ بو وان بیژی؟ وی گوت: دی قورئانی بو وان خوبنم، وخیری نیشا وان دم، وان ژ خرابییی دهمه پاش.. عومهری گوتی: نهوه تشتی ب فایده، پاشی گوتی: ل روژین نهینییی بهری نهز ده رکهقم بو خواندنا خوتبی وهعظی خو بکه.

عومهر نه نهو کس بوو یی دوژمناتییا وهعظی بکهت، یان بته ریگر د ناڅهرا خه لکی ووهعظی دا، پا بوچی هنده نهوی د قی مهسهلی دا شداندن کر؟

بهرسف: بو هندې دا خه لک (ووهعظکه بهری ههمییان) بزاندن کو ناخفتن نهگر خو یا خیری ژی بت و بو وهعظ و بیړنیانې بت، بارهکی گرانه دڅیت مروڤ یی لی هشیار بت، و ل سهر قی بناخهیی یی عومهری وجیلی صهحابییان دانای، تابعی هاتنه پهروه رده کرن، وان نهو وهک مهنهجهکی پهروه ردهیی یی پیکهاتی بو مه فهگواست، بابی هسهنی زاهد دبیزت: ((نهفه سیمه ساله من ناخفتنهکا وهسا نهگوتییی نهز ههوجهی داخواز کرنا لیبوریی بیم)).

وبه لکی هندهک د ناف مه دا ههبن دهمی دلې وان دچته گوتنهکا خراب خو ژی ددهنه پاش، وهزرهکی بو دکهن، بهلی جیلی پیشییی ژ صهحابی وتابعییان ټیک ژ وان دهمی دلې وی دچووی گوتنهکا باش بیژت، دترسییا وسه د هزر بو دکرن، دترسییا روژا قیامهتی خودی پسیاری ژی بکهت: نهری نیهتا ته چ بوو دهمی ته نهف گوتنه گوتی؟ لهو بهری نهو باختت یان کارهکی بکهت، وی بهرسفهک بو خو ناماده دکر.. حاته می نهصم دبیزت: ((من نهڅیت ناخفتنهکی بیژم بهری نهز بهرسفا وئ بو خودی حازر بکهم، نهگر روژا قیامهتی خودی گوته من: بوچی ته نهف ناخفتنه گوتبوو، نهز دی بیژم: یا رهبی ژ بهر فلان تشتی)).

زهلامهکی تهمیمی دبیزت: دهه سالان من تیکهلییا رهبعی کوری خهیشه می کر، من نه دیت جارهکی وی پسیارا تشتهکی دنیا یی ژ من کریت، دو جاراند تی نهبت، جارهکی گوت: دهیکا ته یا ساخه یان نه؟ وجارهکا دی گوت: ههوه چند مزگهفت ههنه.

وهوبن دزانن دهمی جار جارن هندهک ژ وان بو تهعهددی (یان شهرتانی وهکی هندهک دبیژن) قیابا قهبی ههقالهکی خو بخوازن وان چ دکر؟

گوهی خو بدنه فی سهرهاتییا کورت.. بیلالی کوری موندری دبیزت: زهلامهکی گوت: نهگه نهز نهفرۆ گونهههکی ب رهبعی نهدهمه کرن، نهز چو جارن نهشیم گونهههکی ب نیکی بدهمه کرن، وراپوو چوو مهجلسا وهعطی رهبعی، پشتی رهبع ژ ناخفتنی خلاس بووی، وی زهلامی گوتی: بابی یهزیدی! نهری ته زانییه کوری فاطمایی -سلاف لی بن- هاته کوشتن؟ گوت: رهبعی گوت: (إنا لله وإنا إليه راجعون) پاشی نهف نایهت خواند: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (الزمر: ۶۶) یهعنی: نهی پیغهمبهر تو بیژه: نهی خودا، داهینهری عهسمانان وعهردی، زانایی تشتی قهشارتی وناشکهرا، تویی رۆژا قیامهتی حوکی د ناقهرا بهنیین خودا د وی تشتی دا دکهی یی نهو تیدا ژیک جودا دبوون. وی زهلامی گوت: من گوتی: وتو بو فی مهسهلی چ دبیزتی؟ وی گوت: نهو دی زقرنه نک خودی، وحسییا وان نهو دی کت.

نهو زهلام نهشیا گوتنهکی ب وی بدهته کرن تاما گونههی ژی تیدا ههبت.

ئبن خارجه دبیزت: بیست سالان نهز د گهل ئبن عهونی مام، نهز دبیزم ههردو ملیاکهتین وی تشتهک ل سهر وی نهنقیسییه.. یهعنی: من گوه نهبوو وی گوتنهکا وهسا گوت بت مروفت بیژت: نهفه گونهههک ل سهر وی هاته نقیسین.

قیجا یا فهره نهم گهلهک ل ناخفتنن خو دهشیار بین، گوتنا فایده تیدا نهبت نهبیژن، ویا فایده تیدا ههبت بهری نهم وی بیژن نهم پسپاری ژ خو بکهین: نهری بوچی نهز دی فی گوتنی بیژم؟ نهگه نارمانج ژی خودی نهبت، بلا نهم وی نهبیژن، چونکی نهو ژی دی بته بهلا بو مروقی، وکس ژ مه بلا دلن خو ب هندن خوش نهکته کو نهفه ناخفتنهکا باشه وخیرا تیدا ههیه.. ههدیهکا ب سههم ههیه، ترمذی ژ نهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، ودبیژت: سی جارن دلن نهبوو هورهیرهی هاته گرتن بهری نهو وی ههدیسی ریبویهت بکهت، نهف ههدیسه بهحسی وان ههر سی کهسان دکته یین نیکهمین جار ناگری جههنهمی ب وان دئیته

خوشکرڼ. بهلکي هوبن هزر بکهڼ ٺهه کس ٺهون پټن نفیتر نه کرین، یان خه لک کوشترین، یان ټیک ژ فان گونه هان کر بت پټن ٺهه دیبیرینی: گونه هپن مه زن، بهلی ٺهه ب خو وه سا نینه. یی ټیکي: ٺهه مروقه یی قورئانی باش دزانت ونیسا خه لکی ددهت، ویی دوی: ٺهه مروقه یی د جیهادی دا شهید بووی، ویی سییی: ٺهه دهوله مه نده یی گه لهک خیر ب مالی خو کرین. خودی دیبیرته هه ر ټیک ژ وان: بوچی ته ٺهه کاره کر بو؟ وده می ٺهه دره وان دکهت و دیبیرت: یا ره بی من ٺهه بو ته کر بو، خودی دیبیرتی: تو دره وان دکهی، ته ٺهه کر بو دا خه لک به حسی ته بکهڼ.

مروقه ک دیبیرت: دهمی من ٺهه ه دیسه بو موعاوبه ی خواندی، وی هند کره گری هتا من هزر کری دی مرت، پاشی گوت: ٺهه گه ر حالی فان یی هوسا بت، پا حالی خه لکی دی دی چ بت؟ پاشی وی چاقین خو شویستن وگوت: خودی و پیغه مبه ری وی راست دیبیرن: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾﴾ (هود: ١٥-١٦).

هه ر کاره کی ٺهه بکهڼ، یان گوتنه کا بیترین، دقیت بزاین بوچی مه ٺهه کر یان گوت، وفایدی مه ناکهت کو ٺهه کار وگوتن ل نک خه لکی دباش بن، یان خیر تیدا هه بت، دقیت ٺهه د ناقبه را خو و خودی دا بزاین کانی بوچی مه ٺهه گوتیبه یان کر یبه.

ووه کی گوتنا زیده، که نییا زیده ژ ی ل نک وان تشته کی مه قبول نه بو، وهه بیی کورپی وهردی دیبیرت: ((ٺهه یی عه جیبگر تیه ژ مروقی زانا، چاوا دلی وی ب که نیی رحهت دبت وٺهه دزانت کو روژا قیامه تی راوه ستیانه کا ب ترس وسه هم بو وی هه یه)).

(شیخ الإسلام ابن تیمیه) د ته علیقه کی دا دیبیرت: ٺهه که سی ئاخفتنه کا ب که نیی وجوان به لی یا حه لال بکه ته ریک بو گه هانده نا حه قییبی ٺهه ژ کارین چاکه.

یه عنی: ٺهه دژی هندی نه بوون مروقی یی رح سفک بت، وهنده ک جاران خو د وه عظی خو ژ ی دا هنده ک تشترین خوش و ب که نیی بیترت، دا مه لهل بو نه فسین گوهداران چی نه بت،

بهلی ئەگەر مەسەلە زێدە بوو، وگەهشتە وی حەددی ترانە وکەنی بو وی بێتە تیبەت، وئەو دەهەمی تەشتان دا بێتە مەرۆقەکی نە یی جددی، ئەقە ل نک وان تەشتەکی دورست نەبوو. ئیمامی نەووەوی دبیژت: ((یاری و ترانەیی نە دورست ئەون یین ژ حەددی دەردکەفن، و مەرۆق یی بەردەوام بت ل سەر، ئەو یە کەنی پێقە دئیت و دل پی رەق دبت، و مەرۆق پی ژ زکری خودی موزیل دبت، وگەلەک جارەن نەخۆشی پێقە دئیت، و سەری دکیشتە کەرب و کینی، و هەبەتی بو خودانی ناهیلت، و ئەگەر ئەف تەشتە تیدا نەبن، ئەو یە دورستە و پێقە مەبەری ژ ی ئەو دکر)).

و مەسەلە هێشتا دژوارتر لی دئیت دەمی مەرۆق ژ وان بت یین خەلک چاف لی دکەن، و هزرەکا مەزن ژ ی دکەن، جارەکی فوضەیلی کوری عیاضی د بەر هەندەک زانایین حەدیسی را بوری دیت ئەو یین دکەنە کەنی و ترانەیان دکەن، ئینا وی گۆتە وان: هیدی هیدی میراتگری پێقە مەبەران، هیدی.. هوبن ئەون یین خەلک چاف ل هەوە دکەن!

و مەوسایی کوری ئەعیونی دبیژت: ئەوزاعی گۆتە من: ((بابی سەعیدی، بەراھییی مە ترانە دکر و دکرە کەنی، بهلی فی گافی پستی ئەم بووینە جەبی چاقلیکرنی بو خەلکی، ئەز دبیژم ئەم ئیدی نەشیین بگریژین ژ ی)).

و بلا کەس تی نەگەت کو مەعنا فی ئەو مەرۆقی زانا یان یی داعیە دئیت هەمی گاقان یی ناچچاف گری بت، و چو جارەن یاری و ترانەیان نەکەت، دا یی ب هەبەت بت، نە خیر! پسیار ژ سوفیانی کوری عوبەینە هاتە کەن: ئەری ترانە تەشتەکی کریتە؟ وی گۆت: ((نە خیر، بەلکی ئەو سوننەتە، بهلی بو وی یی بزانت وی بدانتە جەبی وی)).

بهلی تەشتی وان کریت ددیت ئەو بوو ترانە ویاری وکەنی بو مەرۆقی بێتە عەدەت، حەتا مەرۆق پی بێتە نیاسین، و ئەو د خەما هندی نەبت کو ئەو ترانەیی ئەو دکەت، ژ لای شەری قە دورست بن یان نە.. ئەقە یە یا کو وان دورست نەددیت، و حەتا ئیک ژ وان هیدی هیدی بەر ب فی ئەخلاقی قە نەچت بیی ئەو ب خۆ بحەسییت، وی کەنییا خۆ کیم دکر، و ئەو د ژیانای خۆ دا پتر د جددی بوون.

حسه نئی به صری دگوت: ((ئهم دکهینه کهنی، وئهم نزانین به لکی خودی بهری خو دابته
هندهک کربارین مه وگوت بت: ئەز تشتهکی ژ وان ژ ههوه قه بویل ناکهم)).
هیقییا مه ژ خودایی مهزن ئەوه ئەو بهری مه بدهته حهقییی وریکا راست.

پاشگوتن

وېشتی ښی گه‌هشتا کورت د گهل ښی جیلې نمونو نه‌یې، وټاگه‌هدار بوونا ژ نټزیک ژ وی مه‌نم‌ه‌جی یې وان خو ودریکه‌فتییتین خو ل سهر په‌روه‌رده دکرن، چ ب مه نامینت ژ بلی هندې کو ئەم ژی وه‌کی ئیبراهیمی ته‌یمی بیژین ده‌می به‌حسی صه‌حابی و تابعییتن به‌ری خو کری وگوتی: ((کانی ئەو وکانی ئەم! چ‌ه‌ند وئەم وئەو ژ ټیک ددویرین؟ دنیا ب نک وان ښه هات ئەو ژی په‌ښین، و دنیا پش‌تا خو دده‌ته هه‌وه وه‌وین ل دویف دچن)).

ب راستی ده‌می مرؤف حالې خو ویې ښی جیلې هه‌ښه‌ری ئیک دکه‌ت، مرؤف هه‌ست ب شهرم و فیه‌تییتین دکه‌ت.. هیڅییا مه ئەوه ئەف گوتنن مه بیرئینانه‌ک بت بو مه به‌ری گوهداران، وه‌شیاریه‌ک بت کو هممه‌تا خو زیده بکه‌ین، ویې هیڅییتین بده‌ینه لایه‌کی، وه‌ندی ژ مه بیت خو ب کاروانی ښان مرؤښین بژاره را بگه‌هینین، ئەگه‌ر خو ئەم ژ وان نه‌بین ژی، قه‌یسی کورې عه‌مری دبټرت: ((ئەگه‌ر تشته‌ک ژ خیرې گه‌هشته‌ ته کاری پی بکه، بلا تو ژ خودانین وی نه‌بی ژی)).

یا ره‌بی تو ته‌وفیقا مه هه‌مییان بده‌ی کو ئەم ب په‌نگه‌کی راست و دورست خو په‌روه‌رده بکه‌ین، و تو ښی کاری مه بو مه ب خیر بنڅیسی، و مه ژ هه‌می سالو‌خه‌تین کریت ونه د ری دا بده‌یه پاش..

وحه‌مد هه‌می ل ده‌سپټکی و دویمه‌هییتین بو خودی بت، خودانی قه‌نجییان.

ناڤه رۆك

ناڤه رۆك	بهر بهر
پيشگوتن	۵
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر ئيخلاصي	۷
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر خۆنياسيني	۱۳
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر هشيراريا ل نهفسي	۲۱
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر حسيبا د گهل نهفسي	۲۹
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر موخالهفا نهفسي	۳۷
خۆ پهروهردده کرنا ب مهشقرن و بينفرههيبی	۴۲
خۆ پهروهردده کرنا ب نموونه و مهتهلان	۴۷
خۆ پهروهردده کرنا ب بيرئینانا ئاخرهتی	۵۵
خۆ پهروهردده کرنا ب بيرئینان وهژمارتنا گونههان	۶۱
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر خۆنه مهزنکرنی	۶۹
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر نه کرینا دنيايي ب دينی	۷۷
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر نه له زکرنا د فهتوايي دا	۸۲
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر کرنا کاری ب زانيني	۸۵
خۆ پهروهردده کرنا ل سهر هیلانا ئاخفتن وکهنيا زيده	۹۲
پاشگوتن	۹۹